

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 60 / II Legislatura / Cinquè període

Dimecres, 7 de maig de 1986

Presidència del Molt Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessions Plenàries núms. 51 i 52 (primera reunió)

SUMARI

Sessió Plenària núm. 51

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i set minuts.

Debat de l'Informe de l'any 1985 presentat pel Síndic de Greuges (Punt únic de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Síndic de Greuges* (p. 2663).

L'H. Sr. Síndic de Greuges s'absenta del saló de sessions (p. 2666).

Intervenció dels Grups : *I. Sr. Vila i Comaposada (ER)* (p. 2666), *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 2666), *I. Sr. Fernández Díaz (P)* (p. 2668), *I. Sr. Casares (S)* (p. 2669) i *I. Sr. Ramírez (CiU)* (p. 2671).

S'aixeca la sessió a dos quarts de dotze del matí i onze minuts.

Sessió Plenària núm. 52

La sessió s'obre a un quart d'una del migdia.

Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei d'Ordenació dels Ensenyaments no Reglats en el Règim Educatiu Comú i de Creació de l'Institut Català de Noves Professions (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació : *H. Sr. Conseller d'Ensenyament* (p. 2673).

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, de retorn)

Torn a favor : *I. Sra. Vintrolà (PSUC)* (p. 2675).

Esmena del G. p. Popular (núm. 2, de retorn)Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (P)* (p. 2676).Torn en contra conjunt : *I. Sr. Ticó (CiU)* (p. 2677).Posició dels Grups no esmenants : *I. Sr. Casanovas (ER)* (p. 2678) i *I. Sr. González Navas (S)* (p. 2679).Votació : *rebutjades per 39 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció* (p. 2679).**Articles de l'1 al 20****Esmena del G. p. Popular** (núm. 3, de supressió)Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (P)* (p. 2679).Votació : *rebutjada per 8 vots a favor, 56 en contra i 31 abstencions* (p. 2679).**Article 1****Esmena del G. Socialista** (núm. 4, de modificació)*L'I. Sr. González Navas (S) intervé per retirar aquesta esmena i les esmenes núms. 5, 7, 8, 16, 19, 20, 22, 23, 25, 26, 37, 38, 39, 40, 43, 44, 46, 48, 49, 50, 51, 53 i 55. Tot seguit, fa el torn a favor de l'esmena núm. 24* (p. 2680).**Esmena del G. Socialista** (núm. 5, de modificació)*Retirada abans* (esmena núm. 4).**Esmena del G. p. Popular** (núm. 6, de supressió)Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (P)* (p. 2680).Torn en contra : *I. Sr. Ticó (CiU)* (p. 2680).Votació : *rebutjada per 8 vots a favor, 56 en contra i 30 abstencions* (p. 2681).**Text del Dictamen**Votació (llevat de la segona part de la lletra a) i la lletra b) : *aprovat per 89 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions* (p. 2681).Votació de la segona part de la lletra a) i la lletra b) : *aprovat per 59 vots a favor, 31 en contra i 8 abstencions* (p. 2681).**Article 2****Esmena del G. Socialista** (núm. 8, de supressió)*Retirada abans* (esmena núm. 4).**Esmena del G. p. Popular** (núm. 9, d'addició)Torn a favor : *I. Sr. Casals i Parral (P)* (p. 2681).Torn en contra : *I. Sr. Ticó (CiU)* (p. 2681).Votació : *rebutjada per 8 vots a favor, 90 en contra i cap abstenció* (p. 2682).**Text del Dictamen**Votació : *aprovat per 60 vots a favor, 31 en contra i 8 abstencions* (p. 2682).**Article 3****Esmena del G. p. del PSUC** (núm. 10, de modificació)Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 2682).Torn en contra : *I. Sr. Ticó (CiU)* (p. 2682).**Esmenes del G. Socialista** (núms. 11, de supressió, i 12 i 13, de modificació)Torn a favor : *I. Sr. González Navas (S), juntament amb l'esmena núm. 15. Alhora, retira l'esmena núm. 14* (p. 2682).Torn en contra : *I. Sr. Ticó (CiU)* (p. 2683).**Esmena del G. Socialista** (núm. 14, d'addició)*Retirada abans* (esmena núm. 11).**Esmena del G. Socialista** (núm. 15, d'addició)*Debatuda abans* (esmena núm. 11).Votació de l'esmena núm. 10 : *rebutjada per 31 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 2683).Votació de les esmenes núms. 11, 12, 13 i 15 : *rebutjades per 31 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 2683).**Text del Dictamen**Votació de les lletres a) i b) : *aprovaes per 54 vots a favor, 29 en contra i 8 abstencions* (p. 2683).Votació de la lletra c) : *aprovaes per 91 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions* (p. 2683).**Article 4****Esmena del G. Socialista** (núm. 16, de supressió)*Retirada abans* (esmena núm. 4).**Esmena del G. p. del PSUC** (núm. 17, de modificació)Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC), juntament amb l'esmena núm. 21* (p. 2683).Torn en contra : *I. Sr. Ticó (CiU)* (p. 2683).**Esmena del G. p. Popular** (núm. 18, d'addició)*L'I. Sr. Casals i Parral (P) retira aquesta esmena i les esmenes núms. 32, 47 i 52* (p. 2684).**Esmenes del G. Socialista** (núms. 19, de modificació, i 20, de supressió)*Retirades abans* (esmena núm. 4).**Esmena del G. p. del PSUC** (núm. 21, de modificació)*Debatuda abans* (esmena núm. 17).

Esmena del G. Socialista (núms. 22 i 23, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 4).

Votació de l'esmena núm. 17 : *rebutjada per 25 vots a favor, 60 en contra i 6 abstencions (p. 2684).*

Votació de l'esmena núm. 21 : *rebutjada per 25 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció (p. 2684).*

Text del Dictamen

Votació dels apartats 1 i 3 : *aprovat per 60 vots a favor, 25 en contra i 6 abstencions (p. 2684).*

Votació de l'apartat 2 : *aprobat per 87 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions (p. 2684).*

Article 5

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 4).

Votació : *aprovada per 87 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 2684).*

Text del Dictamen

Votació de la part no esmenada : *aprobat per 87 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 2684).*

Article 6

Esmenes del G. Socialista (núms. 25, de supressió, i 26, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 4).

Article 6 bis

Text del Dictamen

Votació dels articles 6 i 6 bis : *aprovat per 87 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 2684).*

Se suspèn la sessió a tres quarts de dues del migdia i set minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i nou minuts.

Article 7

Esmena del G. Socialista (núm. 27, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. González Navas (S), juntament amb les esmenes núms. 29, 31, 34 i 35 (p. 2684).*

Torn en contra : *I. Sr. Ticó (CiU) (p. 2685).*

Votació : *rebutjada per 20 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions (p. 2685).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 60 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 2685).*

Article 8

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 28, de supressió)

Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 30, 33 i 36 (p. 2685).*

Torn en contra : *I. Sr. Ticó (CiU) (p. 2685).*

Esmena del G. Socialista (núm. 29, de supressió)

Debatuda abans i decaiguda (esmena núm. 27).

Votació de l'esmena núm. 28 : *rebutjada per 24 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 2686).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 58 vots a favor, 24 en contra i 6 abstencions (p. 2686).*

Article 9

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 30, de supressió)

Debatuda abans i decaiguda (esmena núm. 28).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 58 vots a favor, 25 en contra i 6 abstencions (p. 2686).*

Article 10

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 33, de supressió)

Debatuda abans i decaiguda (esmena núm. 28).

Esmenes del G. Socialista (núms. 34 i 35, de supressió)

Debatudes abans i decaigudes (esmena núm. 27).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 59 vots a favor, 24 en contra i 6 abstencions (p. 2686).*

Article 11

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 36, de supressió)

Debatuda abans i decaiguda (esmena núm. 28).

Esmena del G. Socialista (núms. 37 i 38, de modificació, i 39, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 4).

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 60 vots a favor, 26 en contra i 6 abstencions (p. 2686).*

Article 12

Esmena del G. Socialista (núm. 40, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 41 i 42, d'addició)

Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 2686).

Torn en contra de l'esmena núm. 41 : *I. Sr. Tico (CiU)* (p. 2686).

Votació de l'esmena núm. 41 : *rebutjada per 27 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció* (p. 2686).

Votació de l'esmena núm. 42 : *aprovada per unanimitat* (p. 2686).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions* (p. 2686).

Article 13

Esmena del G. Socialista (núm. 43, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Article 14

Esmena del G. Socialista (núm. 44, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Text del Dictamen

Votació dels articles 13 i 14 : *aprovats per 90 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 2686).

Article 15

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 45, de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 2686).

Torn en contra : *I. Sr. Tico (CiU)* (p. 2686).

Esmena del G. Socialista (núm. 46, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Votació de l'esmena núm. 45 : *rebutjada per 28 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció* (p. 2686).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions* (p. 2686).

Article 16

Esmena del G. p. Popular (núm. 47, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 18).

Esmenes del G. Socialista (núms. 48, 49 i 50, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 4).

Article 17

Esmena del G. Socialista (núm. 51, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. Popular (núm. 52, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 18).

Article 18

Esmena del G. Socialista (núm. 53, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. Popular (núm. 54, d'addició)

Degaiguda abans (esmena núm. 18).

Text del Dictamen

Votació dels articles 16, 17 i 18 : *aprovats per 91 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 2686).

Article 19

Esmena del G. Socialista (núm. 55, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 56, de modificació)

Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 2686).

Torn en contra : *I. Sr. Tico (CiU)* (p. 2686).

Votació : *rebutjada per 29 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions* (p. 2688).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 65 vots a favor, 31 en contra i 7 abstencions* (p. 2688).

Article 20

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 57 i 58, d'addició)

Torn a favor : *I. Sra. Vintó (PSUC)* (p. 2688).

Torn en contra : *I. Sr. Tico (CiU)* (p. 2688).

Esmena del G. Socialista (núm. 59, de supressió)

El M. H. Sr. President n'anuncia la retirada (p. 2688).

Votació de les esmenes núms. 57 i 58 : *rebutjades per 31 vots a favor, 59 en contra i 7 abstencions* (p. 2688).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions* (p. 2688).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 2692).*

Article 24

Esmena del G. Socialista (núm. 72, de modificació)

retirada de l'esmena núm. 83 (p. 2692).

Torn en contra : *I. Sr. Tico (CiU) (p. 2692).*

Votació de l'esmena núm. 72 : *rebutjada per 23 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 2693).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció (p. 2693).*

Addició de nous articles

Esmenes del G. Socialista (núms. 73, 74 i 75, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 72).

Votació : *rebutjades per 25 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2693).*

Article 25

Esmena del G. Socialista (núm. 76, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 72).

Votació : *rebutjada per 25 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2693).*

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 77, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 66).

Votació : *rebutjada per 26 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2693).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 59 vots a favor, 26 en contra i 6 abstencions (p. 2693).*

Article 26

Esmena del G. Socialista (núm. 78, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 72).

Votació : *rebutjada per 26 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2693).*

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 2693).*

Article 27

Esmena del G. Socialista (núm. 79, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 72).

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 2693).*

Text del Dictamen

Votació de la part no esmenada : *aprobat per 65 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 2693).*

Article 28

Esmenes del G. Socialista (núms. 80 i 81, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 72).

Votació : *rebutjades per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2694).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 65 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 2694).*

Article 29

Esmena del G. Socialista (núm. 82, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 72).

Votació : *rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció (p. 2694).*

Text del Dictamen

Votació : *aprobat per 65 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció (p. 2694).*

Article 30 i Disposició Addicional

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 2694).*

Addició de noves disposicions

Esmenes del G. Socialista (núms. 84, 85 i 86, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. González Navas (S). Ahora, anuncia la retirada de les esmenes núms. 87, 88, 89, 90 i 91.*

Torn en contra : *I. Sr. Tico (CiU) (p. 2694).*

Votació : *rebutjades per 26 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció (p. 2695).*

Disposició Transitòria i Disposició Final

Text del Dictamen

Votació : *aprovades per unanimitat (p. 2695).*

Exposició de Motius

Esmenes del G. Socialista (núms. 87 i 88, de modificació, i 89, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 84).

Text del Dictamen

Votació : *aprovada per 61 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions (p. 2695).*

Títols i títol de la Llei

Esmena del G. Socialista (núm. 91, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 84).

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per 61 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions (p. 2695).*

Explicació de vot : *I. Sr. Casanovas (ER) (p. 2695), I. Sr. Casals i Parral (P) (p. 2695), I. Sr. González Navas (S) (p. 2695) i I. Sr. Tico (CiU) (p. 2696).*

Modificació de l'ordre del dia

El M. H. Sr. President proposa la supressió dels punts cinquè, sisè, setè, vuitè i desè de l'ordre del dia, la qual és acceptada per assentiment (p. 2696).

Presa en consideració de la Proposició de Llei sobre la Comissió de Ports de Catalunya (Punt segon de l'ordre del dia.)

Torn a favor : *I. Sr. Tomàs (S) (p. 2697).*

Posició dels Grups : *I. Sr. Vila i Comaposada (ER) (p. 2698), H. Sr. Espasa (PSUC) (p. 2698) i I. Sr. Ramirez (CiU) (p. 2699).*

Votació : *rebutjada per 27 vots a favor, 57 en contra i 2 abstencions (p. 2700).*

Se suspèn la sessió a les set del vespre i set minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 51

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí i set minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel Lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, i de Política Territorial i Obres Públiques.

En aquesta sessió, hom compta amb l'assistència del Síndic de Greuges, H. Sr. Frederic Rahola i d'Espona.

Ordre del dia

Punt únic : Debat de l'Informe de l'any 1985 presentat pel Síndic de Greuges.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Aquesta Presidència fa avinent que aquesta sessió tindrà, d'acord amb la convocatòria, un únic punt de l'ordre del dia. La seqüència es descabdellará d'acord amb la norma supletòria del Reglament sobre la tramitació parlamentària de l'informe anual o dels informes extraordinaris del Síndic de Greuges. Per tant, el nostre punt de l'ordre del dia és : debat sobre l'Informe de l'any 1985 presentat pel Síndic de Greuges. Sortosament la missió i l'actuació de l'Honorable Síndic de Greuges han rebut una marcada atenció de la nostra opinió pública i, després d'una inicial i ben comprensible desorientació per part dels ciutadans, han entrat en una fase de normalitat i d'efectivitat. Crec que tots ens hem d'alegrar que això sigui així perquè contribueix a defensar i fer respectar els drets dels ciutadans i, per tant, a consolidar la nostra democràcia. I ara tinc l'honor de pregar a l'Honorable senyor Síndic de Greuges que ocupi la tribuna dels oradors i presenti un resum del seu Informe, per a la qual cosa li dono tot seguit la paraula.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES (Frederic Rahola) : Molt Honorable President, Honorables Consellers, senyores i senyors Diputats, ara fa tot just un any que presentàvem davant d'aquesta Cambra l'Informe de 1984, on exposàvem el resultat dels primers mesos de funcionament d'una nova institució. Avui sotmetem a debat el primer Informe pròpiament anual, on volem reflectir les actuacions del comissionat del Parlament en la seva missió de supervisar l'Administració de la Generalitat i els ens locals de Catalunya, d'acord amb l'article primer de la llei reguladora. En primer lloc, expressem la nostra gratitud a tots els membres de la Cambra pel total suport que han donat des del primer moment a la institució que represento. Mitjançant el diàleg obert i constructiu que ha presidit les relacions que hem tingut, especialment amb la Comissió parlamentària, la nostra institució s'ha enriquit amb les opinions i suggeriments que tots els Grups parlamentaris ens han adreçat i que han constituït inestimables elements de referència per a l'exercici de la nostra missió. Hem de recordar molt especialment les diverses observacions que ara fa un any els representants dels Grups parlamentaris ens van exposar en aquesta Cambra. Com heu pogut observar amb la lectura del nostre Informe, aquelles observacions han resultat especialment orientadores en les nostres actuacions de l'any 1985. En aquesta sessió, il·lustres diputats, no pretenem pas fer un resum d'un informe que ja

heu pogut llegir, però sí que en volem assenyalar alguns aspectes que creiem fonamentals; sobretot aquells aspectes cap als quals hem impulsat les nostres actuacions, i també algunes consideracions finals a què hem arribat, com a resultat de l'estudi i la tramitació de les queixes o peticions rebudes dels ciutadans, o bé de les iniciades d'ofici. La nostra institució ha orientat les seves activitats a una doble finalitat : d'una banda, vetllar perquè l'Administració pública, en les seves relacions amb els ciutadans, actuï respectant-ne els drets i les llibertats fonamentals; de l'altra, cooperar amb els poders públics en la tasca d'impulsar el desenvolupament dels principis i els valors proclamats per la Constitució i l'Estatut. Al servei d'aquest doble objectiu hem estudiat i tramitat els dos mil sis-cents escrits de queixa que hem rebut des del setembre de 1984; és sobre la base d'aquests dos objectius que s'ha elaborat l'Informe de 1985, el qual ha estat estructurat en tres parts i unes consideracions finals. En la primera part s'expliquen les relacions entre la nostra institució i el Parlament de Catalunya, i també s'hi recullen les compareixences del Síndic davant la Comissió i el Ple. En el capítol referent a l'organització i funcionament de les oficines es fa esment de la voluntat d'evitar tot risc de burocratització de la institució, que el 31 de desembre de 1985 constava d'una plantilla orgànica de dotze persones. Així mateix es fa una síntesi de les normes bàsiques del Síndic de Greuges, que regulen el personal al seu servei i la gestió econòmica, les quals tindran vigència fins que el Parlament estudiï i aprovi, en el seu dia, una modificació legislativa que ompli, entre d'altres aspectes, els buits que la nostra llei reguladora té quant a l'organització administrativa, sobretot si la comparem amb les figures similars d'altres comunitats autònomes. També s'informa sobre les relacions de la nostra institució amb les del Defensor del Pueblo, que s'han continuat desenvolupant d'acord amb la voluntat d'establir la màxima col·laboració, sobre la base dels principis de cooperació i coordinació. Cal remarcar que s'han produït constants i estrets contactes entre personal tècnic de les dues institucions, no solament pel que fa a les persones del Defensor del Pueblo i el Síndic de Greuges i dels respectius Adjunts i Secretaris Generals, sinó també en l'àmbit dels assessors, a fi de donar fluïdesa i, en definitiva, eficàcia a la tramitació de les queixes presentades pels ciutadans de Catalunya. La nostra institució considera necessari que existeixi un ampli règim de col·laboració i coordinació entre ambdues institucions, que abasti les administracions que radiquin a Catalunya. La nostra institució considera necessari que existeixi un ampli règim de col·laboració i coordinació entre ambdues institucions, que abasti les administracions que radiquen a Catalunya. La diversitat i complexitat dels problemes que els ciutadans presenten davant la nostra institució, la major part dels quals —com es pot observar en l'Informe— no recauen exclusivament en l'àmbit de la competència d'una administració específica, suposa que el Síndic de Greuges ha de tenir una visió global de tots els problemes de Catalunya. Per tenir aquesta visió global és convenient que el Síndic pugui relacionar-se amb totes les administracions que radiquen a Catalunya i, mitjançant els informes periòdics, trametre al Parlament la visió que de l'Administració donen les queixes que rep. Tot això, independentment que les possibles recomanacions o suggeriments els faci el Síndic directament o en coordinació amb el Defensor del Pueblo. En la segona part s'exposa una selecció

dades d'interès des d'un punt de vista sociològic, com són ara, entre d'altres, les relatives a la procedència de les queixes, a l'edat, sexe, nivell cultural i llengua dels ciutadans que s'han adreçat a la institució.

Les 1.451 queixes rebudes durant l'any s'han distribuït en set àrees d'estudi i tramitació en funció de les matèries específiques a què es refereixen. Com a complement de les dades de què ja disposen, voldríem afegir que en data 6 de maig la situació de les 1.451 queixes rebudes el 1985 és la següent: se n'ha decidit l'admissió o la no-admissió a tràmit de 1.410, 97%, i solament en resten 41, o sigui un 3%, en estudi. El nombre de queixes inadmeses és 474, i el d'admeses, 936; d'aquestes, 548 han estat resoltes favorablement. Si comparem aquestes dades amb les de l'Informe de 1984, observarem que: primer, ha baixat el percentatge de queixes no admeses, fet que denota que els ciutadans coneixen millor les competències del Síndic. La nostra institució, complint els suggeriments que també aquesta Cambra li va fer, ha fet un esforç divulgador durant tot l'any, i creiem que ja se'n coneixen resultats, com ho demostra aquesta disminució de queixes no admeses. Amb la mateixa finalitat divulgadora s'han distribuït 2.500 exemplars de l'Informe de 1985 entre diverses institucions del país, públiques i privades.

Segon. També han augmentat la diversitat i la complexitat dels assumptes plantejats, que afecten tots els àmbits de l'Administració i fan referència a quasi tots els drets i llibertats constitucionals. Encara, però, com va passar l'any 1985, el 75% de les queixes s'engloben dins tres àrees fonamentals: governació i administració local, un 38%; justícia, un 22%, i sanitat i seguretat social, un 16%.

Tercer. Han anat augmentant progressivament les comunicacions amb l'Administració pública de la Generalitat i els ens locals de Catalunya i, així mateix, en un segon terme, s'han establert relacions amb alguns òrgans de l'Administració de l'Estat a Catalunya, en coordinació amb el Defensor del Poble. Durant l'any passat, el Síndic ha intensificat progressivament les funcions d'investigació en relació amb les queixes admeses o iniciades d'ofici, demanant els corresponents informes a l'administració afectada.

En altres casos ha exercit funcions de mediació entre les parts proposant fórmules de conciliació i d'acord entre elles; en especial, el Síndic va començar a formular a les autoritats i al personal al servei de les administracions autonòmica i local els advertiments, les recomanacions, els suggeriments i recordatoris relatius a llurs deures legals. Amb aquestes recomanacions, algunes de les quals han estat incloses i comentades en la tercera part de l'Informe, la nostra institució ha promogut la recerca de solucions als problemes plantejats. La resposta de l'Administració ha estat globalment positiva, i hem trobat tant en la Generalitat com en els ajuntaments la col·laboració necessària per exercir les funcions que la llei ens encomana.

En relació amb el contingut de les queixes, el nostre Informe remarca que si bé els drets de caràcter civil i polític són generalment observats, han augmentat, en termes relatius, les queixes relacionades amb diversos aspectes d'allò que anomenem llibertats formals. Per exemple, s'han continuat rebent un nombre elevat de queixes sobre el funcionament de l'Administració de Justícia, que denuncien diversos problemes, com és ara: dilacions excessives en la tramitació de procedi-

ments judicials, supòsits d'indefensió dels ciutadans, dificultats en l'execució de les sentències i problemes amb els Registres Civils.

Com és sabut, el Defensor del Pueblo i el Síndic de Greuges no poden supervisar directament l'Administració de Justícia, la qual cosa ha induït el Defensor del Pueblo a estudiar la possibilitat de suggerir una modificació de la Llei perquè regula les seves funcions en aquest aspecte. Nosaltres compartim plenament aquesta posició. Creiem que són prou coneguts els defectes i les mancances estructurals de l'Administració de Justícia; per això és desitjable que es prenguin mesures efectives i urgents dirigides a resoldre i a pal·liar aquests problemes.

Cal referir-se també a les queixes individuals i col·lectives rebudes sobre les institucions penitenciàries que radiquen a Catalunya, les quals ens han estat enviades pels presos, o pels seus familiars i també per funcionaris de presons. Això va motivar una visita a tots els centres penitenciaris; el que hi vam poder observar ens obliga a insistir en la necessitat urgent d'iniciar la construcció de nous centres per resoldre les deficiències estructurals, que pràcticament impossibiliten el respecte d'alguns dels drets constitucionals dels presos i, en especial, els que promulga l'article 25.2 de la Constitució. Si no es realitzen aquestes noves construccions, esdevindrà lletra morta, en el nostre país, el contingut de la Llei General Penitenciària. S'han d'arbitrar solucions urgents, ni que siguin provisionals.

Tenim constància que aquestes inquietuds nostres són compartides pel Departament de Justícia i per aquest Parlament, i és això que ens mou a continuar exhortant els poders públics perquè accelerin els acords que portin a solucions d'aquest problema. Per la nostra banda, seguirem amb la major atenció la tasca de supervisar el funcionament de les institucions penitenciàries de Catalunya.

La nostra institució també ha iniciat l'estudi de la manca d'assistència jurídica del «penat» mentre compleix condemna. És cert que per garantir els drets dels interns s'han creat les figures del fiscal i el jutge de vigilància penitenciària, però també és cert que, malgrat la seva tasca, l'intern no està prou assessorat. Aquesta és la raó per la qual, cada dia més, els interns es dirigeixen a nosaltres. Estem convençuts que, si el «penat» disposa d'un assessorament especialitzat, es podran simplificar els expedients de classificació i trasllat de presos i agilitar els entrebancs burocràtics que provoquen dilacions entre l'Administració penitenciària i la judicial.

La denúncia de les dificultats en la relació entre una Administració i l'altra es recull en el nostre informe com a situació observada en les visites a les presons i en les relacions amb els presos, funcionaris i advocats.

Relacionades amb l'Administració local, s'han rebut 330 queixes; això ens obliga a insistir en la importància del contacte que els ciutadans tenen amb els ens locals de Catalunya i de les funcions que el Síndic, d'acord amb l'article primer de la Llei reguladora, pot fer en aquest àmbit de l'Administració. En l'informe es pot constatar que s'han efectuat investigacions sobre diverses matèries, la major part de les quals estan relacionades amb activitats classificades: impostos i taxes, urbanisme, serveis, funció pública local, abús del silenci administratiu i inexecució de sentències. Hem de dir que davant de diverses queixes admeses a tràmit després de sol·licitar l'informe corresponent, la institució ha constatat que l'òrgan administratiu

afectat havia obrat correctament. En altres casos, s'han observat actuacions irregulars que han requerit la formulació de recomanacions, suggeriments o recordatoris de deures legals. Hem de destacar els casos referents a la necessitat d'eradicar el silenci administratiu com a pràctica abusiva de l'Administració pública quan el ciutadà li demana la revisió dels actes propis. Aquesta situació s'observa, especialment, en alguns ajuntaments petits que, per manca de mitjans personals i organitzatius, no compten amb l'assessorament jurídic i tècnic necessari per complir, com cal, alguna de les seves responsabilitats amb els ciutadans.

Finalment, pel que fa a les llibertats formals, també constitueix motiu de preocupació l'aplicació de la denominada Llei d'estrangeria, que, com sabeu, ha estat objecte d' recurs del Defensor del Pueblo davant del Tribunal Constitucional. Deixant de banda la possible inconstitucionalitat d'alguns dels articles de la Llei, les diverses queixes presentades en relació amb la seva aplicació, posen de manifest que, en el moment de promulgar-la, a Catalunya, no hi havia una infraestructura adequada per aplicar-la curosament, especialment a causa de l'existència de greus deficiències en les instal·lacions de les comissaries de policia.

Com ja hem dit, el segon objectiu de la nostra activitat és promoure l'exercici dels drets d'indole econòmica, social i cultural que han de permetre obtenir les condicions necessàries perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integren siguin reals i efectives, remonent, tant com calgui, els obstacles que n'impedeixin i en dificultin el ple ús.

En les consideracions finals subratllem que, en l'àmbit dels drets econòmics, socials i culturals, molts ciutadans es queixen de l'existència de mancances i insuficiències que sobretot afecten determinats col·lectius, com els infants, els joves, els disminuïts físics, psíquics i sensorials i els vells.

En l'Informe, especialment en els àmbits d'ensenyament, sanitat, treball i habitatge, fem referència a alguns drets constitucionals en l'exercici dels quals un cert nombre de ciutadans no està prou protegit. Això és degut a lentituds i insuficiències en els traspassos i problemes en el finançament de les administracions autonòmica i local i a la manca de coordinació entre les administracions afectades. Sobre això fem diverses observacions, recomanacions i suggeriments, entre els quals volem destacar els següents: la necessitat de millorar la qualitat de l'ensenyament mitjançant la construcció de nous centres escolars i la millora en el manteniment dels ja existents. Encara que la nostra institució valora com cal els esforços que tant la Generalitat com els ens locals intenten fer per millorar la qualitat de l'ensenyament a Catalunya, no podem deixar de constatar que encara avui sofrem una mancança d'instal·lacions idònies. Creiem que no és pas el dret a l'educació el que està en joc, però sí que cal fer un esforç continuat per tenir uns centres escolars i uns plans d'ensenyament adaptats a la realitat social del nostre país que evitin el que s'anomena fracàs i absentisme escolar. Amb això pensem que s'aconseguiria més fàcilment l'objectiu del ple desenvolupament de la difusió cultural i de la personalitat humana i col·lectiva en el respecte als principis democràtics i de convivència.

També hi ha un grup de queixes que fan referència al dret al treball reconegut per l'article 35 de la Constitució. Les peticions de molts ciutadans que demanen informació i ajuda per

trobar feina és un reflex de la situació d'atur existent a Catalunya, en especial entre els joves, que pateixen les conseqüències de la crisi econòmica que afecta el seu futur i que en alguns casos els aboca a la marginació social. La nostra institució també subratlla en el seu Informe la necessitat d'augmentar els recursos que es dediquen a la lluita contra l'atur en general, i al juvenil en especial, com també una millor coordinació entre les diverses institucions afectades.

Un altre capítol a remarcar és el referent a la queixa sobre la protecció de la salut, sobre les garanties d'assistència i de les prestacions socials suficients en les situacions de necessitat i sobre la garantia de suficiència econòmica als ciutadans durant la tercera edat, mitjançant pensions adequades, totes les quals han estat igualment presents en el nostre Informe. Així mateix, recordem l'existència de queixes per manca de salubritat i per les deficients condicions bàsiques de certs habitatges, i per la necessitat de noves construccions de promoció pública, a fi de fer realitat els drets constitucionals a un habitatge digne i adequat i a disposar d'un medi favorable al desenvolupament de la persona.

Dins d'aquest context, hem inclòs una observació sobre la necessitat d'una acció decidida dels poders públics en l'ordenació i la promoció dels serveis socials a Catalunya. Al respecte, cal esperar que la Llei de Serveis Socials, aprovada per aquest Parlament el passat 10 de desembre, i que configura la prestació de serveis socials com un dret del ciutadà, permeti desenvolupar les competències que l'Estatut atorga a la Generalitat en aquest àmbit.

L'Informe que avui sotmetem a la vostra consideració no pretén ser altra cosa que un breu balanç del constant diàleg tingut durant un any entre els ciutadans d'aquest país i la seva Administració. Mitjançant aquest diàleg hem mantingut, d'una part, el contacte immediat amb el ciutadà, i d'altra, amb els òrgans rectors de l'Administració del país.

Els primers ens han demostrat inquietud pel lent procés de transformació administrativa de les estructures. Prova d'aquesta inquietud és la gran quantitat de queixes que rep el Defensor del Pueblo —73.000 queixes procedents de tot Espanya en tres anys—, xifra que contrasta amb la d'altres països europeus amb llarga trajectòria democràtica i d'experiència en institucions com és la de l'Ombudsman, que rep anualment una quantitat de queixes que van des de les 1.000 —com és el cas d'Anglaterra— fins al que en rep més de 5.500, com és el cas de França.

Amb els òrgans rectors de l'Administració hem constatat el voluntarisme i la illusió per adaptar-se als nous canvis polítics i la consciència de participar en la tasca d'adaptar al temps actual les antigues institucions i d'ajustar-les al gran canvi que exigeix el fet de passar d'un Estat centralista a l'Estat de les autonomies.

És, doncs, a través d'aquesta realitat, sovint poc coneguda del món que ens envolta, que hem intentat plasmar en el nostre Informe i projectar al Parlament les vivències, els planys, les desigualtats i els errors d'una societat desconeguda per molts, i també la fantasia d'aquells ciutadans que, amb una concepció idealista, desitgen un canvi de les estructures.

Creiem que aquesta panoràmica queda reflectida en l'Informe que presentem, on trobareu les mancances, els errors i també les rectituds de les actuacions de la nostra

Administració. Cada dia la vida moderna ens porta a una societat més homogènia, i, per tant, ens cal més informació de primera mà. Considerem que la nostra institució és un element important per aconseguir-ho, tot i que la nostra aspiració és que cada any acudeixin menys ciutadans a les nostres oficines, car això representaria l'existència d'un equilibri harmònic d'interessos entre els ciutadans i la seva Administració.

És en aquest sentit que ens reiterem en la nostra voluntat de mantenir el diàleg amb l'Administració de la Generalitat i els ens locals de Catalunya, els quals supervisem, i de les actuacions dels quals hem d'informar el Parlament de Catalunya. Pensem que la labor desplegada durant aquest període de dotze mesos ha estat important, si tenim en compte els mitjans de què disposa la nostra institució. Aquests resultats s'han aconseguit gràcies també a una estreta col·laboració i a una perfecta harmonia en el treball de l'equip que forma part de la institució. Sense la dedicació il·lusionada de tot aquest equip, no hauríem pogut arribar al resultat assolit.

Molt agraït per la vostra atenció.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable senyor Síndic de Greuges. Aquesta Presidència, en nom de la Cambra, agraeix el vostre Informe i tota la tasca que hi és reflectida, i us prega que vulgueu retirar-vos per donar lloc al posicionament dels Grups parlamentaris. Moltes gràcies.

(L'H. Sr. Síndic de Greuges s'absenta del Saló de Sessions.)

El debat prosseguirà amb les intervencions dels representants dels Grups parlamentaris, les quals seran d'un màxim de quinze minuts per fixar la posició de cadascun, per ordre de menor a major, com és reglamentari.

Per tant, correspon, en primer lloc, la manifestació del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya; en aquest sentit, doncs, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Marc-Aureli Vila.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Molt Honorable President, Il·lustres senyores Diputades i senyors Diputats, fa cosa de poc temps —dies— que vàrem poder oir la intervenció de l'Honorable Síndic de Greuges en la Comissió corresponent, i també llegírem l'Informe que presentà en aquest Parlament, i les nostres paraules en la Comissió —i el *Diari de Sessions* corresponent en donarà fe— qualificaven ja llavors el material d'una i altra mena que ens fou aportat, de gran interès per a l'estudi, i avui hi afegim «el diagnòstic», de la societat de la qual formem part.

Ara mateix, hem oït de bell nou l'Honorable Síndic de Greuges tractar davant del Ple d'aquesta Cambra del que podríem qualificar de característiques de la marxa de les activitats de la Sindicatura de Greuges, i tots ens hem pogut fixar, entre altres interessants aspectes que han estat tractats, en aquells dos aspectes que, no per massa coneguts, ens segueixen neguitejant i que voldríem veure aviat —molt aviat— anar pel camí de la normal solució.

Permeteu que comenci pel segon. És el més roent, car es refereix als qui, complint les sentències fermes en els nostres encara deficients establiments penitenciaris, deixen de tenir dret al servei d'un advocat d'ofici; del servei d'un advocat, del qual, si més no teòricament, han pogut gaudir des del moment que ingressaren en una comissaria de policia i durant tot el temps que es trobaren *sub iudice*, tant a nivell de sumari com de plenari. És el cas que un condemnat per sentència —una

sentència ferma— segueixi gaudint del dret de conèixer els canvis o innovacions en el dret penal, en el procediment penal pel que fa a la seva aplicació i que el puguin afavorir en la situació en la qual es troba, com aquells altres drets derivats del mateix règim penitenciari, com ho són el de preparar-lo per a la seva reinserció a la societat, i, per tot això, li és menester un advocat que l'assessori, i que ell senti que fora dels murs de la presó hi ha qui es preocupa per millorar la seva situació i de restituir-lo, tan prompte com la llei ho permeti, a la societat. Cal dir que els condemnats que gaudeixen de recursos econòmics suficients, aquests sí que poden comptar amb el continuat assessorament d'un advocat, però no aquells que estan mancats d'aquests recursos; per tant, es crea una desigualtat manifesta entre condemnats amb una posició econòmica, diguem-ne, rellevant —més o menys rellevant— i el que no té cap situació econòmica a mencionar.

L'altre aspecte —el primer, en aquest cas—, el qualificariem de polític. Polític en el més alt sentit del terme «polític». Dilluns passat —em penso que va ser—, en la premsa de Barcelona llegírem unes declaracions de l'Excel·lentíssim senyor Peces Barba, fins fa poc President del Congreso de Diputados. Aquest molt digne polític espanyol, manifestà que allò que desitjava més és de retornar a la càtedra —i diré, com a cosa personal, que ho comprèn molt bé—, i declarava, sense embuts, que nacionalitat i nació són sinònims, i que Catalunya és una nació. Doncs, bé; després de fer constar que estem en aquest aspecte completament d'acord amb tan digne catedràtic, volem afegir que comptant Catalunya amb un Síndic de Greuges, i essent una de les nacions que integra l'Estat espanyol, aquest Síndic de Greuges ha de tenir plena jurisdicció en tota mena d'esferes de l'Administració pública, es tracti de les relacionades amb les competències de la Generalitat o de les relacionades amb les competències de l'Estat. I la raó senzilla, i d'un pes específic molt considerable, quasi diríem que absolut : a Catalunya, i precisament amb més motiu tractant-se d'una nació, el Síndic de Greuges ha d'exercir, a plenitud i d'acord amb la finalitat del seu alt càrrec, les activitats de mitjancer entre el ciutadà i tota mena d'organisme públic, amb tots els casos que l'acció o l'omissió d'un d'aquests organismes lesioni el dret de ciutadà. Recordem que la Generalitat de Catalunya també és Estat. Tots desitgem que les institucions del Defensor del Pueblo i del Síndic de Greuges se sentin col·laboradores l'una de l'altra, i que la feina que realitzin sigui cada cop més propera al ciutadà, i això no resulta fàcil si l'expedient obert referent a una situació creada entre un ciutadà i un organisme de l'Administració de l'Estat a Catalunya ha d'ésser investigat, desenvolupat i fetes totes les actuacions que siguin del cas a Madrid, quan, en tot cas, les diligències s'hauran de fer a Catalunya. Per bé dels ciutadans, resulta imperatiu que tot problema sorgit a Catalunya es resolgui a Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Correspon ara la intervenció del representant del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i per això tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Vives.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, bé, com la Presidència ens deia a l'inici de la sessió, realment estem davant d'una sessió important del Parlament de Catalunya; una sessió en la qual el Síndic de

Greuges —institució completament independent dins l'organigrama institucional del nostre país— rendeix comptes, d'acord amb la llei, de la seva gestió davant del Parlament de Catalunya. I ho fa donant lectura al seu Informe, donant lectura al seu resum, i després, abandonant la sala. I això, evidentment, és un símbol clar de la independència d'actuació del Síndic en relació amb la resta d'institucions existents en el nostre país.

Estem, per tant, davant d'una sessió en la qual no venim a jutjar ningú; no venim a jutjar l'Informe del Síndic, no venim a jutjar ni a obrir un debat entre Grups parlamentaris, no venim, en definitiva, ni tan sols a jutjar l'actuació del Consell Executiu de la Generalitat. Venim, simplement, a escoltar unes explicacions, a comentar-les, a recollir unes observacions, a fer suggeriments.

I aquest Diputat es pregunta : suggeriments, observacions, per a qui? Per a qui? Qui ha de recollir l'Informe del Síndic? Qui ha de recollir el seguit d'observacions i suggeriments que el Síndic ens fa, d'acord amb les queixes rebudes? I crec que és evident que ha de ser el Consell Executiu de la Generalitat. I jo em pregunto : on és el Consell Executiu de la Generalitat? On és el President de la Generalitat de Catalunya, en una sessió com aquesta? On és?

Jo crec que la no-presència avui, aquí, del Consell Executiu, llevat d'un Honorable Conseller que hi és present, representa una autèntica bufetada a l'Informe del Síndic de Greuges; representa que el Consell Executiu vol burocratitzar aquest debat i convertir-lo en un acte protocol·lari, fora d'ús, sense importància.

Què dèiem nosaltres, ara fa un any, en l'Informe de l'any 1984? Dèiem que el Síndic era una figura poc arrelada; ens alegrem, a partir del seu Informe, que ho sigui cada dia més. Dèiem que calia que fos un instrument útil per als ciutadans; ens alegrem, després de llegir l'Informe, que ho sigui cada dia més, i estigui disposat i apunti cap a ser-ho molt més encara. Dèiem que calia que fos un instrument temut per l'Administració catalana, i la mateixa absència del Consell Executiu demostra que encara no ho és o, si més no, no ho és plenament. I dèiem que calia que fos una institució estimada pels ciutadans; ho és cada dia més, es desprèn de l'Informe, però encara no ho és suficientment, i nosaltres volem dir-ho.

És evident que, d'aquestes consideracions que fèiem l'any 84, n'hem d'extraure el nostre posicionament davant de l'Informe de l'any 1985, que és —jo diria, si m'ho permeten, senyores i senyors Diputats— un document d'obligada lectura per a tots aquells que vulguin conèixer un xic més la realitat catalana, que vulguin saber de què pateixen els catalans, què els fa mal, què és el que reclamen d'una institució que consideren neutral, que els defensa i que, en definitiva, tindrà la capacitat suficient d'enfrontar-se amb l'Administració incapaç de resoldre aquell problema.

Jo diria que el treball de recollir diàriament quatre queixes a Catalunya, essent un treball important, és, sens dubte, encara insuficient. Cal que n'hi hagi més; cal que hi hagi més relació ciutadà-Síndic, sense desmerèixer en absolut el fet que quatre queixes diàries ja és quelcom d'important. Crec que és quelcom d'important i significatiu el fet que el 52% de les queixes arribin escrites en català a la taula del Síndic de Greuges, i que el 48% ho facin en castellà; traguem-ne tots ple-gats les conseqüències —anava a dir «el Consell Executiu»;

òbviament, no les podrà treure o difícilment les podrà treure. Però, el que més crida l'atenció, d'aquest Informe, és saber on són les principals preocupacions dels ciutadans del nostre país, i aquestes preocupacions, on són? Són a sanitat : un 17%; són a justícia, un 22%, i són a governació i a l'Administració local. Aquí n'hi ha per a tothom, no només per al Consell Executiu de la Generalitat, sinó també per a molts ajuntaments de Catalunya. I, d'això, òbviament, el Consell Executiu i els ajuntaments n'han de prendre bona nota.

De quins temes? Ho diu l'Informe : de la lentitud del funcionament de l'Administració; de les deficients construccions i manteniment de centres escolars; de la Seguretat Social; de les pensions —n'hi ha per a tothom, n'hi ha per a tothom; de la paralització de l'Administració de Justícia; de l'espai radiomètric i les freqüències concedides o que es volen retirar a determinades emissores —se n'ha de prendre nota, perquè ho diu el Síndic de Greuges, no m'ho estic inventant jo, les queixes que rep el Síndic de Greuges; de les deficients tasques en el camp de la normalització lingüística —i això ho diu el Síndic de Greuges, no ho diu cap Diputat de l'oposició amb ganes de fomentar el debat en aquesta Cambra. Per tant, jo entenc que totes aquestes consideracions, i altres que hi ha en l'Informe, òbviament serviran de ben poc si, des de l'Administració catalana, no es recullen per intentar millorar-les.

I, per acabar, jo diria que ens han cridat l'atenció, d'aquest Informe, tres temes, tres temes que no voldríem deixar passar l'oportunitat de situar-los davant del Ple d'aquesta Cambra.

En primer lloc, la mitjana d'edat dels reclamants, la mitjana d'edat que acudeix al Síndic de Greuges, que està entre els cinquanta i els seixanta anys. Algú podrà dir que això és perquè és la situació; com feia algun comentari en broma, l'altre dia, algun Il·lustre Diputat, perquè són els que tenen més temps. Ull viu, ull viu! Això vol dir que el sector on tenim localitzat la sensació més gran de no estar emparats per l'Administració és entre els cinquanta i els seixanta anys. I aquesta és la conclusió que cal treure'n per qualsevol formació política, qualsevol govern que vulgui, en definitiva, fer cas del que diu aquest Informe, per orientar la seva pròpia activitat. És un toc d'alerta seriós a l'Administració catalana, la franja que hi ha entre els cinquanta i els seixanta anys, d'acord amb el que diu aquest Informe.

Segon tema : el Síndic de Greuges encara actua poc per motivacions no tant a instàncies de tercers, sinó d'ofici a partir de les pròpies concepcions. Nosaltres dèiem, l'any passat, que voldríem creure —i així ho entenem— que això és així —el fet que s'actui poc d'ofici— pel mateix problema d'instal·lació del Síndic, de manca d'estructuració de la institució, de posada en marxa d'aquesta, i del poc temps que fa que funcioni, però, en qualsevol cas, volem cridar l'atenció sobre aquest aspecte, de cara a futurs debats com el d'avui i de cara, sobretot, que els ciutadans vegin en el Síndic una figura que és al seu costat, que vetlla perquè no siguin trepitjats drets ni llibertats a casa nostra, i que actua en defensa d'aquestes encara que ningú no li ho demani de manera explícita. Ho dèiem ara fa un any, i hem de lamentar —com vam fer en el debat a la Comissió el dia de la commemoració de l'aniversari dels Drets Humans— que nosaltres, el nostre Grup parlamentari, quan veia pelegrinatges com el d'una famosa senyora de Sabadell, que, amb els drets per acudir a un determinat centre a practicar un avorta-

ment, recorria un centre i un altre de Catalunya, nosaltres, sense que ningú digués res, nosaltres hauríem volgut veure el Síndic de Greuges al costat d'aquesta senyora, i no l'hi vam veure, i això hem de dir-ho; hem de dir-ho sense cap mena de to crític cap al Síndic de Greuges ni, de cap manera, cap a la seva persona, però sí cap a una institució que nosaltres voldríem que, de la lectura atenta dels mitjans de comunicació, de la recepció de tot allò que es mou a Catalunya, deduis actuacions d'ofici enfront de l'Administració, en defensa, en definitiva, dels drets dels nostres ciutadans.

Quan els diaris porten, manta vegada, situacions de maltractaments a menors, nosaltres desitjaríem actuacions d'ofici, el mateix dia, del Síndic de Greuges, en defensa d'aquests drets maltractats en aquesta situació, etcètera.

Segona qüestió : falta encara actuació d'ofici del Síndic, molt més elevada de la que està tenint, de cara que sigui cada dia més temut per l'Administració —perquè ha de ser-ho—, sense trencar la cordialitat de les seves relacions i més estimat pels ciutadans.

I, tercera consideració i última, quan el Síndic diu, fa una afirmació, en el seu Informe, en l'apartat de conclusions : «És evident que la possessió de determinats drets polítics i civils no és suficient si no va acompanyada del gaudi de certs drets d'índole econòmica, social i cultural», està tocant, està ficant el dit a la nafra del que pot ser la realitat de molts ciutadans de Catalunya, i contrasta, òbviament, des de la nostra concepció, amb el que ens sembla una mancança fonamental de la política de l'actual Consell Executiu i, si no, que el Consell Executiu, en la seva propera reunió —senyor Bigatà, si s'ho apunta—, es llegeixi el punt 4.4 d'aquest Informe, que segurament li farà un bon profit, la seva lectura, i podria servir, si en fes cas, per reconduir bona part de la seva política econòmica i social.

En definitiva, nosaltres ens felicitem per l'avenç que representa aquest Informe, les seves conclusions, en relació amb l'Informe de l'any passat; ens felicitem de la cada cop més gran consolidació de la institució a casa nostra; ens felicitem que cada cop siguin més fluides les relacions entre els ciutadans i el Síndic de Greuges; ens felicitem que cada dia sigui una institució més útil i més estimada pels ciutadans; deixem sobre la taula les preocupacions que hem expressat, els punts crítics, sense cap mena d'element estrany, simplement per intentar avançar i que aquesta institució es consolidi i cada cop siguin menys, per ser més aquelles consideracions positives en tot el conjunt de l'Informe, i entenem que aquesta institució quedaria dignificada, dignificadíssima, si ara el Consell Executiu fes cas de les recomanacions que fa el Síndic, que són —entenem nosaltres—, en pràcticament la seva totalitat, un meravellós resum d'allò que un Consell Executiu obert cap als sectors més desvalguts de la societat hauria de fer i, evidentment —les conclusions són aquí—, no fa.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Perquè parli en nom del Grup Popular, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Fernández.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, hem escoltat amb molta atenció l'Informe que, d'acord amb l'actual legislació, ha presentat davant del Ple d'aquest Parlament el nostre comissionat per garantir l'efectiu exercici, per part dels ciutadans de Catalunya, dels seus

drets fonamentals i llibertats públiques, a efectes del qual, com tots sabem, pot supervisar el funcionament de l'Administració de la Generalitat.

La primera afirmació que tot seguit volem formular és la de felicitar el Síndic de Greuges per l'Informe elaborat. Creiem que, com s'ha dit abans, es tracta d'un Informe en molts aspectes modèlic, que reflecteix amb gran fidelitat la tasca realitzada per la institució i que, tanmateix, ens proporciona una informació utilíssima i, en aquest sentit, potser de lectura obligada, sobre molts aspectes relacionats amb la vida quotidiana a Catalunya.

Opinem que algunes llacunes, com les d'anomenar al llarg de tot l'Informe «Corts espanyoles» el que són «Corts Generals», i algunes afirmacions, com a mínim discutibles, com la continguda en la pàgina 173, dintre l'àrea de justícia, on es diu literalment que «és patent el descrèdit que entre el ciutadà tenen les professions d'advocat i de procurador», no impedeixen que el Grup Popular faci una valoració molt positiva de la rendició de comptes que el Síndic de Greuges ha fet davant nosaltres.

S'afirma en l'Informe que la manca d'informació sobre la institució del Síndic de Greuges, que justificadament preocupava els membres de la Comissió parlamentària, va minvant progressivament, i ja és coneguda. No dubtem que les més de dues mil queixes presentades al llarg de l'any 1985 davant de la institució són una demostració que la figura del Síndic va arrelant a Catalunya i que és una institució viva i sentida pels ciutadans. No dubtem que l'esforç divulgador efectuat els darrers mesos de l'any 85 ha donat els seus fruits i, així, els escrits presentats són cada vegada més ben fonamentats i el nombre de queixes inadmeses ha baixat respecte a l'any anterior, però pensem, tanmateix, que encara s'ha d'avançar més. Sabem la dificultat objectiva d'aconseguir que sigui més coneguda en un termini ràpid aquesta institució, però, per exemple, pensem que la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió ha de fer quelcom més al respecte, quant a divulgar la figura del Síndic de Greuges i les seves competències. Però hem de dir també —no podem deixar d'aprofitar aquesta ocasió per dir-ho públicament— que, si per a TV3 no existeix el Parlament de Catalunya, encara menys existirà un comissionat seu, com és el Síndic de Greuges.

A la distribució per àrees de les queixes rebudes durant tot l'any 1985, es dedueix que les àrees de la Generalitat on té competència la Generalitat —competència plena o exclusiva— no s'emporten, com fóra lògic, tractant-se d'un comissionat que ha d'actuar supervisant l'Administració de la Generalitat, els màxims percentatges de queixes. Sorprenentment per a nosaltres, per exemple, ensenyament i cultura només tenen el 8,20% del total de queixes rebudes; política territorial, obres públiques, indústria i energia, el 8,41%, i, economia, finances, comerç, consum, turisme, agricultura, ramaderia i pesca —tot plegat—, només l'1,51% de les queixes rebudes.

Al contrari, els màxims percentatges de queixes s'exporten a àrees on, com a mínim, la competència de la Generalitat és concurrent o compartida amb la de l'Administració de l'Estat o amb l'Administració de Justícia, que és un poder teòricament independent, o bé a àrees on realment la competència de la Generalitat pràcticament no existeix, com és cas de la defensa per l'objecció de consciència o els casos d'estrangeria.

A títol d'exemple, avançant en aquesta idea que encara la institució no és prou coneguda entre la ciutadania de Catalunya —potser hi ha una certa desconfiança en la possibilitat de la institució, ja que aquí no podem parlar de desconeixement com a explicació de les poques queixes en relació amb la situació que abans s'ha esmentat, de l'espai radiomètric a Catalunya—, una queixa, només una queixa rebuda l'any 85, respecte de la discrecionalitat, tant en la concessió de freqüències com en la clausura d'emissores il·legals que ha dut a terme la Generalitat, ens preocupen, tractant-se, precisament, d'un tema que ha generat una gran polèmica dintre de l'opinió pública a Catalunya. Potser l'afirmació feta a l'Informe, que l'actuació de la Generalitat quant a criteris i procediment de clausura de les emissores il·legals fou correcta, explica aquest fet.

Cal recordar també, un cop més, la importància de l'Administració local en l'actuació del Síndic de Greuges; quasi el 25% del total tenen com a destinataris les corporacions locals de Catalunya, la qual cosa ens dóna idea de l'interès que té per a nosaltres la resolució que recaigui sobre el recurs d'inconstitucionalitat que, en el seu moment, aquest Parlament va interposar davant el Tribunal Constitucional.

Pel que fa a l'àrea de justícia resulta un xic preocupant que una de cada dues queixes hagin de ser rebutjades. Evidentment, això no és responsabilitat directa de la institució, però demostra que l'esforç divulgador ha d'intensificar-se de manera important. No obstant això, volem també reconèixer en aquest moment que determinades actuacions del Síndic resulten, com a mínim, gratificants. El cas, citat en l'Informe presentat pel Síndic, número 189/85, sobre reinserció social d'un treballador de 32 anys és vertaderament exemplar i, d'alguna manera, justifica l'existència d'una institució d'aquest tipus.

Finalment, poden estar segurs, senyores i senyors Diputats, que el Grup parlamentari Popular recolzarà totes les iniciatives tendents a reforçar d'una manera efectiva i real, les possibilitats d'actuació de la Sindicatura de Greuges, del Síndic de Greuges, però diem també que això és bàsicament competència i responsabilitat del Govern de la Generalitat de Catalunya, i precisament, tenint en compte les recomanacions, suggeriments i observacions presentades i citades pel Síndic de Greuges en el seu Informe, és com aconseguirem, i només d'aquesta manera, aconseguirem que, efectivament, el Síndic de Greuges sigui una institució útil per a Catalunya.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Perquè pugui parlar en nom del Grup Socialista, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casares.

El Sr. CASARES : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, la primera cosa que vull destacar, en nom del Grup Socialista, després d'haver estudiat l'Informe i d'haver escoltat en Comissió, i ara en el Ple, les paraules del Síndic de Greuges, és la nostra satisfacció perquè una institució cabdal de la nostra autonomia hagi estat actuant amb tota normalitat durant un any, el primer any de la seva història, i ho hagi fet en una forma que nosaltres també considerem globalment positiva.

Som conscients, això sí, de les dificultats amb què s'ha de topar aquesta institució, principalment per la seva novetat en el quadre de les nostres institucions polítiques modernes i per

les grans deficiències d'unes administracions públiques, que no es poden encara, ni de bon tros, posar com a model.

La prova més evident d'aquesta situació insatisfactòria és el mateix Informe que el Síndic ens ha presentat. Aquest Informe, tal com s'ha dit ja aquí, és un document que nosaltres també apreciem com a molt valuós. Molt valuós, perquè resulta una prospecció molt suggestiva d'alguns aspectes de la realitat social catalana. Sense caure en l'exageració de considerar-lo una radiografia o una anàlisi completa i definitiva, sí que, això no obstant, creiem que té dos mèrits que aquí voldríem destacar : un és que a través dels casos concrets que exposa, ens permet conèixer gran part d'això que en diem «la vida palpitant» o el batec diari de la gent que viu i sofreix, o simplement es troba amb dificultats. I, un altre, un altre mèrit, que tot i el reduït univers sofrent que ha pogut escoltar, el Síndic s'arrisca a treure algunes conclusions, que nosaltres compartim des de la nostra identitat política; conclusions, per exemple, com ara aquella que afirma que la possessió de determinats drets polítics i civils, generalment observats —segons diu ell— en el nostre país, no és prou suficient si no va acompanyada del gaudi de certs drets, d'indole econòmica, social i cultural, i que la consolidació d'un estat social i democràtic de dret també demana un esforç de promoció i l'establiment d'un ordre econòmic i social just.

Però, el reconeixement d'aquestes coincidències i d'aquests mèrits no ens pot fer caure en un cofoisme estèril, perquè la mínima lleialtat que devem a la institució, a nosaltres mateixos i a aquesta Cambra, ens porta també a destacar algunes observacions crítiques, bàsicament en la redacció de l'Informe.

Per endavant volem dir això, que ens sembla que aquests defectes que ara anem a destacar són imputables, bàsicament, a la tècnica de presentació d'aquest Informe.

Es tracta del següent : es tracta de destacar, segons que a nosaltres ens sembla, una certa confusió o barreja que hi ha en l'Informe de les diferents esferes administratives que són objecte de consideració —les de la Generalitat pròpiament dita, les de l'Administració local, les de l'Estat—, consideracions que es fan, a vegades per denunciar-les, per criticar-les o a vegades per un sols repàs.

L'Informe ha fet en la seva tercera part, que és la part més substancial, una presentació sistemàtica de les qüestions per àrees —Presidència, Governació, Ensenyament i Cultura, etcètera—, però això ens priva o ens dificulta de destriar, com acabo de dir, o de discernir, les respectives responsabilitats de l'Administració de l'Estat, de la Generalitat i de l'Administració local.

A nosaltres ens sembla, veritablement, que ha de resultar difícil, i en aquest sentit som comprensius en molts casos, procedir a una dissecció, fins a un cert punt artificial, del problema amb què es troba un ciutadà, en relació amb la responsabilitat o les insuficiències de les administracions públiques. I, fins i tot, potser fins a un cert punt només, el Síndic de Greuges no pot ni ha de prescindir d'aquesta perspectiva singular basada en la prioritat de la persona, el que en diem «la dimensió personal dels problemes». Però, també és just que tinguem molt present quina és la naturalesa d'aquesta institució, vull dir del Síndic de Greuges, que és un comissionat d'aquesta Cambra i no de les Corts Generals, que els seus objectius o el seu concret objectiu és la supervisió de l'Administració de la Generalitat, i

segons nosaltres, i tots vostès també, de part de l'Administració local, i que les seves funcions s'han de desenvolupar sempre en coordinació amb una altra institució, que ens és tan pròpia, com és la del Defensor del Poble, respectant l'àmbit de la seva competència.

Per tant, el que volem dir és que ni el Síndic de Greuges, ni aquesta Cambra, no poden deixar de recordar l'article 35 del nostre Estatut d'Autonomia de Catalunya situa el Síndic de Greuges allà on el situa, i que li assenyala la funció que li assenyala i no cap altra; és a dir, concretament, la de supervisar les activitats de l'Administració de la Generalitat; aquesta és la seva funció, que jo no diria que sigui exclusiva, però sí que és prioritària i, sobretot, perquè aquesta és la seva raó de ser.

Ara bé, nosaltres admetem que el Síndic de Greuges, per raó de la seva funció de coordinació amb el Defensor del Poble i de la necessària globalitat de la comprensió dels problemes, té dret, i fins i tot el deute, de prendre en consideració les deficiències de qualsevol de les tres esferes de l'Administració pública —la de l'Estat, la de Catalunya, la local—, però, també volem afirmar que això no pot derivar mai en debilitament de la seva principal funció supervisora sobre l'Administració de la Generalitat de Catalunya i també de la local, per descomptat, i menys encara pot desembocar en un resultat confús, del qual es deriva a vegades el desplaçament cap a la penombra o dins de la boira de certes deficiències de l'Administració autònoma, de la qual ara n'és responsable el Govern de Convergència i Unió i que un altre dia en serà responsable un altre govern.

Voldria posar només un exemple per il·lustrar el què estic dient, entre altres que podria triar, i per afegir-lo al que vaig posar en Comissió.

En l'apartat referent a la subàrea de governació, coincidint amb un Departament del Consell Executiu, es ressalten d'una manera extensa i detallada queixes formulades contra les activitats de les denominades «sectes», i, a desgrat que la solució d'aquest problema, si n'hi ha, en la major part correspon a les competències de l'Administració de l'Estat, nosaltres creiem que no està malament, fins i tot tenint en compte que aquesta qüestió plantejada davant del Síndic arrenca d'una situació actualment encara *sub iudice*, que en l'Informe el Síndic de Greuges s'hagi fet ressò d'aquesta situació. No ho critiquem, això; en tot cas, però, el que sí que hem d'afirmar és que correlativament creiem que hauria calgut també deixar-hi constància, encara que només fos en virtut d'una necessària —com s'ha dit aquí— actuació d'ofici, d'uns fets que han estat importants i que han estat imputats a alts funcionaris del Departament de Governació i que han determinat, res menys que el processament per detenció illegal de set membres d'una secta, alts funcionaris que, com és públic i notori, són el Director i el Subdirector General de Seguretat del Govern de la Generalitat i d'un altre funcionari del Departament.

Aquest processament, que evidentment implica la sospita fundada d'haver-se conculcat drets fonamentals de la persona, ha estat confirmat per l'Audiència de Barcelona, i no ha deixar encara d'estar en tràmit davant dels tribunals, però, atenció!, aquest no és, per si sol, motiu per deixar-lo de consignar, amb totes les reserves, naturalment, tal com l'Informe ho fa en diverses situacions semblants, cosa que nosaltres no critiquem.

És, doncs, això, senyores i senyors Diputats, una mostra significativa d'aquest clar-obscur de l'Informe, que no ens

sembla sempre adequadament distribuït sobre la realitat examinada.

I, feta aquesta observació, ens veiem en el cas de destacar que si ens cenyim a l'àmbit de l'Administració de la Generalitat pròpiament dita l'Informe resulta preocupant, sobretot en les àrees següents: 1, ensenyament, on es diu, textualment, «cal fer un esforç per tenir uns centres públics o privats que permetin una millor qualitat de l'ensenyament». 2, sanitat, on es denuncia, textualment, «l'aplicació restrictiva del dret a l'assistència per part de l'Institut Català de la Salut». 3, serveis socials, on es proclama la necessitat d'una acció decidida dels poders públics en l'ordenació i la promoció dels serveis socials a Catalunya. 4, protecció de menors, on es posa en relleu que «els infants i els menors són les primeres víctimes de les famílies amb crisi econòmica, n'hi ha», diu, «que pateixen fam, que viuen als carrers sense escolaritzar o amb alt grau de fracàs escolar i exerceixen la mendicitat o cauen en les xarxes de delinqüència organitzada» —en relació amb aquesta situació esgarrifosa el nostre Grup parlamentari va tenir la iniciativa de proposar la creació d'una Comissió investigadora sobre els maltractaments als infants, i aquesta Cambra va tenir la suficient sensibilitat per acceptar la nostra proposta. 5, atur, en general, i atur juvenil, en especial: el Síndic recomana a les administracions públiques, a totes!, que participin en la lluita contra l'atur en general, del juvenil en especial, així com un augment dels recursos que s'hi dediquen; i deixo per al final, i en sisè lloc, la situació possiblement més greu des del punt de vista de la lesió dels drets de la persona, la situació de les nostres presons, que en l'Informe és qualifica de «límit». No obstant això, el Síndic de Greuges no ha cregut necessari emetre un informe, diu ell, exhaustiu de l'estat dels centres penitenciaris, atesa la documentació que consta en les publicacions d'aquest Parlament, i això no obstant, no vacilla en afirmar, per exemple, que «resulten insuficients les mesures i obres iniciades, que solament es podrà avançar i suplir l'actual estat de massificació d'interns amb la construcció de centres nous, i que manquen centres de tractament de drogaaddicció». Ara bé, el Síndic de Greuges ha de tenir en compte que cada dia que passem en aquesta situació «límit», com diu ell, això és una càrrega de responsabilitat suplementària per a tots, que la situació evoluciona i s'agreuja contínuament, que tots els esforços són pocs per despertar una més gran diligència de la Conselleria de Justícia, i que la majoria d'aquesta Cambra —ho ha de tenir en compte també— va impedir fa poc, amb la sola força dels seus vots i sense cap altra raó que, almenys a nosaltres, ens semblés vàlida, que es constituís una Comissió d'investigació de la situació de les presons a Catalunya, que el meu Grup parlamentari demanava.

Per això nosaltres creiem que el Síndic de Greuges s'ha d'enkarar d'una manera urgent a fer aquest informe, actualitzat, de l'estat de les presons a Catalunya i que l'ha de presentar al Parlament. Nosaltres li ho hem demanat en la sessió tinguda en Comissió, el Síndic s'hi ha mostrat molt receptiu, i jo ara anuncio que nosaltres li ho demanarem formalment, d'acord amb allò que determina l'article 3, punt 4, de la Llei del Síndic de Greuges d'aquest Parlament, que estableix que «el Síndic de Greuges pot presentar també informes extraordinaris quan ho requeriran la urgència o la importància dels fets que motiven la seva intervenció», urgència i importància de les quals em

penso que ningú dubta.

Finalment, i per acabar, només em resta manifestar que la institució del Síndic de Greuges, el seu titular, l'adjunt i tot el personal al seu servei, continuen comptant amb la nostra confiança, que li continuarem prestant el nostre suport —també quan ho fem en forma de crítica constructiva— i que l'encoratgem a continuar en el compliment de la seva missió, difícil i delicada, però necessària, per fer de Catalunya un país on, cada vegada més, siguin respectats els drets fonamentals de la persona.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Perquè pugui parlar, en nom del Grup de Convergència i Unió, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, per segona vegada aquest Ple s'ha reunit en compliment del que disposa l'article 30 de la Llei del 20 de març, Llei 14 de l'any 84, que estableix que el Síndic de Greuges ha de presentar anualment al Parlament de Catalunya un informe sobre les seves actuacions de l'any precedent. I, per primera vegada, aquest informe es refereix a un any complet.

El Grup parlamentari de Convergència i Unió vol expressar públicament la seva satisfacció per la consolidació de la institució, consolidació que es fa evident, tant per la mateixa presentació del segon informe com pel seu contingut, que reflecteix tant l'augment del nombre de peticions presentades com les admeses a tràmit, i la tasca creixent que durant el decurs de l'any 1985 ha realitzat la Sindicatura de Greuges. I el Consell Executiu —que hi és present, perquè quan hi ha un sol dels seus membres, ja que el Govern és solidari, el Consell Executiu hi és present— en prendrà bona nota.

No crec que es pugui adduir manca de respecte al Síndic, sobretot per part d'un Grup que és l'únic Grup parlamentari que no va assistir a la Comissió del Síndic de Greuges especialment convocada per escoltar aquest Informe. I especialment per part d'un Grup que sistemàticament no és present a la Junta de Portaveus des del mes d'octubre de l'any passat. Suposo que per la mateixa regla de tres podríem deduir, d'aquí, que hi ha una manca de respecte al Parlament.

Tomant a la consolidació, que ens sembla que existeix i que jo en diria qualitativa, hem de remarcar també que per a nosaltres és una consolidació la correcta i adequada realització de la tasca que la Llei encomana al Síndic de Greuges. De l'informe que ha presentat el Síndic es desprèn que la institució, que rep i analitza les queixes dels ciutadans que se senten menystinguts en els seus drets per l'Administració, no es limita a comprovar la raó o no de la queixa, l'existència o no d'una errada o d'un abús de poder en l'actuació de l'Administració, sinó que aprofundeix en les causes del fet i posa en evidència que en molts casos, potser, el ciutadà queixós té raó, però que ni l'Administració autonòmica ni la local han actuat malament, sinó que han estat condicionades per situacions o actuacions atribuïbles a tercers, sobre els quals el Síndic de Greuges no té ni competència ni mandat d'actuació. No pot, per tant, fer-hi res, però en deixa constància. Més endavant em permetran que torni a insistir en aquest punt.

Ara fa un any, en ocasió d'aquest mateix debat, però per posicionar-nos davant de l'Informe del Síndic referit a l'any

84, vaig tenir l'oportunitat —utilitzant les xifres que donava el mateix Informe— de posar en evidència algunes petites mancances en la sistemàtica del tractament de la informació, tant pel que fa a la classificació de les queixes com a algunes agregacions que es feien i que podien induir a error o a confondre —si no s'anava amb compte— les queixes admeses a tràmit amb les resoltes favorablement per al peticionari, o les peticions o queixes referides a actuacions de l'Administració local que, per raó del tema, s'agrupaven amb les del corresponent Departament de la Generalitat.

No insistiré en aquest punt perquè aquestes petites mancances han estat a bastament corregides en l'informe presentat aquest any i, encara més, la informació és exposada d'una manera exhaustiva i entenedora, com les senyores i els senyors Diputats ja coneixen després de la seva publicació en el *Butlletí Oficial del Parlament*. Com que, d'altra banda, les dades recollides en el primer i segon informes fan de mal comparar, per causa sobretot de la diferència de períodes considerats, no entraré en l'anàlisi detallada de les xifres i em limitaré a fer algunes consideracions de caire més general.

Durant el període que contempla l'Informe, és a dir, tot l'any 1985, s'han produït alguns fets que tenen importància, i la tindran, penso, en el dibuix definitiu del que seran l'organització, el funcionament i les activitats de la institució del Síndic en el futur. En primer lloc, l'aprovació pel Parlament, el 8 de novembre, de les Normes Bàsiques del Síndic de Greuges, així com de la Llei 17/85, del 23 de juliol, de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, que han permès de portar a terme l'organització i el funcionament adequat dels serveis de la institució, tal com aquesta ho demanava en el seu informe de l'any passat. És cert que queden encara temes per resoldre, com ho és el de l'espai físic adequat per al desenvolupament correcte de les tasques de l'arxiu o la informatització dels serveis de la Sindicatura, però s'ha avançat, i molt, en la solució correcta del problema. En segon lloc, l'aprovació per les Corts Generals de l'Estat de la Llei 36/85, per la qual es regulen les relacions entre la institució del Defensor del Pueblo i les figures similars de les comunitats autònomes, que cloïa una tramitació iniciada a instàncies d'aquesta Cambra. No hi ha dubte que el capgirament d'algunes de les propostes que contenia inicialment i la retallada subsegüent de les atribucions del Síndic de Greuges han d'ésser considerats com a fets negatius, però tal com ja vaig dir en la Comissió, i encara que excedeixi lleugerament l'àmbit temporal de l'Informe, ha d'ésser considerada com a molt positiva —i el nostre Grup així ho valora— la unanimitat amb què tots els Grups d'aquest Parlament varen decidir de recórrer la Llei. Tercerament, l'esforç informatiu i divulgador que la institució ha fet, tant directament, amb el repartiment d'un opuscle informant de la seva existència i de les seves competències, com amb una presència més sovintejada i constant que anteriorment en els mitjans informatius.

El Grup de Convergència i Unió valora molt positivament aquest esforç, sobretot perquè creiem que té una influència destacada en un altre fet positiu : l'augment de les peticions presentades, i més concretament de les acceptades a tràmit, així com en la seva major precisió i documentació i en l'adequació a les exigències de la Llei i el major compliment dels requisits exigits.

Per a nosaltres això es significa i es resumeix en el millor coneixement que els ciutadans tenen de l'existència i de les funcions del Síndic de Greuges. És evident que això no vol dir que estigui tot fet: s'ha de continuar treballant en aquest sentit, però la línia endegada és la correcta.

Del mateix Informe del Síndic volem destacar-ne algunes de les conclusions, pel que tenen de positiu i encoratjador: primer, la resposta cada cop més positiva de les Administracions contactades i dels seus funcionaris a les demandes d'informació i aclariment del Síndic; segon, la rectitud en les actuacions de les Administracions, tant local com autonòmica; tercer, les actuacions d'ofici que el Síndic ha iniciat quan li ha semblat que calia fer-ho.

L'Informe del Síndic té per a nosaltres una doble utilitat: posa en evidència la tasca d'apropament entre Administració i administrat que realitza la institució del Síndic, en donar als ciutadans el sentiment que una institució vetlla perquè els seus drets siguin respectats, però, alhora, més enllà de les peticions i queixes individuals, ens permet, als polítics, de conèixer quines són les preocupacions reals dels ciutadans.

Però, en el seu Informe, el Síndic també va més enllà —i reprenç d'aquesta manera el tema que ja havia iniciat al començament de la meua intervenció— i apunta, en la mesura que li és possible de conèixer-ne les causes, el perquè s'originen determinats problemes en alguns ciutadans. I això encara ens ajuda més. Posaré alguns exemples, trets del mateix Informe del Síndic. És bo de saber que, moltes vegades, el silenci administratiu en què cauen molts ajuntaments en el tracte amb els ciutadans no respon ni a un acte de mala voluntat, ni a deixadesa, ni a la utilització com a eina de relació administrativa, sinó simplement a una manca de recursos materials i humans que no els permet de respondre dins els terminis legals; o que les queixes sobre el tancament d'algunes emissores de ràdio han posat en evidència que l'actuació de la Generalitat quant a criteri i procediment de clausura de les emissores il·legals fou correcte,

però que existeix un buit legal i que és urgent que les Corts espanyoles legislin sobre el tema; o que, en determinats casos, la construcció i manteniment d'edificis públics no pot estar en funció de les necessitats sinó del fet que se solucioni correctament el problema del finançament; o que la manca de consciència social entrebanca la reinserció dels presos en la societat, sobretot pel que fa a l'obtenció d'un lloc de treball.

Crec que les senyores i els senyors Diputats convindran amb mi que és bo que coneguem no tan sols les queixes i els fets que les motiven, sinó també les raons de fons que causen aquests fets. És evident que, quan cauen fora de les competències del Síndic aquest ha d'aturar les seves actuacions, però no per això ha de deixar d'informar-nos. I és evident que, en aquests casos, normalment, les causes originàries també estaran lluny del nostre àmbit competencial i ens serà difícil, o impossible, actuar-hi directament, en tant que institució; però, en canvi, sí que hi podem incidir per altres vies, per tal que altres institucions, que sí que hi tenen competències, puguin actuar en el sentit convenient.

És per tot això, per l'Informe i pel seu contingut, que nosaltres volem felicitar el senyor Síndic de Greuges, el seu adjunt i tot el seu equip, per aquest Informe i per la tasca que reflecteix. Volem encoratjar-los a continuar treballant en la línia que ho han fet fins ara i oferir-los la col·laboració més lleial i sincera del nostre Grup.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Acabades les intervencions dels Grups, procedeix ja de donar per acabada aquesta sessió, per reprendre-la dintre de pocs minuts. Per tant, prego els Il·lustres membres de la Cambra que no s'allunyin, perquè la represa pugui ser quasi immediata.

S'aixeca la sessió.

(Són dos quarts de dotze del matí i onze minuts.)

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 52

La sessió s'obre a un quart d'una del migdia. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i la Lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Ensenyament, de Cultura, de Treball, de Justícia, i de Comerç, Consum i Turisme.

Ordre del dia

1. *Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de Llei d'Ordenació dels Ensenyaments no Reglats en el Règim Educatiu Comú i de Creació de l'Institut Català de Noves Professions i de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar en el Ple.*

2. *Presa en consideració de la Proposició de Llei sobre la Comissió de Ports de Catalunya.*

3. *Interpellació sobre l'establiment dels Serveis Territorials del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.*

4. *Interpellació al Consell Executiu sobre l'Institut Català del Temps Lliure.*

5. *Interpellació al Consell Executiu sobre l'aplicació de l'article 44.8 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya per raó de l'ingrés de l'Estat espanyol en les comunitats europees.*

6. *Interpellació al Consell Executiu sobre la política en matèria de funció pública.*

7. *Interpellació al Consell Executiu sobre la reestructuració i la reconversió de la vinya.*

8. *Interpellació al Consell Executiu sobre el desplegament normatiu i la política de la participació ciutadana en el sistema educatiu.*

9. *Interpellació al Consell Executiu sobre els béns i els serveis transferits de l'Institut Social del Temps Lliure.*

10. *Interpellació al Consell Executiu sobre el sanejament de la Caixa Rural Provincial de Tarragona.*

11. *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Concessió de Subvencions.*

12. *Preguntes.*

Projecte de Llei

**d'Ordenació dels Ensenyaments no Reglats
en el Règim Educatiu Comú i de Creació
de l'Institut Català de Noves Professions**

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Aquesta Presidència ha d'anunciar que, d'acord amb l'article 128.4 del Reglament, ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en el Ple, i també els noms dels qui les han formulades.

Així mateix, ha de fer avinent que la dita llista ha estat distribuïda a les Il·lustres senyores Diputades i als Il·lustres senyors Diputats, per la qual cosa prega que se l'eximeixi de la seva lectura.

El primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió és : debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre

l'Ordenació dels Ensenyaments no Reglats en el Règim Educatiu Comú i de Creació de l'Institut Català de Noves Professions, i de les esmenes i vots particulars reservats per a defensar al Ple.

Aquesta Presidència té el gust d'informar que la Comissió de Política Cultural ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Prego que algun membre del Consell Executiu ens digui si vol presentar aquest Dictamen. *(Pausa.)* L'Honorable Conseller senyor Guitart té la paraula.

El Sr. CONSELLER D'ENSENYAMENT (Joan Guitart) : Molt Honorable senyor President, senyores i senyors Diputats, tinc la satisfacció de presentar a tots vostès un Projecte de Llei que té una especial significació per a la societat catalana actual.

Amb aquest Projecte ens proposem l'ordenació i dignificació de l'àmbit de l'anomenat ensenyament no reglat i, per aquesta via, aconseguir que es pugui donar un marc legal i una resposta àgil, ràpida i eficaç a la formació i al perfeccionament de molts ciutadans que, sense cap títol oficial estrictament necessari, poden exercir treballs i professions que la societat actual demana i necessita.

També, amb aquesta Llei, volem potenciar una sèrie d'ensenyaments d'interès social, cultural i tecnològic que siguin una garantia professional per a aquells que les imparteixen; que acrediti la valoració que correspongui als qui la reben i que, en definitiva, doni al ciutadà la confiança d'un servei professional que satisfaci les seves necessitats. Cerquem també la possibilitat de donar un pas endavant en allò que tantes vegades hem escoltat : que se'ns retreu la manca de flexibilitat en el sistema educatiu, la poca connexió entre ensenyament, societat, i mercat de treball, i la conveniència que les persones expertes i bones professionals intervinguin en la formació i perfeccionament tècnic dels qui exerceixen professions i oficis de plena vigència, demanda social, o bé que interessa recuperar i protegir.

Al llarg d'aquests darrers anys han estat moltes i variades les iniciatives que la societat civil catalana, viva i dinàmica en les seves propostes educatives i culturals, ha plantejat al Govern de la Generalitat per al seu reconeixement en el camp dels anomenats ensenyaments no reglats. Aquestes iniciatives les dividim en dos grans blocs : el primer són aquelles que corresponen a l'adequació i posada al dia dels vells oficis artesanals que l'avenç tècnic i la demanda cada cop més qualificada de la societat catalana impulsa cap a un nou plantejament professional. En segon lloc, trobem les noves professions que sorgeixen de la innovació tecnològica.

La nostra política educativa havia de recollir totes aquestes iniciatives sorgides de la mateixa societat civil, però, al mateix temps, havia de regular-les per a la seva qualificació i per a una clara defensa dels interessos de les persones que són objecte d'aquests ensenyaments, i també de les persones que les imparteixen.

Per això presentem aquesta Llei al Parlament de Catalunya per a la seva aprovació. Voldria que em permetessin remarcar breument els objectius que s'assenyalen en l'article primer d'aquesta Llei. Donar marc legal a aquests ensenyaments; tenir-ne coneixement puntual; garantir els drets dels alumnes que els cursen; impulsar aquelles iniciatives que sorgeixen de la nostra societat i que no s'emmarquen plenament dins el règim educatiu comú.

La importància d'aquests ensenyaments en una societat sotmesa al canvi constant per la introducció de noves tecnologies és evident. L'agilitat, l'agilitat de resposta a les demandes de formació i de noves professions, difícilment pot ser atesa des de les formacions reglades i escolaritzades, amb un ordenament acadèmic rígid, difícil de modificar i on l'experimentació i generalització de les experiències es mesura en anys.

D'altra banda, l'existència d'uns cossos de professorat de llarga tradició, de difícil i treballós perfeccionament continuat, i que necessita acostar-se de manera permanent als avenços tecnològics i a les demandes reals del mercat de treball, evidencien encara més i justifiquen la necessitat dels ensenyaments no reglats amb uns professors de característiques ben específiques que poden coincidir amb les que em referia abans.

D'altra banda, i com molt bé vostès saben, els nous perfils professionals que la nostra societat reclama previsiblement no han de tenir una durada tan llarga —cinc anys— com té l'actual formació professional reglada. El fet que la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals sigui una competència exclusiva del Govern central ha fet que algunes experiències que, de manera engrescadora, s'havien iniciat des d'aquí Catalunya, promogudes pel Departament d'Ensenyament, s'hagin vist finalment entrebancades per motius diversos, fins i tot la incomprensió que des de fora de Catalunya s'ha tingut vers els nostres plantejaments.

Sense anar més lluny, i per posar només un exemple, vull recordar que l'any passat vàrem haver de renunciar a les dues especialitats experimentals de la branca sanitària, que tenien una forta demanda i interès professional i social, i que es recolzaven en estudis aprofundits i realitats ben avaluades. Per la via dels ensenyaments no reglats i per la seva qualificació i millora, estem segurs que moltes d'aquestes demandes arribaran a trobar un adequat tractament sense encallar-se a mig camí.

El Projecte de Llei permet, per primera vegada, que els centres docents públics de Catalunya puguin impartir ensenyaments no reglats. Per tant, l'ensenyament no reglat passarà a ser un sector també d'atenció pública, amb el consegüent aprofitament dels recursos humans i d'equipament material dels centres públics de Catalunya. D'altra banda, aquest fet permetrà també la incorporació, amb contractes laborals, de professors amb preparació adient i actualitzada per exercir en el camp de les noves professions, dins dels nostres centres públics.

També vull remarcar que aquest Projecte de Llei d'Ensenyaments no Reglats, tal com queda en el seu articulat, és perfectament coherent amb la reforma dels ensenyaments secundaris, i més concretament amb el procés d'experimentació del segon cicle, que abordarem el proper curs escolar.

El currículum acadèmic d'aquest cicle experimental incorporarà una sèrie de mòduls professionals i de perfeccionament, connectats amb les matèries més teòriques. Pensem que quan l'ordenament acadèmic del cicle sigui una realitat, alguns d'aquests mòduls professionals podran ser objecte d'homologació parcial dins el sistema reglat.

Per aquesta Llei també es crea un diploma de la Generalitat, de validesa dins l'àmbit territorial de Catalunya, i amb la finalitat de distingir alguns dels ensenyaments objecte d'aquesta Llei. Si bé, i per ara, el diploma no podrà tenir efectes acadèmics plens, pretenem que aconseguixi un alt reconeixement

professional i fonamentat en el prestigi dels plans d'estudi, en la qualificació del professorat i dels centres, i en l'aprofitament dels mateixos alumnes, i, en definitiva, en l'alta consideració que el ciutadà usuari arribi a atorgar als oficis i professions d'aquest camp no reglat, objecte d'aquesta Llei que avui presentem.

Com veuen, doncs, senyores i senyors Diputats, amb aquest Projecte de Llei pretenem donar un marc que ordeni un sector de força entitat i demanda social, i que es desenvolupa al marge del sistema educatiu reglat. Pretenem donar-li rigor, qualitat i prestigi, i naturalment s'ha de sotmetre a la supervisió i avaluació dels poders públics, i al judici de qualitat de la mateixa societat que, en definitiva, n'ha propiciat l'existència.

Pretenem també que aquest marc normatiu doni el rigor tècnic necessari suficient com perquè hi hagi el grau de flexibilitat convenient que permeti la introducció progressiva i àgil dels avenços tecnològics i científics que genera la mateixa dinàmica dels sectors socials, econòmics i culturals.

Aquest Projecte de Llei ha d'impulsar la necessària permeabilitat entre el sistema educatiu reglat, el no reglat i el teixit social del país. Això ho volem perquè creiem que és una característica definidora d'un ensenyament modern, viu i actualitzat, que dona resposta als ciutadans i que els obre camins de futur.

Per fer possible tot això, cal impulsar una recerca seriosa de necessitats, i una prospectiva permanent. Cal coordinar les actuacions de l'Administració pública en l'àmbit de la innovació educativa, lligada a les noves tecnologies, i exercir una activitat constant d'informació, assessorament i estudi de programes i tecnologies.

És per això que aquest Projecte de Llei crea l'Institut Català de Noves Professions. Aquest Institut es configura com un organisme autònom, de caràcter administratiu i amb capacitat jurídica pròpia, adscrit al Departament d'Ensenyament. Volem que l'Institut faci una òptima recerca de necessitats i ofereixi criteris d'actuació rigorosa i eficaços, com per orientar les iniciatives que els diversos Departaments de la Generalitat o d'altres Administracions o institucions, públiques i privades, vulguin dur a terme en aquest sentit.

De la tasca de l'Institut Català de Noves Professions se n'ha de generar el correcte enfocament de tots els recursos personals i materials que s'esmercin en el camp de l'ensenyament no reglat públic, de la innovació professional aplicada, i de la connexió entre sistema educatiu i sistema productiu.

Avui dia, quan el terme «noves professions» ha esdevingut gairebé un lloc comú de molts plantejaments innovadors, creiem que cal un esforç de rigor i d'aprofundiment tècnic que s'allunyi de valoracions socio-econòmiques errònies o precipitades, i d'oposicions corporativistes, que estan condemnades a l'aïllament. El desplegament d'aquesta Llei, amb la consegüent creació i funcionament de l'Institut Català de Noves Professions, serà també un pas endavant en l'assimilació progressiva dels sistemes educatius comunitaris, cada vegada més lligats als sectors de producció i de recerca.

En efecte, amb una ordenació educativa diferent a la nostra, sobretot en els nivells d'ensenyament secundari, generalment més permeables al mercat de treball, trobem a França l'organisme anomenat ADEP —Agència Nacional per al Desenvolupament per a l'Educació Permanent—, que té com a funció pri-

mordial impulsar que l'ensenyament professional, reglat i no reglat, vagi paral·lel a les necessitats socio-econòmiques de cada regió, a fi que les inversions educatives vagin d'acord amb les necessitats empresarials existents en un futur immediat.

A Itàlia existeix des de l'any 1974 l'Istituto per lo Sviluppo della Formazione Professionale dei Lavoratori —l'ISFOL—, que té encomanades, entre d'altres funcions, realitzar anàlisis sectorials sobre l'aparició de les noves tecnologies i els canvis que comporten en l'oferta laboral, i també la relació existent entre les formacions professionals i les empreses dels diferents sectors productius. Aquest Institut és estatal i té un funcionament regionalitzat.

També en l'àmbit de la Comunitat Econòmica Europea trobem l'organisme comunitari per al desenvolupament de la formació professional CEDEFOP, amb seu a Berlín, que té per missió l'estudi i el suport a la Comissió Europea, i que va ser creat l'any 1975. Aquest organisme alemany té per finalitat afavorir en l'àmbit comunitari la promoció i el desenvolupament de les formacions professionals i la formació contínua, tot incidint especialment en la relació entre ensenyament i empresa.

Senyores i senyors Diputats, posem a la consideració i aprovació de tots vostès un Projecte de Llei que serà la primera norma d'aquesta mena en tot l'Estat espanyol, i un pas adequat —jo entenc— en la línia de la nostra incorporació al Mercat Comú Europeu. La seva aplicació, espero i desitjo, que comporti un estímul per a la societat catalana i una fita importat en la consolidació i millora d'un model educatiu modern, de progrés, i connectat amb els interessos i necessitats dels nostres ciutadans.

Voldria agrair el treball que s'ha realitzat a la Comissió pels diversos Grups parlamentaris, les millores que s'han introduït en aquesta Llei, i les esmenes que s'han incorporat i que entenc que la converteixen en una Llei que es presenta avui en el Parlament millor que no pas va ser establerta.

Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats; moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun il·lustre membre de la Cambra ha estat encarregat de presentar la iniciativa de la Llei? *(Pausa.)* Bé, essent que no, podem entrar ja en el debat, que començarem, naturalment, per les esmenes a la totalitat, que són dues. Per defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Conseller, jo esperava que les paraules de presentació del senyor Conseller em permetessin de retirar aquesta esmena a la totalitat, però haig de confessar que no he sabut trobar en l'explicació del senyor Conseller les raons suficients per retirar la nostra esmena, en la mesura que ell no ha parlat del tema que per a nosaltres és l'objecció fonamental a aquest text que avui es presenta a la consideració de la Cambra.

De fet, nosaltres, quan plantejàrem l'esmena a la totalitat, donàvem tres motivacions : la primera, que aquests ensenyaments eren uns ensenyaments que ja estaven regulats; en segon lloc, creïem que les tasques que s'assignen a l'Institut, o almenys algunes de les tasques que s'assignen a l'Institut haurien de ser fetes ja per organismes propis de l'Administració, de la Conselleria i, en tercer lloc, que l'increment de despesa que, lògicament, generarà, no ens semblava suficientment

justificat. Dit això, també voldríem assenyalar que entenem que, tot el que es regula en aquesta Llei, no és objecte de tractament legislatiu. De fet, el senyor Conseller, en les seves darreres paraules, deia que amb aquesta Llei entrem en una innovació i que no hi ha en l'àmbit de tot l'Estat espanyol cap llei respecte a això. De vegades, les innovacions poden ser positives; d'altres vegades —i aquesta és, almenys, la nostra opinió— són absolutament innecessàries. En efecte, regular un sector dels ensenyaments no reglats ens sembla que és oportú; el que nosaltres no creiem és que sigui necessari el rang d'una llei d'aquest Parlament per a un aspecte marginal. De fet, els senyors i les senyores Diputades saben que en la primera legislatura, el President Pujol, en el discurs d'investidura, va anunciar la presentació d'una llei de l'ensenyament de Catalunya. Acabada la primera legislatura, aquesta llei no ha estat presentada i, significativament, en començar la segona legislatura, el President, també en el seu discurs d'investidura, ja no va fer esment de la necessitat d'una llei d'ensenyament per a Catalunya. Nosaltres, ben al contrari, creiem que la tasca del Parlament seria fer la llei d'ensenyament de Catalunya en totes aquelles qüestions que són competència de la Generalitat, deixant, naturalment, d'acord amb la Constitució, l'àmbit que la mateixa Constitució reserva al Parlament de l'Estat o a competències del mateix Govern. No creiem, per tant, que sigui una bona manera de procedir, des del punt de vista de l'arquitectura jurídica, començar per lleis absolutament parcials, menors, i deixar de fer l'estructura genèrica del sistema educatiu d'aquest país.

D'altra banda, aquesta Llei —que pretén ser una llei— no deixa de ser, en tots, pràcticament, els seus articles, un reglament, però amb l'agreujant que a gairebé també tots els articles remet, posteriorment, a nous reglaments que explicaran allò que a la Llei ja li sembla absolutament difícil de concretar en la Llei, per passar-ho a un reglament. Jo els invito —encara que no és un exercici massa divertit—, però, si algun dia, abans de dormir, tenen un cert insomni, que llegeixin els articles d'aquesta Llei i comptin les vegades que surt la remissió a un nou reglament que ens explicarà allò que el reglament d'aquesta Llei no és prou capaç de definir.

Entenem, per tant, i els cito, per exemple, els articles 8, 9, 10 i 11 —dels quals després ja no en defensaré la supressió, perquè és aquesta la seva motivació, entrar en uns aspectes reglamentaris absolutament impropis d'una llei, però que, alhora, la Llei no pot definir suficientment i remet en cada un dels articles a nous reglaments que ho explicaran— com un dels exemples d'aquesta, diguem-ne, mala manera —al nostre entendre— de procedir des del punt de vista jurídic.

La Llei planteja tres objectius, als quals el senyor Conseller s'ha referit. Jo voldria dir, només, que em sembla que la millor manera de garantir els drets dels alumnes, la qualitat de l'ensenyament, la titulació del professorat —que ha estat eliminada del Projecte inicial en un no millorament sinó empitjorament, des del nostre punt de vista—, té un mecanisme, qualsevol administració educativa, per poder fer aquest seguiment que es diu que es farà a partir d'ara. Bé, aquest mecanisme és la inspecció del sistema educatiu. Curiosament, de la inspecció, en tota la Llei, no se'n parla, i l'única esmena que el nostre Grup introduïa perquè, per al reconeixement dels centres, per a les condicions estructurals, materials, personals, hi hagués l'informe de la inspecció que avalés que, efectivament, tot allò era co-

recte, aquesta ha estat una esmena no acceptada. Jo em pregunto de quins mitjans es podrà dotar aquest Institut que vol crear aquesta Llei, per fer totes les tasques que se li encarreguen, si la inspecció, que és el cos de qualsevol administració educativa per fer el seguiment, tant dels nivells reglats com dels no reglats, confessa aquesta Llei que, fins ara, no té coneixement del que es fa —per tant, vol dir que la inspecció no hi ha jugat cap paper—, però, a més a més, la mateixa Llei no li dóna cap mitjà, ni l'esmenta, per poder fer aquest seguiment i aquest coneixement que —hi insistim nosaltres— no és competència d'un institut com a organisme autònom, sinó que és competència absoluta dels serveis propis de la Conselleria i, al nostre entendre, de la inspecció.

Hi ha un altre argument, o una altra qüestió que a nosaltres ens preocupa, que és la introducció d'una confusió, d'una confusió preocupant, quan parla d'incloure dins de l'àmbit d'aquesta Llei centres que donin una part dels ensenyaments reglats. És a dir, fins avui, d'alguna manera, la distinció entre centres d'ensenyament reglats i no reglats és relativament clara; en aquests moments, seran objecte d'aplicació, o estaran dins de l'aplicació d'aquesta Llei centres que facin una part de l'ensenyament reglat, però, a més a més —i aquesta és una segona confusió—, s'hi introdueix la possibilitat que part d'aquests ensenyaments no reglats siguin reconeguts, equiparats i homologats amb l'ensenyament reglat.

Entrem, per tant, en una selva molt més complicada si en un moment de la clarificació del sector públic i del sector privat, del sector reglat i no reglat, aquesta Llei obre la porta perquè part dels ensenyaments no reglats puguin ser equiparats als reglats i, per tant, entrar en una dualitat de centres amb un mecanisme que, d'altra banda, es remet a una reglamentació que no se sap com quedarà.

Hem de reconèixer, també, que la Llei, en el procés de Ponència i de Comissió, ha incorporat esmenes dels diferents Grups parlamentaris; que en això coincidim amb el senyor Conseller que ha millorat la Llei, però no fins al punt de salvar les objeccions de fons que jo he plantejat en el primer moment, és a dir, per què un marc legal per a un aspecte que entenem que és de reglament? Per què la creació d'un institut que ha de tenir —o se li volen donar— competències pròpies de l'Administració educativa: elaboració i aprovació de plans d'estudis... Des de quan? Jo no he sentit que el senyor Conseller m'expliqués que aquests organismes internacionals paral·lelitzables tinguin aquestes competències —i no les tenen—, i, en canvi, que aquí se'ls doni; que aquest Institut Autònom sigui l'encarregat d'atorgar beques a la gent que segueix el sistema d'ensenyament... Això és una competència de l'Administració, no de l'Institut, i per què ha de fer, aquest Institut, el seguiment i la valoració dels plans d'estudis, quan aquesta torna a ser una competència, des del nostre punt de vista, de l'Administració?

Per tant, malgrat aquestes esmenes, malgrat que s'ha recollit la idea que també els centres públics puguin aplicar una part de les seves instal·lacions i del seu professorat a aquests ensenyaments —i això ens sembla positiu—, creiem que aquesta Llei, i algun dia, més o menys en broma, ho havia comentat amb algun Diputat d'aquesta Cambra, de fet té dos objectius: el primer, que el President de la Generalitat pugui firmar diplomes; a mi em sembla esplèndid; jo no objecto la competència del President de la Generalitat a firmar diplomes amb validesa

dins el territori de Catalunya, cosa constitucional, però per a això no cal fer una llei—; segona, buscar un determinat «retiro», si se'm permet, honorable, a algun director general que avui pugui tenir la Conselleria. També em sembla absolutament esplèndid que el Govern de Convergència es preocupi de buscar un lloc de treball per als seus més qualificats i eficaços tècnics; ara, per fer aquestes dues funcions, repeteixo, no creiem necessari el marc d'una llei, i aquest és el motiu de la nostra esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor... No hi ha torn en contra? *(Pausa. L'I. Sr. Ticó s'aixeca per parlar.)*

El Sr. TICÓ *(de l'escó estant)*: Senyor President, si m'ho permet, faríem el torn en contra després de l'altra esmena a la totalitat.

El Sr. PRESIDENT: Bé. Per a la segona esmena a la totalitat, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casals, del Grup Popular.

El Sr. CASALS I PARRAL: Senyor President, senyors Diputats, senyor Conseller, la Llei que tenim avui a consideració de la Cambra té dues parts completament separades i que, a pesar que puguin tenir una relació, no tenen res a veure per haver de figurar en una mateixa llei.

Jo li diria que, amb la segona part, la de la creació de l'Institut Català de Noves Professions, nosaltres hi estariem d'acord, que vingués una llei que creés un vertader institut, que pogués servir per el que voldria fer-se servir aquest Institut, tal com es regula avui, però que creiem que es regula malament.

A mi m'ha sorprès que en la presentació que ha fet el senyor Conseller ens ha parlat de legislació comparada, quan ha parlat de l'Institut. Existeixen a França, existeixen a Itàlia, instituts més o menys similars al que es voldria fer aquí. També li ha assenyalat la senyora Vintó algunes diferències entre els que existeixen i aquest, però, en canvi, no ens ha pogut assenyalar cap legislació comparada per tot el que fa relació amb el primer bloc de la Llei, amb la primera part de la Llei. I aquest fet, per si sol, ja fóra sorprenent.

Aquest Institut em sembla bé que es pugui intentar anticipar o, com a mínim, reduir el retard que porta sempre l'Administració respecte als fets socials, però el Projecte de Llei que tenim avui a la nostra vista fa palesa la manca de coneixement de les realitats, i crea una inevitable distorsió entre unes formes d'ensenyament —a cavall de l'economia, de la cultura, de la ciència—, i el punt de vista estrictament educatiu d'aquests ensenyaments. La prova és que un dels objectius que es marca és esbrinar quines són aquestes necessitats, esbrinar de què necessitem tenir ensenyaments, però a la vegada ja els vol regular, la qual cosa cosa sembla —i no només des del nostre punt de vista— un absurd, de voler fer una llei per conèixer i regular ja, a la vegada, el que no coneixem.

És cert —i, pel que ha dit el Conseller, és cert— que la Conselleria no coneix quins són el nombre i les característiques dels centres dedicats als ensenyaments denominats «no reglats», que no s'ha pogut valorar l'abast real de la seva regulació i les seves conseqüències. Creiem sincerament que el Projecte de Llei és una prova més d'un afany reglamentista per reglamentar quelcom que s'haurà de reglamentar al seu moment concret i en els seus casos concrets, però la Conselleria té al

seu abast les ordres per anar reglamentant aquests punts, i no per voler-hi fer un marc dintre d'una llei.

Es pretén un abast desorbitat i, a més, inconnex; des d'ensenyaments superiors, de postgraduats, fins a aquells que solament són fets culturals i esportius. En un mateix cistell hi posarem fets científics, hi posarem la informàtica, hi posarem pràctiques mercantils, hi posarem professions de tot tipus; hi posarem fins el ballet i la natació, si convé. Però la realitat és que la seva efectivitat pràctica creiem que no serà res més que una restricció. Els fets socials van sempre per davant de la iniciativa de l'Administració. Com a exemple: quan s'ha preocupat, l'Administració, de la informàtica? Quan la informàtica ha estat un fet real, quan hi ha hagut una sèrie de gent que, pels seus propis mitjans, s'han preocupat de la informàtica. I, en canvi, l'Administració arriba amb posterioritat. Com es pot preveure una anticipació d'aquest tipus?

Creiem que és necessari, moltes vegades, ordenar i protegir, però la Conselleria, com hem dit abans, té al seu abast les ordres per fer-ho en el seu moment oportú. L'afany de fer lleis que posin portes al camp no serveix mai de res.

Seria vertaderament un fet insòlit i desconegut que una llei s'anticipés a la realitat social, en la forma que sembla que es vulgui anticipar aquesta Llei.

Jo diria que, si quant a aquesta filosofia no hi estem conformes o no hi estem d'acord, també tenim seriosos dubtes sobre una sèrie de temes que pot plantejar aquesta Llei. Posaré un exemple: avui sabem que existeixen en la contractació laboral les contractacions en pràctiques, que aquestes pràctiques porten una necessitat d'ensenyaments; en el moment que ens quedin reglats tots aquests ensenyaments que avui es fan i s'arbitren de mil formes, que hi intervenen els comerciants, que hi intervenen els industrials interessats, hi intervenen els gremis, hi intervenen les mateixes conselleries de Comerç i d'Indústria, hi intervenen els ajuntaments, en molts casos... És que haurem de constituir, ara, aquest ajuntament amb centre educatiu? És que creuen que l'ajuntament es voldrà constituir? És que si no tenen, si no es constitueix un centre podran tenir l'oficialitat i l'efectivitat suficients per poder mantenir aquests contractes en pràctiques? Bé. Tots aquests són punts que ens preguntem i que no tenim cap seguretat del que pot succeir.

En definitiva, jo els diria que nosaltres no som partidaris d'enviar lleis al DOGC que després no es compleixen, i no ho dic per dir-ho, senyor Conseller, encara que vostè em digui que no, ja en tenim exemples, aquí, de lleis que hem fet, en aquest mateix període de sessions, que han anat al *Butlletí Oficial* per després ni complir-se, ni poder ser complertes; i els en citaré una: vàrem fer una Llei, la 20 del 1985, de Prevenció i Assistència en Matèria de Substàncies que poden generar Dependència; en els seus articles 15 i 16 prohibia: «La promoció pública de begudes alcohòliques, mitjançant fires, exposicions, mostres i activitats similars, ha d'ésser feta en espais diferenciats quan té lloc dins d'altres manifestacions públiques. En aquestes activitats de promoció no són permesos ni l'oferiment ni el tast gratuït de begudes alcohòliques.» Vostès recordaran que vuit dies després de l'aprovació d'aquesta Llei *La Vanguardia* publicava una fotografia del senyor President de la Generalitat fent tast gratuït a la Rambla de Catalunya en una fira promoguda per la Conselleria d'Agricultura. Jo haig de dir des

d'aquí —senyor Subirà, no li sàpiga greu que li recordi aquest fet— que qui va fer bé va ser el President, els qui vam fer-ho malament vam ser nosaltres de posar una prohibició d'impossible compliment.

Avui, amb aquesta Llei, nosaltres temem que estem creant un marc legal, que després no servirà de res, de legalitat. Aquest és el motiu pel qual mantenim l'esmena a la totalitat i jo els diria més, en aquest moment tenim l'última oportunitat, que sé que no l'aprofitaran, de retornar aquesta Llei i d'aportar una llei exclusivament, i ben feta, per a la segona part d'aquesta.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT: Per a la contestació de les dues esmenes, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, en la presentació que ja ha fet l'Honorable Conseller del Projecte de Llei ha justificat clarament el perquè d'aquest projecte, quins objectius tenia i quines funcions tenia el que aquí es crea.

Ara bé, hi ha dos Grups parlamentaris que han fet una sèrie d'objeccions i que crec que és bo contestar i clarificar, si més no, intentar-ho.

El Grup comunista ens diu que ja hi ha altres organismes, i nosaltres, això és un tema que veiem absolutament clar. En efecte, ja hi ha d'altres organismes.

Ara bé, aquest Projecte no només no exclou aquests altres organismes, sinó que el que pretén i el que fa és agrupar-los, coordinar-los, precisament a través d'aquest Institut que es crea, l'Institut Català de Noves Professions. El que es vol és coordinar i canalitzar les iniciatives que hi ha actualment, i per això s'integren tots aquests organismes en l'article 25 del Projecte. Així, l'Institut Català de Noves Professions esdevé un centre d'estudis de coordinació. Hem d'estar, ben segur, a l'alçada dels moments actuals, i hem d'estar també a l'alçada del segle XXI.

Amb aquest Institut podrà haver-hi un estudi sistemàtic dels canvis en el món professional, es podran canalitzar uns ajuts a la societat civil, establir convenis amb organismes públics i privats, etcètera, i això és modernitat i progrés, això és compliment també del nostre programa.

Es comenta que hi haurà un increment de despeses. En el projecte de pressupost es xifren exactament en 10 milions de pessetes. Em penso que això no és un increment excessiu de despeses. També he de dir que és aquest Parlament el que ha de controlar les despeses i és una cosa que hem de fer també tots plegats, tots els Grups parlamentaris. Ara bé, penso que aquest increment de despeses no és un increment significatiu, donat que s'aprofiten les estructures, precisament —com acabem de dir ara—, actualment en vigor, per exemple, el cos d'inspectors i, per exemple, la mateixa Junta de Govern de l'Institut Català de Noves Professions, la composició d'aquesta, d'aquesta Junta, suposa que la despesa no ha d'augmentar en absolut, les persones ja hi són, el que fa és encarregar-los una tasca més.

Cal afegir que de crèdits per a aquestes iniciatives ja n'hi ha en aquests moments, però estan dispersos. En aquest sentit, i a causa de la coordinació que resulta del projecte, potser serà

més aviat un estalvi que no un increment de despeses.

Penso que aquest Institut també justifica, quant a les funcions que s'estableixen en l'article 23 del Projecte, i que ara els estalviaré la seva lectura.

Quant a la necessitat de l'Institut, creiem que si la investigació sistemàtica dels canvis en el món professional, l'ajut a la societat civil, l'ajut tècnic, l'ajut econòmic, informatiu, de tot tipus, el control, la cooperació, la coordinació i els convenis que s'establiran en aquest camp no justifiquessin la creació del dit Institut els donàriem la raó, però per nosaltres aquests pressupòsits, en la línia del que ja ha comentat l'Honorable Conseller, justifiquen i fan necessari aquest organisme, perquè cal una investigació sistemàtica dels canvis en el món professional, cal ajudar la societat civil en els temes que hem dit, cal el control, la cooperació, la coordinació i els convenis; dit d'una altra manera, cal l'Institut Català de Noves Professions i cal la Llei que avui estem debatent en aquest Parlament.

Precisament, és la gran diversitat dels ensenyaments que desenvolupa la llei, que no es troben, en absolut, regulats com aquí s'ha dit, que fa necessari un desenvolupament reglamentari important, i això és bo, i això és cert; en aquesta Llei, en molts articles es diu que hi haurà un desenvolupament reglamentari, però això és estar entre dues aigües: d'una banda es diu que es fa massa esment que hi haurà un reglament i, d'altra banda, se'ns diu que és massa reglamentista. Jo penso que s'ha trobat un punt que és correcte, que és assentar unes bases, assentar un marc, i els reglaments són els que hauran de desenvolupar aquesta llei, com és lògic i com és evident. Vull dir també, quant a la inspecció, que la inspecció ordinària, tant la tècnica com la de serveis, és la que ara ja controla els ensenyaments no reglats, per exemple, en tot allò que fa referència als famosos articles 35 i 36. Vull dir també, però això ho vull recordar, que les noves tecnologies depassen en bona part el marc de la inspecció que hi ha en aquests moments i que és un tema que, per descomptat, entre tots hauríem d'estudiar i de treballar.

Quant a l'esmena del Grup Popular, jo vull dir que és cert que aquí s'ha citat la comparació, a nivell del dret comparat, amb França i amb la Comunitat Europea, però, per descomptat, hi ha hagut poc esment, de moment, del tema dels no reglats. Jo vull dir que existeixen —com és ben sabut— a Alemanya, a nivell municipal i a nivell de *Länder*, per exemple, experiències en aquest sentit, els *Berufsschule*, però a nivell d'Estat espanyol la nostra iniciativa, en aquest sentit, és incomparable, és nova i penso que això és positiu, i penso que d'això ens n'hem de sentir orgullosos i no al revés, sentint-nos amb una certa recança.

Penso que el Grup Popular reconeix que en aquest camp hi ha problemes, que cal resoldre'ls, però creu que la regulació és incompleta. Estem en el mateix, és a dir, això és una llei marc, això és una llei que assenta unes bases, i després, a través dels reglaments —com ara dèiem—, doncs, es desenvoluparan.

Jo vull dir, a més, que una llei mai és exhaustiva —per això hi ha els reglaments—, però a més a més hi ha una manera de completar les lleis, que és el treball en Ponència, el treball en Comissió, el treball d'esmenes. Jo he de dir també que, si bé, doncs, per exemple, del Grup del PSUC sí que s'han pogut acceptar moltes esmenes, però hi ha hagut un treball directe i un treball, doncs, positiu, del Grup Popular no hi ha hagut aquesta

feina, i la via d'esmena no ha estat pràcticament utilitzada.

Se'ns diu que el projecte no resol els problemes que pretén resoldre. Bé, nosaltres estem segurs que els resoldrà, però no oblidem que una llei no resol els problemes, sinó que la llei és una eina que permet resoldre els problemes en el futur. Creiem que aquests problemes es resoldran, que els problemes més punyents, com són la defensa de l'administrat davant dels abusos —algú ha arribat a dir que aquest Institut Català de Noves Professions, una de les primeres tasques que hauria de fer seria estudiar una nova professió, la del muntador de centres pirates; doncs potser sí que ho haurà de fer—, s'estableix també un diploma de la Generalitat prou important, que és un aval no només per al centre, sinó també per al ciutadà, es volen potenciar les iniciatives que sorgeixen de la societat en la línia de recuperar els vells oficis artesanals i d'estudiar i potenciar les noves metodologies, les noves professions.

Amb aquesta Llei, per a aquestes matèries, podem dir —tal com he dit abans, per als no reglats, o com s'ha comentat abans, amb el tema de l'ADEP, o a nivell comunitari— que estem tornant a Europa.

Jo vull dir, a més, que, amb aquesta Llei, els fets socials deixen d'anar ben segur per davant de l'Administració, deixen d'anar per davant d'aquest Parlament.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Ara pertoca als Grups parlamentaris que no han intervingut d'intervenir i, per tant, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas, d'Esquerra Republicana de Catalunya.

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies, senyor President. Senyories, nosaltres lamentem no poder estar d'acord amb els arguments que se'ns han donat quan s'han fet els torns a favor de l'esmena a la totalitat de retorn al Govern. I el nostre Grup no hi pot estar d'acord, perquè creu que sí, que aquesta Llei pot ser de força utilitat per al desenvolupament de tota una sèrie de disciplines que ara s'imparteixen al marge dels instituts públics de formació professional i que, malauradament, no sempre es fan amb el rigor que caldria.

El Projecte de Llei el creiem bo, en el seu conjunt, imperfecte en alguns punts, d'això ja tindrem ocasió de parlar-ne més endavant, però, sí prou útil per a ser una bona eina, si se sap utilitzar. Si la seva utilització és o no l'adequada, ja ho veurem en el futur i, si cal, n'hauré de parlar llavors, però no ara.

Creiem que una Llei d'aquest tipus, ens cal, ens cal per imposar i ordenar tota una sèrie d'ensenyaments nascuts per la necessitat de la pressió tecnològica que sofreix la nostra societat i que, en no ser reglats, eren, fins ara, deixats en mans de la iniciativa privada, i es produïa el fet d'un gran ventall de qualitat, segons qui fos el que professés aquests ensenyaments.

En certs casos, aquest ensenyament és conduït amb seriositat i responsabilitat —cal reconèixer-ho—, resultant-ne especialistes de qualitat, però en altres casos les promeses ratllen gairebé l'estafa. A part d'això, al marge d'això, creiem que també és important el fet que la Llei obre la possibilitat que aquests tipus d'ensenyament puguin ser impartits en els instituts públics de formació professional.

D'altra banda, com que la Constitució és com és i no es permet a la Generalitat que pugui lliurar títols —cal dir que en altres contrades del que en diem el món occidental els lliuren

institucions privades—, com que no se'ns permet utilitzar els condicionals de l'atorgament d'un títol com a forma de controlar aquest tipus d'ensenyament d'una manera pràctica, ens hem de valer de l'atorgament de simples diplomes. Creiem, però, que gràcies a un cert rigor en l'expedició d'aquests diplomes es pot arribar a una valoració suficient, perquè el món industrial i empresarial els reconegui mèrits per damunt dels diplomes que, a hores d'ara, atorguen tot un enfilall d'acadèmies sense cap mena de control.

A part d'aquest important aspecte de la certificació dels estudis, hi ha també un aspecte, tant o més important, que haurà d'ésser cobert per l'Institut Català de Noves Professions. Aquest Institut haurà de vetllar amb agilitat perquè aquests ensenyaments tinguin un sentit pràctic i un sentit de modernitat que els faci útils a la nostra societat. L'Institut haurà de vetllar també perquè aquesta agilitat es pugui traduir en els programes, puguin ser fàcilment posats al dia d'acord amb l'avanç ràpid que experimenta la tecnologia d'avui dia. Aquest organisme, i amb aquestes finalitats, haurà també de coordinar tots els implicats que, en això, s'han d'aconseguir : la formació professional, l'ensenyament, la indústria, el comerç, els sindicats, les empreses, etcètera.

És per tot això que creiem útil la globalitat d'aquest Projecte de Llei que ara debatem, i molt especialment pensem que l'Institut serà l'organisme que dinamitzarà aquest tipus d'estudis, i que ens ha de permetre posar el conjunt de la formació professional a l'altura que requereix, al nivell del nostre món industrial i professional de finals del segle XX.

És per tant, per totes aquestes raons, que el nostre Grup s'oposarà a les esmenes a la totalitat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Perquè parli en nom del Partit Socialista, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor González.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, quan escoltava abans la presentació de l'Honorable Conseller no sabia massa si realment estava parlant de la mateixa Llei que hem estat discutint aquests últims mesos en el Parlament, a nivell de Comissió i a nivell de Ponència. El nostre Grup parlamentari també tenia presentada una esmena a la totalitat, de retorn al Govern, defensada ja i rebutjada per la majoria en el debat en Comissió, i avui hem preferit que no arribés al Ple, només per una raó, que és per donar més èmfasi a la nostra esmena 60, en la qual pretenem la supressió de la totalitat del Títol V, que és el que parla de l'Institut Català de Noves Professions. Això no vol dir que no compartim la intenció de retorn d'aquestes esmenes; crec que la millor destinació d'aquesta Llei és que tornés al Govern —sembla ser que ja mig provisional en aquest període electoral—, que tornés al Govern seria la millor destinació d'una llei que serà perfectament inútil, si no contraproductiu.

En la primera part, ja s'ha dit, del Títol I al IV, s'intenta una regulació tímida, confusa, voluntarista, i jo diria que cacofònica, dels ensenyaments no reglats. La falta de contingut i la timidesa de l'intent ens porten un projecte profusament reglamentista, de repeticions contínues i d'un llarg reguitzell de petits articles plens d'obvietats. Tot el contingut d'aquesta primera part de la Llei era perfectament regulable per decret —com ja s'ha dit també abans; coses molt més importants s'han regulat

per decret per aquest Consell—, si no fos perquè volien donar-li una certa solemnitat al que sembla el *leit-motivo* clau de volta d'aquesta part de la Llei, que és que el Molt Honorable President de la Generalitat pugui firmar diplomes : això ho justifica tot, justifica que la Llei no tingui contingut, que estigui mal feta, molt mal feta, que sigui reglamentista, que no resolgui res i que tingui una absoluta incoherència interna, ja que entre els ensenyaments no reglats i l'Institut Català de Noves Professions no hi ha la mínima relació que justifiqui que formin part de la mateixa llei.

Al llarg del debat de les més de seixanta esmenes que el nostre Grup ha mantingut per defensar en el Ple anirem veient amb més deteniment totes aquestes qüestions. Però avui volia posar de manifest, en aquesta primera intervenció, un tema per a mi de gran interès, per explicar el poc gratificant resultat final d'aquesta Llei, tan diferent del que va passar fa uns mesos amb un altre Projecte de Llei, d'aquest mateix Departament, en el qual també vaig intervenir com a ponent del meu Grup parlamentari : la Llei dels Consells Escolars.

No sé si ha estat la voluntat de la Conselleria, o bé el fet que estiguin afectades dues direccions generals amb titulars de dos partits diferents, o tal vegada la falta d'idoneïtat o d'experiència del ponent de la majoria en el no fàcil paper de fer de pont entre el Govern i l'oposició, però per alguna raó la Ponència i la Comissió han estat instruments gairebé inútils, no han funcionat o ha funcionat pràcticament sempre la majoria mecànica, per sobre de la voluntat de reflexió comuna i d'apropament.

Per aquestes raons, entre altres, el nostre Grup donarà suport a les esmenes a la totalitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara, doncs, procedeix de posar a votació aquestes esmenes a la totalitat, que suposo que no hi ha cap inconvenient a votar-les conjuntament.

Els Il·lustres senyors membres de la Cambra que siguin favorables a aquestes esmenes, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat rebutjades per 39 vots a favor, 56 en contra i cap abstenció.

Ara passem al debat de la part dispositiva. La primera esmena és presentada pel Grup parlamentari Popular, als articles 1 al 20; és una esmena de supressió. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL (*de l'escó estant*) : Senyor President, senyors Diputats i Diputades, crec que no cal defensar aquesta esmena des del moment que tot el que es pot dir en defensa d'ella ho he dit en presentar l'esmena a la totalitat, quan he fet distinció entre les dues parts de la Llei. Per tant, demano que se sotmeti directament a votació.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra... No hi ha torn en contra. Bé, doncs, aleshores, caldrà posar a votació aquesta esmena. (*Pausa.*)

Els senyors membres de la Cambra que siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 56 en contra i 31 abstencions.

Ara cal posar a votació el text del Dictamen per a aquest article.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

(Pausa.)

Perdonin la inadvertència de la Presidència, però aquesta votació era inútil perquè no hi ha text del Dictamen. De manera que aquesta Presidència s'excusa.

A l'article 1 hi ha una sèrie d'esmenes; la número 4, del Grup Socialista, és de modificació. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor González.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Senyor President, per defensar, a part de l'esmena número 4, crec que vint-i-cinc esmenes més, que serien la 5, la 7, la 8, la 16, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 37, 38, 39, 40, 43, 44, 46, 48, 49, 50, 51, 53 i 55.

Senyor President, senyores i senyors Diputats, amb aquestes vint-i-sis esmenes...

El Sr. PRESIDENT : Perdoni, senyor Diputat. Si no ho tinc mal entès, són totes les del Grup Socialista.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Totes del Grup Socialista... No, no són totes les del Grup Socialista; el Grup Socialista té més esmenes encara, però són totes del Grup Socialista.

(Rialles.)

El Sr. PRESIDENT : Bé, l'Il·lustre Diputat té la paraula.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Gràcies, senyor President. Com deia, en aquestes vint-i-sis esmenes, el nostre Grup no pretenia canvis substancials de contingut, sinó posar un cert ordre en el Projecte de Llei, fins al punt que en deu d'elles tan sols preteníem reordenar amb una sistemàtica més clara l'articulat. Això és una mica per indicar el tarannà del portaveu de la majoria en aquest cas...

El Sr. PRESIDENT : Perdoni, Il·lustre orador, però haig de reclamar atenció i silenci a la Cambra per a les seves explicacions.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Gràcies, Senyor President. Les altres esmenes, a part d'aquestes que intentaven reordenar-ho, fer una reordenació més clara, defensen coses tan òbvies com aquestes : suprimir una referència a una Llei pre-constitucional, com ho és la Llei General d'Educació del 70, referència que encara continua en el text que avui aquí s'està discutint; coses com suprimir, a l'objectiu de la Llei, les obligacions de l'Executiu en la seva activitat diària; coses com repetir, com es fa en el punt segon de l'article segon, el que ja es diu en el punt primer del mateix article amb diferents paraules; eliminar aspectes absolutament reglamentistes, com el cas de qui elabora els programes d'estudi dels centres o les condicions de sanitat o seguretat dels centres, tema per altra part perfectament ja reglamentat, o la necessitat de portar el centre el model de diploma o el model de publicitat —temes dels quals està obligat a ocupar-se el Departament, però la seva presència en el Projecte de Llei no pot tenir una altra justificació que la falta de contingut per fer la Llei.

També en alguns casos hem intentat corregir redactats tan desafortunats com el del punt dos de l'article cinquè, que diu, parlant dels centres públics i privats, el següent —i escoltin, perquè és realment clar— : «Tant els uns com els altres dels centres esmentats poden dedicar-se específicament a una o a diverses classes d'ensenyaments especialitzats, i també poden haver-hi centres que, tot i dedicar-se a altres ensenyaments re-

glats, tinguin una secció dedicada als ensenyaments especialitzats objecte d'aquesta Llei»; realment, jo recomanaria, no al senyor Roca, però potser al senyor Macià Alavedra perquè li porti al senyor Roca, que es porti el redactor del paràgraf aquest perquè li redacti el programa electoral del PRD, perquè serà vertaderament clar. Tan fàcil com és dir alguna cosa com el que diu la nostra esmena, com és que «els centres d'ensenyaments reglats poden tenir una secció dedicada als ensenyaments especialitzats regulats per aquesta Llei»; diu exactament el mateix i, evidentment, és molt més clar... Confio que el ponent de Convergència no farà servir l'argument que és un article pedagògic!

Bé, malgrat la nostra bona voluntat i la nostra intenció positiva i col·laboradora en el moment de redactar les esmenes, el nostre esforç per fer d'aquesta cosa estranya que era i és el Projecte de Llei un text una mica digne no ha servit de res. Aquestes vint-i-sis esmenes no acceptades —que era relativament fàcil fer-ho i que, a més a més, hauria estat positiu per a la mateixa Conselleria— donen una mica la mostra de com van anar els debats aquests dies. Enfront d'aquesta actitud, i per no cansar les senyores i els senyors Diputats amb votacions enfarfegadores i poc útils, retirem vint-i-cinc de les vint-i-sis esmenes, ja que abans de començar aquest Ple el Diputat de la majoria que porta la Llei ens ha dit que votarien a favor de la nostra esmena, aquesta tan enfarfegadora i tan complicada, i realment aquesta la mantindríem perquè sigui votada i s'afavoreixi, si més no una mica, el conjunt de la Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Perdó, Il·lustre senyor Diputat, els agraïrem que ens donin la llista completa de totes aquestes esmenes retirades.

Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula... No hi ha torn en contra. Bé, en aquest mateix article hi ha una esmena del Grup Popular, la número 6 : per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Moltes gràcies, senyor President. Nosaltres proposem la supressió d'aquesta lletra d), que ens diu que és objectiu de la Llei tenir un coneixement puntual de les iniciatives que en aquest camp docent es produeixen arreu de Catalunya, tant per a l'estadística com per al control i avaluació.

Creiem que aquí es marca quelcom que és obligació nata de la Conselleria i que, per tant, no cal marcar-li de nou amb una llei, ja la té de per si, tant si existeix la Llei com si no existeix la Llei. Fer el reconeixement que aquesta obligació només la tindria després de la Llei, ens sembla poc procedent. Aquest és el motiu de la nostra esmena, i per això demanem la votació favorable.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra?

El Sr. TICÓ : De l'escó mateix...

El Sr. PRESIDENT : Dono la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : Gràcies, senyor President. Nosaltres volem mantenir el text de la Ponència, el text de l'article, perquè creiem que aquest és precisament un dels objectius de la Llei. Creiem que aquesta supressió equivaldria a animar a molts des-
aprensus i especuladors que fan de l'ensenyament un negoci, i que continuïn campant, com fins ara, amb la seva. Per tant,

estem a favor del text de l'article i votarem en contra de l'esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara doncs, podem posar a votació les esmenes mantingudes.

Si aquesta Presidència no ho té mal entès, en aquest article no queda subsistent més que l'esmena número 6. Per tant, anem a procedir a la votació d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 56 en contra i 30 abstencions.

Passem ara, a la votació del text del Dictamen per a aquest article 1.

Els qui siguin favorables a aquest text del Dictamen per a l'article 1... (*Ll. Sr. González Navas demana per parlar.*) Senyor González, digui...

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS (*de l'escó estant*) : Per demanar votació separada, dintre de l'article primer, del paràgraf a), des de «i que», després de «comú», és a dir, seria : «i que contribueix, dintre de l'àmbit de Catalunya» fins al final, i el paràgraf b), totes dues coses juntes. Votació separada d'aquests dos paràgrafs.

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí. (*Pausa.*) Bé, a veure si els senyors Diputats ho entendran bé. Es tracta ara de votar el text del Dictamen en la part que és, que comença amb «Els objectius d'aquesta Llei» i acaba amb «règim educatiu comú». Aleshores, també, l'apartat b)... (*Pausa.*) O sigui —tal com jo deia—, tinguin la bondat de prendre'n nota. Ara anem a votar el text del Dictamen en allò que diu des de «Els objectius d'aquesta Llei» fins a «...règim educatiu comú», i l'apartat b). (*Pausa.*) Doncs bé, anem a votar ara —perdonin la desorientació—, des de la frase «Els objectius d'aquesta Llei» fins a «règim educatiu comú», i, a més, tots els apartats del c) a l'e).

Els qui siguin favorables a aquesta part del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta part del Dictamen ha estat aprovada per 89 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

I ara anem a la votació de la resta del text del Dictamen. O sigui, de l'apartat a), des de «i que contribueixi» fins a «1970», i després l'apartat b) íntegrament.

Els qui siguin favorables a aquesta part del text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta altra part del Dictamen ha estat aprovada per 59 vots a favor, 31 en contra i 8 abstencions.

Ara passem a les esmenes de l'article 2. La 8 ha estat retirada, i la 9 correspon al Grup Popular, i per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casals. (*Pausa.*) Tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Casals. (*Pausa.*) No se sent, no se sent...

El Sr. CASALS I PARRAL : Senyor President, senyors Diputats, el motiu d'aquesta...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : No pitji...

El Sr. CASALS I PARRAL : No pitjo! (*Rialles.*) Val. Gràcies, senyor Vice-president.

El motiu d'aquesta esmena és perquè aquí es tanca la possibilitat, amb el nom de centres, a una sèrie d'iniciatives que avui es produeixen dintre de diferents institucions que no són centres d'ensenyament. En posaré algun exemple. Per exemple : cambres de comerç, fan una sèrie d'ensenyaments que quedaran fora del marc d'aquesta Llei, i que avui la mateixa Generalitat o Departaments de la Generalitat donen diplomes, aquests diplomes tan bonics i tan ben firmats dels quals s'ha fet esment aquí, en aquesta Cambra, avui; queden fora dels centres una sèrie d'entitats culturals que hi ha arreu de Catalunya que fan una sèrie de serveis fent una sèrie d'ensenyaments que són molt interessants.

Totes aquestes iniciatives, a partir d'aquesta Llei, queden amb l'interrogant de fins a quin punt poden o no poden fer-ho, o fins a quin punt els seus alumnes, amb la seriositat que han estat fent molts ensenyaments fins avui, podran, d'ara en endavant, tenir o no tenir diplomes, la qual cosa l'alumne també ho agraeix, tenir un diploma que acrediti que ha seguit uns determinats cursos, uns determinats ensenyaments.

Aquest és el motiu que volguéssim trobar una fórmula on s'ampliessin aquestes possibilitats. No voldria que se'm tornés a dir que amb això el que estem pretenent és emparar delinqüents, o emparar desaprensius; crec que m'estic referint a entitats serioses que suposo que se sentirien molt molestes si sabessin que aquí, al Parlament, podem tenir el dubte de donar-los aquests apel·latius.

Jo comprenc perfectament, senyor Diputat, senyor Ticó, que la pràctica parlamentària pot fer dues coses amb una llei : pots presentar una esmena a la totalitat quan creus que realment la Llei no serveix, pots presentar un text alternatiu quan creus que convé una llei d'aquell tipus, però que ha de ser d'una altra manera, o pots presentar moltes esmenes, si creus que es pot reparar aquell text que ha presentat el Govern. En aquest cas, li haig de dir que, lamentant-ho molt, considerava irreparable aquest text que ha presentat el Govern, perquè, com que considerava que no servia, doncs, el que no serveix, mal serveix apedaçat; generalment encara serveix pitjor. Aquest és el motiu pel que no hi hagi hagut ni un text alternatiu, ni hi hagi hagut la quantitat d'esmenes que vostè ha trobat a faltar per part del nostre Grup.

Jo els proposo, no obstant això —crec que milloraria la Llei, si vostès l'acceptessin—, aquesta esmena que obre el concepte de centres a una sèrie d'institucions que avui, arreu de Catalunya, estan fent ensenyaments que són importants i que són interessants, i que la societat acabarà perdent-los. Crec que això no és bo.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : De l'escó mateix, si m'ho permet, senyor President. Bé, en principi, val a dir que aquesta Llei no tanca cap possibilitat, sinó que és una llei que suposa una obertura per a aquest camp, una coordinació per a aquest camp i una seguretat per a aquest camp.

Qualsevol institució, en aquest cas, que vulgui impartir ensenyaments, com a persona jurídica pot sol·licitar la creació o reconeixement dels ensenyaments que vulgui impartir, i això

no és una cosa que no només quedi tancada, sinó que queda absolutament possible i, és més, penso que hi ha la voluntat que això es faci així.

Ara bé, una llei, el que ha de ser —penso— és general, i hem de deixar per a un reglament la concreció d'alguns aspectes que puguin quedar per concretar. Però, en aquest cas, penso que el tema queda prou ampli, queda prou clar, i que la Llei no esmenti una cosa no vol dir que la prohibeixi; sinó que em sembla que tenim clar que aquest és un tema que fins ara s'ha anat resolent bé, i que ara, amb la Llei, encara serà, doncs, molt millor i molt més positiu.

Per tant, votarem en contra de l'esmena número 9 del Grup Popular.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Procedeix ara votar aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 8 vots a favor, 90 en contra i cap abstenció.

Procedeix ara, doncs, votar el text del Dictamen per a aquest article. *(Pausa.)* Perdó, conjuntament? Podem votar-ho conjuntament?

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 2 ha estat aprovat per 60 vots a favor, 31 en contra i 8 abstencions.

Entrem ara a l'article 3, en el qual hi ha, per començar, una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 10. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Senyor President, nosaltres en aquesta esmena pretenem modificar el text de l'article i deixar una de les raons que ha motivat la presentació d'aquesta Llei, i és que pugui haver-hi un diploma expedit pel President de la Generalitat, amb validesa dins l'àmbit de Catalunya.

Entenem que les altres dues distincions que es fan en relació amb l'expedició d'un diploma propi dels centres sense valor acadèmic oficial, o el segon : l'expedició d'un certificat del centre, visat pel Departament d'Ensenyament, que acrediti que és equivalent a una part homologada dels ensenyaments reglats corresponents, és absolutament, la primera, necessària i la segona entra en el terreny de la confusió, que nosaltres dèiem que ens semblava enormement perillosa quan he fet l'esmena a la totalitat. Creiem que els centres d'ensenyament no reglats en cap cas poden tenir una certificació que equivalgui a una part de l'ensenyament reglat, perquè és entrar, per aquesta via, en un confusionisme respecte als ensenyaments, en un moment en que s'està intentant normativitzar la divisió entre un tipus d'ensenyament i un altre que, en lloc de clarificar, que semblava que era l'objectiu d'aquesta Llei, contribuirà a una confusió que ens sembla perillosa —hi insistim— per al futur de l'ensenyament del nostre país. És en aquest sentit que fem especial èmfasi en l'apartat d), i l'apartat a) creiem que és perfectament innecessari.

Moltes gràcies.

EL Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : Sí, senyor President. Aquest article ha estat un article molt debatut aquests darrers mesos, en el qual s'han assumit, s'han integrat cinc esmenes dels diferents Grups parlamentaris, i nosaltres creiem que el resultat aconseguit és correcte i és clarificador. Precisament en aquest article s'estableix clarament que els ensenyaments a què fem referència poden culminar : a) en l'expedició d'un diploma propi del centre, sense valor acadèmic oficial —això cal deixar-ho clar—; b) en l'expedició d'un certificat del centre, visat pel Departament, que acrediti que és equivalent a una part homologada dels ensenyaments reglats corresponents, i d'acord amb la normativa vigent, per tant amb això salvem qualsevol mala interpretació o qualsevol interpretació negativa en aquest sentit, i en l'expedició d'un diploma de la Generalitat vàlid, dins l'àmbit de Catalunya, als efectes que es determinin. Per tant, penso que és prou clar que estableix una graduació i estableix una sortida legal i una explicació que, en cap cas, pot ser fruit de males interpretacions o pot ser fruit de posteriors incomoditats. Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena del Grup del PSUC.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha, a continuació, l'esmena número 11 del Grup Socialista. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor González.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Gràcies, senyor President. Defensaríem les esmenes 11, 12, 13 i 15 i retirariem la 14. Aquestes quatre esmenes van en la línia de la defensada per la Diputada anteriorment i, al contrari de les anteriors, són de més contingut i pretenen donar una alternativa global al conjunt de l'article tercer, i al mateix temps permetrà al senyor Ticó fer el seu torn en contra d'aquestes esmenes. Donem per bo l'apartat c), que dóna la possibilitat a l'Executiu per a l'expedició de diplomes —suposem que a més de satisfer algunes aspiracions, en aquest casos l'Administració, que es juga el seu prestigi, tindrà cura i exigirà els requisits per tal que els diplomes de la Generalitat responguin a un nivell—, però no arribem a entendre la resta de l'article. Quin sentit té que una llei, que uns centres puguin donar un certificat sobre el qual l'Administració no té cap control i que, a més a més, no té cap valor oficial? Jo penso que aquests certificats, que no serveixen per a res, el millor és no recollir-los en la Llei, i així ens els estalviem. Molt pitjor és el que es pretén a l'apartat b), aquest ens planteja alguns dubtes complicats. Pot el Departament acreditar l'equivalència a una part homologada dels ensenyaments reglats? Jo crec que no, que no pot fer-ho. Què és el que pot fer? Sol·licitar a l'Administració central que aquests estudis siguin homologats. Per què no es diu així, directament, en la Llei? Seria molt més clar. En el cas que fos possible, què pretén el Departament? Substituir els ensenyaments reglats, que avui representen una garantia per als no reglats? Substituir les titulacions oficials per un certificat del centre visat pel Departament? Jo crec, sincerament, que aquest paràgraf pot obrir portes a massa coses poc clares; crec, sincerament, que les nostres esmenes resolen el problema, limiten els certificats del centre a una única categoria i el visat del Departament serveix, en el cas de les nostres esmenes, per acreditar el contingut del certificat. Jo crec que aquesta és la funció i la bona solució per

al tema. És per aquesta raó que demanem el vot afirmatiu a les esmenes 11, 12, 13 i 15 del nostre Grup.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, com deia, contestant a l'esmena del Grup del PSUC, aquest article tercer ha estat un article molt debatut, un article molt treballat i crec que ha quedat prou clar i prou ordenat com per ara introduir-hi cap més variació en aquest Ple. En l'esmena 11 se'ns demana la supressió del text de la lletra a), jo crec que aquest apartat a) reflecteix la normativa vigent a tot l'Estat i que és bo fer-ho constar així. L'esmena 12, creiem que el text que se'ns proposa és més imprecís que el Projecte. Cal tenir en compte, òbviament, que l'apartat b) d'aquest article 3 es refereix als centres de l'article 2.2. que abans hem vist.

Quant al canvi d'ordre que se'ns proposa, tampoc no hi estem d'acord en tant que pensem que l'ordre que s'ha establert en aquest article tercer és donant una importància creixent, de decreixent a creixent, és a dir, canviar-ho pensem que no aclareix res i que significaria, més aviat, un element de garbuix a la Llei.

A la darrera esmena, ja que la 14 ha estat retirada, l'esmena número 15, se'ns proposa l'addició d'un nou paràgraf. Creiem que acceptar aquesta addició seria anar en contra de la normativa vigent en tant que, per exemple, certificats de l'apartat b), sí que tenen efectes acadèmics.

L'article 3 ha quedat clar, és a dir, l'apartat a) sense valor acadèmic oficial; a l'apartat b) es parla de la normativa vigent, amb la qual cosa salvem qualsevol mala interpretació, i a l'apartat c) deixem clar que, a més a més, és dins l'àmbit de Catalunya, per evitar també males interpretacions, amb la qual cosa penso que és un article clar, estructurat i, a més a més, en bona part treballat en Ponència i en Comissió, que és una cosa que penso que també és positiva i que, per tant, nosaltres ens veiem obligats a votar en contra d'aquestes esmenes del Grup Socialista.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a procedir ara a la votació d'aquestes esmenes. Primer l'esmena número 10 del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 31 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació de les esmenes —si no hi ha inconvenient—, globalment, del Grup Socialista.

Els qui siguin favorables a aquestes esmenes, tenint en compte que la 14 ha estat retirada, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 31 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a aquest article 3.

(*L'I. Sr. González Navas s'aixeca per parlar.*)

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Sí, si us plau, votació separa-

da dels apartats a) i b).

El Sr. PRESIDENT : a) i b) per un cantó i el c) per l'altre.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : La resta per l'altre.

El Sr. PRESIDENT : Anem, doncs, a sotmetre a votació els apartats a) i b) de l'article 3, segons el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per a aquests dos apartats a) i b), ha estat aprovat per 54 vots a favor, 29 en contra i 8 abstencions. I ara anem a sotmetre a votació l'apartat c) d'aquest mateix text.

Els qui siguin favorables a aquest apartat c), que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per a aquest apartat c), ha estat aprovat per 91 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Passem ara a l'article 4. L'esmena 16 ha estat ja defensada i passem... L'esmena 17 és del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintó.

La Sra. VINTÓ : Gràcies, senyor President. Defensaré conjuntament la 17 i la 21, que fan referència a aquest mateix article. De fet, nosaltres proposem que els plans d'estudi corresponents als diferents ensenyaments siguin, en tots els casos, aprovats pel Departament d'Ensenyament. Pensem que aquestes garanties que es volen donar en la Llei als estudiants, als centres, a les institucions, a la societat, en definitiva, la garantia més gran, respecte als continguts dels diferents ensenyaments, ve, no pel coneixement que en tingui l'Administració —com es diu aquí—, sinó per l'aprovació.

Per tant, nosaltres simplifiquem aquest article en la redacció: «Els plans d'estudis corresponents als diferents ensenyaments hauran de ser aprovats pel Departament d'Ensenyament.»

Pel que fa a l'esmena 21, que és les condicions que es requeriran per a l'elaboració de nous programes d'estudi, nosaltres afegim, als criteris esmentats en el text, que també s'aportin els perfils professionals, la duració dels estudis, l'alumnat que es preveu i el tipus de titulació que s'exigeix al professorat que l'ha d'impartir. Pensem que, abans d'obrir les portes a la creació d'uns diplomes, és important saber, com es diu al text, la necessitat i l'esquema dels continguts, però que és imprescindible, si volem lligar els ensenyaments amb la vida professional, conèixer aquests perfils, conèixer la durada dels estudis, però insistim també molt en la titulació que s'exigirà al professorat, perquè creiem que una de les garanties de la qualitat de l'ensenyament ve donada per les persones que l'imparteixin.

EL Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat, senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : Sí, senyor President. Quant a l'esmena 17 i 19, en regla general, jo vull dir que formalment em sembla més correcte el text del Projecte i, per tant, per això votarem el text del Projecte. Ara bé, vull fer dues matisacions, una de tipus legal, crec que l'esmena del PSUC s'aparta sensiblement de la legalitat vigent i, a més a més, penso que quant a l'altra esmena, l'esmena 21, a part de la matisació que he fet, que

crec que és més correcte el text del Projecte, em sembla que s'endinsa en uns aspectes, amb els quals, objectivament, cal estar-hi d'acord, però que, em sembla que és innecessari, en la línia que abans hem comentat, en discutir les esmenes a la totalitat, fer aquests esments a la llei, i això és un tema que, evidentment, pot ser recollit en els reglaments quan es desenvolupi la Llei. Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquestes dues esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Queda encara una altra esmena, del Grup Popular, número 18. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat, senyor Casals.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. Votada abans l'esmena número 9 i rebutjada, l'esmena 18, la 32, la 47 i la 52 anaven exactament en el mateix sentit, per tant, nosaltres les retirem perquè entenem que ja ha estat votada en votar l'esmena número 9.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Vol repetir els números, per prendre'n nota?

El Sr. CASALS I PARRAL : 18, 32, 47 i 52.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. La 54, no. Procedeix ara de posar a votació les esmenes que no han estat retirades, que són la número 17, del Partit Socialista Unificat, i la número 21.

Els qui siguin favorables a l'esmena 17, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 60 en contra i 6 abstencions.

Posem ara a votació l'esmena número 21, també del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Votades ja totes les esmenes subsistents de l'article 4, anem a votar el text del Dictamen per a aquest mateix article. Amb quina forma vol... (La I. Sra. Vintro s'aixeca per parlar.)

La Sra. VINTRO (de l'escó estant) : Senyor President, amb votació separada de l'apartat segon, per favor.

El Sr. PRESIDENT : Segon. Aleshores, l'1 i el 3 els podem votar conjuntament, no?

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per als apartats 1 i 3, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per als seus apartats 1 i 3 han estat aprovats per 60 vots a favor, 25 en contra i 6 abstencions.

I, ara, sotmetem a votació l'apartat 2 d'aquest mateix article, segons el text del Dictamen.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest apartat 2 de l'article 4 ha

estat aprovat per 87 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Passem ara a l'article 5, que té una esmena —la número 24— del Grup Socialista, que ha estat defensada i que sotmetem a votació.

Els qui siguin favorables a l'esmena 24 per a l'article 5, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena 24 a l'article 5 ha estat aprovada per 87 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Ara hem de votar l'article 5 en allò que no ha estat modificat per aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a això, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen en allò que no ha estat modificat per l'esmena que hem votat immediatament abans, ha estat aprovat per 87 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

A l'article 6, les dues esmenes han estat retirades; per tant, podem passar a votar el text del Dictamen per a l'article 6 i l'article 6 bis, al qual no hi havia cap esmena tampoc.

Els qui siguin favorables a aquest conjunt, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret —6, i 6 bis.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per als articles 6 i 6 bis ha estat aprovat per 87 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Ho deixariem aquí, per tornar a reunir-nos a dos quarts de cinc de la tarda.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de dues del migdia i set minuts.)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i nou minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat dels I. Srs. Vice-presidents Primer i Segon, i dels I. Srs. Secretaris Primer, Segon, i la I. Sra. Secretària Tercera. La Mesa és assistida per l'Oficial Major i la Lletrada Sra. Andreu.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i de Justícia.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Com recordaran els il·lustres membres de la Cambra, hem quedat a la porta de l'article 7. Per tant, com que en aquest article hi ha una esmena del Grup Socialista que ha estat mantinguda, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor González perquè la defensi.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Sí, senyor President, des de l'escó, i per defensar les esmenes 27, 29, 31, 34 i 35, que fan referència als articles 7, 8, 9 i 10, que per nosaltres tenen unes característiques comunes, i és que són absolutament innecessaris.

És per això que proposem la seva supressió, la supressió de tots quatre articles; basta llegir el contingut de l'article 7 per adonar-se que no diu res nou que no digués ja el 5.1, o l'article 10 —que és absolutament reglamentista—, o bé l'article 9, on torna a sortir la problemàtica a la qual feia referència en la meua intervenció d'aquest matí, quant a l'equivalència entre

ensenyaments reglats i no reglats i la de substituir la titulació oficial per un certificat del centre, visat, en matèries considerades d'abans. És a dir, les consideracions que fèiem aquest matí en aquests temes servirien també per a aquest cas.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : Des de l'escó mateix, si m'ho permet, senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor.

El Sr. TICÓ : En efecte, aquests quatre articles són una part important de la Llei, i nosaltres pensem que cal mantenir-los.

Quant a l'article setè, és un article que ha estat reformat a través d'una esmena transaccional entre el Grup de Convergència i Unió i el Grup del PSUC, i penso que ha quedat prou clar i prou conseqüent amb l'article tercer. Per tant, nosaltres defensem el manteniment d'aquest article, tal com ha estat transaccionat i, per tant, no votarem l'esmena del Grup Socialista, quant a l'article setè.

A l'article vuitè se'ns proposa una esmena de supressió, de tot l'article vuitè també. Nosaltres creiem que una llei és una carcassa que s'omple via reglament, com dèiem aquest matí. Ara, la nostra lògica —a vegades, obsessió— de fer lleis curtes, lleis entenedores, no ens ha de portar, de vegades, a fer lleis excessivament esquelètiques. D'altra banda, aquest és un article que també en el treball en Ponència i en Comissió s'ha esmenat totalment i crec que el resultat ha estat prou bo com per mantenir-lo.

El mateix cal dir de l'article 9, referent, concretament es refereix aquí a l'article 3, punt b), que també ha estat esmenat en Ponència i creiem, doncs, que és correcte, tal com ha quedat.

Quant a les esmenes 34 i 35 del Grup Socialista, de supressió, nosaltres entenem que, a efectes d'anar lligant els articles entre si, a partir de l'article tercer, on es marquen els tres tipus, diguem-ne, de culminació d'aquests ensenyaments, cal fer aquest esment que es fa en aquest article. A més, aquest apartat primer, l'apartat primer de l'article que ara estem comentant, és fruit d'una esmena transaccional entre els Grups d'Esquerra Republicana, Convergència i Unió i Socialista i, per tant, creiem que es bo mantenir-lo.

Quant a l'esmena 35, referent a l'apartat tercer de l'article, nosaltres seguim creient que és imprescindible fer constar els aspectes que es fan constar aquí, en aquesta Llei; és a dir, que en cap cas no es pot atorgar la facultat de lliurar un diploma de la Generalitat als centres privats que es trobin en ambdues situacions clares i concises.

Cal garantir, d'una banda, una experimentació mínima sobre els ensenyaments que es donen i evitar frauds, a la vegada que cal remarcar la qüestió del tema de l'expedient sancionador, tenint en compte que ens estem movent en el camp dels ensenyaments no reglats, que és un camp en aquests moments prou difús, prou confús, com perquè aquesta Llei, precisament, un dels objectius que té és clarificar-ho, i en cas que traiguéssim, obviéssim aquests articles, no contribuiríem a aquesta filosofia que nosaltres defensem.

Per tant, votarem en contra d'aquest grup d'esmenes del Grup Socialista.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, procedeix ara passar a la votació de

l'esmena a l'article 7, l'esmena 27.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 20 vots a favor, 64 en contra i 3 abstencions.

Ara hem de votar el text del Dictamen per a aquest mateix article 7.

Els qui hi siguin favorables, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per aquest article ha estat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Passem ara a l'article 8. Hi ha encara pendent de defensa l'esmena 28, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Perquè la defensi, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintó.

La Sra. VINTÓ (*de l'escó estant*) : Sí, senyor President, per defensar conjuntament la 28, la 30, la 33 i la 36, i, de fet, per dir que aquestes quatre esmenes de supressió responen a l'esmena que hem defensat i perdut a l'article tercer, i també al que hem argumentat en relació amb l'esmena a la totalitat; és a dir, entenem que aquests quatre articles són quatre articles de caràcter reglamentari, absolutament incongruents amb el contingut d'una llei i, per tant, proposem la seva supressió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : Des de l'escó mateix, si em permet, senyor President, jo temo que en alguna d'aquestes qüestions estem ja caient tots plegats a repetir arguments, però penso que ho he de fer, en aquest cas. Hi insisteixo, aquests són uns articles que convé que estiguin a la Llei, quant a l'article vuitè ja n'hem parlat en el que fa referència a l'esmena del Grup Socialista, i, per tant, els arguments són exactament els mateixos. El mateix dic de l'article novè.

Quant a l'article 10, jo entenc que aquest és un dels articles importants del Projecte, i és el marc que cal després desenvolupar a través del reglament, com s'indica a l'apartat 1, per exemple, o a l'apartat segon. Aquí el que indiquem és una filosofia bàsica i després, a través d'un reglament que, per suposat, serà molt més extens, es desenvoluparà. És important, també, per exemple, el punt tercer, on s'indica que no es podrà lliurar el diploma en certs casos, que jo penso que cal marcar i deixar clar a la Llei.

A l'article onzè ens trobem una altra esmena de supressió del PSUC, però vull insistir en el mateix tema : nosaltres creiem que per llei cal lligar els caps des del principi i marcar les línies bàsiques que després haurà de seguir el reglament. En certa manera, el que està fent aquí, en aquests moments, el Parlament és marcar un camí, una via que, després, el Govern, d'una manera directa haurà de seguir, i penso que és bo, fins i tot des d'un punt de vista democràtic, que sigui el Parlament qui marqui un camí, encara que des d'algun punt de vista pugui ser acusat, això, de reglamentista. Em sembla que amb això ens quedem tots més tranquils, i fem més la nostra tasca parlamentària, d'una manera, crec, més acurada.

Votarem, per tant, en contra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Procedirem ara a la votació de les esmenes d'aquest article 8.

Els qui siguin favorables a l'esmena 28, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 24 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció.

La 29 crec que ha quedat decaiguda, no cal que ens hi entrem. Les esmenes a l'article 9 han estat també totes defensades. Ah, no, perdó, cal votar ara el text del Dictamen per a l'article 8.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 8, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 58 vots a favor, 24 en contra i 6 abstencions.

Ara passem a l'article 9, les esmenes del qual han estat també ja defensades, i una d'elles retirada. Anem a fer la votació de l'esmena 30, del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret. *(Pausa.)* Ha decaigut? Aleshores podem passar ja a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a aquest article 9, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 9 ha estat aprovat per 58 vots a favor, 25 en contra i 6 abstencions.

A l'article 10 també les esmenes han estat decaigudes o defensades, per tant, no cal... Podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 10, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per aquest article 10 ha estat aprovat per 59 vots a favor, 24 en contra i 6 abstencions.

A l'article 11 passa igualment, que també les esmenes o són retirades o són decaigudes. Per tant, podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 11, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 11 ha estat aprovat per 60 vots a favor, 26 en contra i 6 abstencions.

L'esmena 41, per a l'article 12, corresponent al Partit Socialista Unificat de Catalunya és ara posada a discussió. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ *(de l'escó estant)* : Gràcies, senyor President. Per defensar conjuntament l'esmena 41 i l'esmena 42. De fet, són dues esmenes d'addició. En la primera, la nostra proposta és incloure com a preceptiu l'informe d'inspecció per

tal de garantir que les diferents condicions que s'exigeixen en aquest article siguin comprovades pel servei tècnic al qual correspon de tenir, precisament, cura que es compleixi la normativa. Entenem que és absolutament fonamental que la inspecció, com en aquests moments s'està procedint, en altres nivells de l'ensenyament, a fer un seguiment de les instal·lacions existents de caràcter privat, veurem si després —em refereixo a les escoles bressol—, veurem si després això es convertirà en una normativa que obligui a tancar les que no reuneixen les condicions, entenem que seria bo que en el marc d'aquesta Llei, que pretén garantir els drets i les possibilitats d'una docència correcta als alumnes, que sigui la inspecció que faci aquest informe.

El segon punt de l'esmena, o la segona part de l'esmena 42, que nosaltres defensem aquí, és que una de les condicions que figuri en el contracte que signen els alumnes sigui el preu del curs que l'alumne haurà de pagar, per tal que l'Administració també tingui coneixement del cost efectiu dels ensenyaments que s'impartiran, i que no hi hagi possibilitat d'engany o d'un cert frau en l'impartiment d'aquests estudis.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICO : Gràcies, senyor President. De l'escó estant, he de dir que només farem un torn en contra de l'esmena 41, donat que l'esmena 42 compartim els arguments que se'ns han donat i, per tant, la votarem a favor.

Quant a l'esmena 41, referent al preceptiu informe d'inspecció, això ho diu la normativa vigent, ens sembla absolutament obvi, i, per tant, creiem que no és necessari fer-ho constar pel nivell d'obvietat que hi ha en aquest tema. I per tant, doncs, en aquest cas, votarem en contra d'aquesta esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Podem posar ara a votació les esmenes d'aquest article.

Els qui siguin favorables a l'esmena 41, a l'article 12, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Ara passem a l'esmena número 42, també d'aquest mateix article.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara, el text del Dictamen, amb l'addició aprovada, és el que sotmetem a votació.

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article, amb l'addició assenyalada, ha estat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 32 abstencions.

Ara som als articles 13 i 14, que s'han quedat sense esmenes i que, per tant podem passar a la votació del text del Dictamen.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per als articles 13 i 14 que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests dos articles ha estat aprovat per 90 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Ara som a l'article 15. L'esmena número 45, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, no ha estat encara sotmesa a debat i, per tant, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Sí, senyor President, molt breument, per mantenir el text inicial del Projecte, en el qual es feia constar que el professorat d'aquest centre hauria de tenir els coneixements i les titulacions que requereixen els programes establerts.

Curiosament, en el procés de Ponència i de Comissió, en lloc de millorar, aquest text ha empitjorat, des del nostre punt de vista, en la mesura que ara només s'exigirà del professorat els coneixements i no se'ls exigirà cap mena de titulació. Pensem que, sense l'exigència de titulació —que no es precisa en aquest text quina ha de ser... Però sí que és bo que la garantia dels professors sigui un coneixement, però també una titulació que l'avalí amb caràcter general. Pensem que la supressió de la paraula «titulació» no és un enriquiment, sinó que és un perjudici des del punt de vista del contingut de la Llei, i, per tant, el nostre vot particular pretén respectar el text inicial presentat pel Govern, que nosaltres, naturalment, no havíem esmenat.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ (*de l'escó estant*) : Gràcies. Nosaltres creiem que, en aquests casos, el que cal demanar és un currículum, no una titulació.

No podem consentir que una llei, de vegades, pugui crear —com en aquest cas podia ser— una situació objectivament injusta, i la proposta del PSUC, en aquest cas, recobra una titulació, doncs, que nosaltres creiem que podria crear aquesta situació objectivament injusta.

Penso que cal anar a la idoneïtat, als coneixements, al currículum; no a la titulació. Jo penso : imaginem-nos —imaginin-se vostès— que impedíssim a un gran artista, a un gran compositor, per exemple, que pogués donar classes, només perquè no té un títol adient en aquest cas. Cal anar a veure que sigui una persona idònia, que tingui un currículum suficient; no pas només una titulació, que, en aquest cas, doncs, penso que —com deia— crearia una situació objectivament injusta.

Votarem, per tant, en contra d'aquesta esmena número 45.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Podem sotmetre, doncs, ara a aprovació o a votació aquesta esmena número 45 a l'article 15.

Els qui siguin favorables a aquesta esmena que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta esmena ha estat rebutjat per 28 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 15.

Els qui siguin favorables a aquest text que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 15 ha estat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Som ara als articles 16, 17 i 18, que han quedat sense esmenes, i, per tant, podem passar directament a la votació del text del Dictamen, que, si els sembla, les farem conjuntament.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per aquests articles que hem assenyalat que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests articles que hem assenyalat ha estat aprovat per 91 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Som ara a l'article 19, que té una esmena pendent, que és del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Gràcies, senyor President. De fet, el text que nosaltres proposem és una simplificació que modifica el text proposat pel Dictamen, en el sentit que la concessió de beques per a aquests tipus d'ensenyaments estiguin incloses en la convocatòria ordinària.

Nosaltres pensem que si aquest és un ensenyament al qual se li vol donar un rang, unes garanties, un marc jurídic legal, fins i tot —cosa que nosaltres objectàvem—, el que no té cap mena de sentit és que hi hagi d'haver una convocatòria especial en relació amb aquests tipus d'estudis, i molt menys que aquestes beques siguin donades no per l'Administració, sinó per l'Institut —com es dirà més endavant.

Per tant, nosaltres proposem que l'article 19 vingui redactat d'una manera molt simple, que és dir : «En el règim ordinari de concessió de beques s'hi inclouran aquests ensenyaments» i, si es vol fer, en el reglament o en l'ordre de convocatòria, l'especificitat que porta l'article 19, és a dir, només per a aquells tipus d'estudis que vagin a parar a un diploma de la Generalitat, aquest és un tema perfectament «incloïble» en l'ordre de concessió, però no en la redacció, que ens sembla absolutament incongruent en un text legal com és el que estem aprovant en aquests moments.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : Gràcies, senyor President. Nosaltres, l'article 19, tal com està redactat en aquests moments, creiem que és clar.

D'altra banda, no podem comprometre'ns a acceptar el text que se'ns proposa, donat que el règim ordinari de concessió de beques —si no m'erro— depèn de l'Administració central, bàsicament —crec que aquí el que es fa és distribuir-les—, i per tant el que estariem fent és encarregar a un altre organisme, a una altra administració, una cosa que penso que, com a Parlament, no podem fer.

En aquesta qüestió penso que també hi ha el tema de la CIRIT que, un dels arguments pels quals en aquests moments se l'ha incorporat, a través d'una esmena del nostre Grup, en l'Institut de Noves Professions, ha estat per salvar la qüestió

quant a beques relatives a aquest organisme. Per tant, aquesta esmena, la 56, l'haurem de votar en contra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, podem procedir ara, doncs, a la votació d'aquesta esmena.

Els qui siguin favorables a l'esmena número 56 del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 29 vots a favor, 63 en contra i 7 abstencions.

Ara procedeix votar el text del Dictamen per a aquest article 19.

Els qui siguin favorables al text del Dictamen per a l'article 19, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 19 ha estat aprovat per 65 vots a favor, 31 en contra i 7 abstencions.

Passem ara, ja, al Títol IV, que té un sol article, l'article 20, per al qual hi ha presentades dues esmenes del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i una del Partit Socialista. Per defensar les primeres, 57 i 58 —que suposo que ho voldrà fer conjuntament—, tinc el gust de donar la paraula a la Il·lustre Diputada, senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ : Moltes gràcies, senyor President. Les dues esmenes, la primera és per afegir una nova lletra, que pretén l'adscripció d'aquests ensenyaments especialitzats no reglats a la Direcció General corresponent. De fet, aquest és un tema que creiem que precisa l'àmbit dels tipus d'ensenyaments no reglats s'ha dit, al llarg de la discussió d'aquest Dictamen, que poden ser ensenyaments de molt diferents nivells; que no necessàriament han de correspondre al nivell posterior a l'educació obligatòria, per tant, que poden ser ensenyaments no reglats coincidents en l'etapa de l'Educació General Bàsica; que n'hi pot haver altres de vessant professional o artística; que n'hi pot haver altres complementaris de la formació de Batxillerat o de la universitària, i, per tant, creiem que és oportú que tot el que fa referència al control de l'Administració pel que fa a plans d'estudis, a nous ensenyaments que es puguin impartir, etcètera, tinguin una adscripció corresponent al nivell d'ensenyaments al qual aquests tipus d'ensenyaments no reglats correspongui. Creiem que el fet de no preveure-ho en la Llei és una mancança d'aquesta.

Pel que fa a la segona esmena, l'esmena 58, és també un vot particular a favor del text inicial del Projecte, que donava competències a l'Administració pel que fa als textos que puguin ser confeccionats per al desenvolupament dels ensenyaments especialitzats.

Entrar en el tema de les editorials dels llibres de textos és un tema que ens podria portar aquí hores i hores de discussió. Jo no acabo d'entendre per què aquesta previsió que ja hi havia en el Projecte original ha estat eliminada. Nosaltres, en la mesura en què hi era, no l'havíem, naturalment, esmenat. Ens sorprèn que, en aquests moments, es deixi en aquests tipus d'ensenyaments una capacitat, diguem-ne, encara més lliure que la que té l'aprovació de l'Administració —que no sempre aconsegueix els objectius que pretén— però, en tot cas, nosaltres som

partidaris que els textos que es puguin fer pel que fa a aquests tipus d'ensenyaments tinguin també el requisit de l'aprovació prèvia del Departament corresponent.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : De l'escó estant, senyor President. L'esmena 57, relativa a l'addició d'una nova lletra, creiem que aquesta qüestió queda absolutament resolta amb la creació de l'Institut Català de Noves Professions i amb la composició de la junta de govern. Per tant, és innecessari fer aquest esment. Quant a la següent esmena, la 58, és cert, és a dir, es deixa més lliure, en certa manera, perquè, evidentment, és un món molt més variable. A més a més, creiem que això queda contemplat, per extensió, en l'apartat d) d'aquest article 20. És a dir, creiem que els textos poden ser variats, el que interessa, bàsicament, són els programes, i la qüestió dels programes queda absolutament clara i clarificada en aquest apartat d).

Senyor President, a part d'aquesta qüestió, nosaltres creiem que hi ha d'haver una necessària correcció tècnica a l'apartat a) d'aquest article 20, Donat que fem esment a un article, la part del qual es fa referència aquí ha quedat suprimida. Per tant, això nosaltres ho podríem resoldre senzillament votant en contra d'una frase, però crec que no és necessari i es podria arribar a una correcció tècnica.

És a dir, allà on diu : «Classificar els ensenyaments especialitzats en els diferents grups i nivells als quals fa referència l'article tercer», hauria de dir : «Classificar els ensenyaments especialitzats en diferents grups i nivells.»

El Sr. PRESIDENT : D'acord. Bé, suposo que no hi haurà cap inconvenient a l'hora de la votació. Si algú vol fer alguna observació ja la farà, però crec, suposo, que no.

Bé, aleshores, hi ha també una esmena del Grup Socialista, número 59. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor... Està retirada.

Aleshores podem passar ja a la votació de les dues esmenes del Partit Socialista Unificat. Volen que fem la votació conjunta o separada? (Pausa.) Conjunta?

Els qui siguin favorables a aquestes dues esmenes del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi siguin contraris, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat refusades per 31 vots a favor, 59 en contra i 7 abstencions.

Ara podem passar a la votació del text del Dictamen, tenint en compte l'observació que s'ha fet de retoc de l'article a), per encaixar-lo amb les votacions anteriors. Però, si no tinguessin inconvenient els Il·lustres senyors membres de la Cambra, podríem votar conjuntament el text del Dictamen per als articles 21 i 22, que no tenen esmenes. Sembla bé? (Pausa.) No, no és possible? Bé, doncs el text del Dictamen per a l'article 20, tenint en compte l'observació que hem fet sobre l'apartat a).

Els qui siguin favorables a aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, per a aquest article, amb les observacions que hem fet, ha estat aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 38 abstencions.

Ara anem a les esmenes al Títol. (*Pausa.*) Entrem ara al Títol V i, precisament, en els seus articles 21 i 22. Té un títol contra el qual hi ha una esmena, i per tant és aquesta esmena la que anem a debatre. Hi ha dues esmenes, la 60 i la 61, totes dues del Grup Socialista. Per a defensar-les tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor González.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, l'esmena 60 és a la totalitat del Títol V, és a dir, des de l'article 21 fins al 30, tots dos inclosos, i inclòs també el títol del Títol. Aprofitaríem també per defensar l'esmena 61, que, com podrà veure, senyor President, està estrictament lligada a la 60.

Senyores i senyors Diputats, com vostès hauran pogut endevinar, el nostre Grup parlamentari té una oposició total a la creació de l'Institut Català de Noves Professions en la versió proposada pel Govern, i les raons són diverses. Una primera raó seria que, dels organismes autònoms, l'Executiu n'està fent un mal ús. De fet, la majoria d'aquests són estructures buides de contingut, que gasten molt més en el seu mateix manteniment que en les activitats per a les quals varen ser creades. Aquest Institut encara no sabem quant costarà, perquè no apareix en els Pressupostos del 86, però si agafem algunes xifres dels Pressupostos del 85, com la de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, d'un pressupost total de 790 milions, va gastar més de 350 milions en personal, i 282 en compra de béns i serveis, i tan sols 150 dels quals eren despeses de funcionament. Altres organismes autònoms com l'INCAVI gasten en personal 63 milions, d'un pressupost de 113, o l'INCACARN, 33 milions, de 52. Jo crec que l'estructura i el plantejament que es fa de l'Institut Català de Noves Professions ens fa pensar que no tindrà un comportament massa diferent.

La segona raó és que de l'Institut es fa un plantejament curt de volada i covard, que a més a més trenca la necessària unitat d'acció de sectors implicats i que deixa fora la formació professional reglada —a la qual sembla que el Departament renuncia— i un element tan clau en una societat dinàmica com l'actual com és la formació ocupacional. Davant d'una situació difícil i complicada, en la qual les previsions per als nois que acaben ara els estudis és que canviaran de treball tres vegades al llarg de la seva vida professional, l'instrument que proposa l'Executiu ve a ser com intentar estudiar l'univers a través d'un forat. El que pretenem, amb les nostres esmenes, és posar una lent al forat que ens permeti apropar-nos, si més no, una mica a la realitat.

Un tercer element és que es pretén fer un organisme autònom, la projecció del qual són les noves professions, que ni es compta ni es dóna participació a les patronals, ni als sindicats, ni als ajuntaments, ni hi és present el Consell de Treball, ni el Consell de la Joventut, ni el Consell d'Ensenyament, i simplement hi estan representats els Departaments de la Generalitat. Que no ens diguin després que és un organisme autònom perquè tampoc entenem autònom de què, al que més s'assembla és a una comissió interdepartamental. O potser es diu que és un organisme autònom perquè té un director i un secretari, dues figures previstes en la Llei, les funcions de les quals no es justifiquen, a no ser que ja tenen les dues persones decidides o

és que la relació amb què han intervingut, com deia abans, dues direccions generals, cadascú vol col·locar un alt càrrec dintre de l'Institut.

Creiem sincerament que l'Institut és un instrument inútil i innecessari, tal com es planteja, i tenint en compte els processos oberts en les noves professions, o en la innovació professional, el procés d'allargament de l'ensenyament obligatori, la unificació dels ensenyaments mitjans i l'ampliació de l'oferta d'aquest tipus d'ensenyament, la necessitat de coordinar l'oferta de formació professional reglada o la urgència de col·laboració entre les administracions en matèria de formació ocupacional, davant d'aquesta realitat, l'Institut Català de Noves Professions, tal com es planteja al Projecte de Llei —a més de ser inoperant, que evidentment ho serà—, pot ser, fins i tot, un element que dificulti el procés. És per aquestes raons que proposem la supressió del Títol V.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat, senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, vull entrar primer en els arguments que s'han fet servir des d'aquesta tribuna per rebatre la creació d'aquest Institut Català de Noves Professions. En primer lloc sí que sabem què costarà aquest Institut Català de Noves Professions en tant que el Projecte de Pressupost que hi ha lliurat a aquest Parlament fixa la despesa, fixa el cost, millor dit, en 10 milions de pessetes, xifra molt allunyada de les xifres que aquí s'han esgrimit, en comparació amb altres instituts, que tenen altres funcions i altres maneres d'actuar. No es pot comparar l'Institut Català de Noves Professions amb l'Institut Català del Sòl o amb l'Institut Català de la Joventut perquè cadascú té unes funcions, té una despesa i també té una gestió, que és molt diferent, i que, per tant, no podem entrar a comparar en aquest Parlament aquests Instituts, si més no, a aquest nivell.

D'altra banda, penso que el Departament no renuncia a la formació professional reglada, té una Direcció General de Formació Professional que treballa i està estudiant, com ja se sap, i experimentant la nova reorganització dels ensenyaments mitjans, per tant, crec que això també està absolutament allunyat de la realitat.

Aquest Institut Català de Noves Professions és un organisme autònom, de caràcter administratiu, com se sap, amb personalitat jurídica pròpia i amb una sèrie d'assumpcions, de finalitats que crec que són molt importants i que nosaltres volem mantenir de totes totes. Estudiar i analitzar les mutacions que es produeixen en el món professional i assenyalar l'aparició i el desenvolupament de noves professions, a nosaltres no ens sembla una cosa poc important. Coordinar les actuacions del Consell Executiu en aquesta matèria, ens sembla també molt important. Elaborar, visar, aprovar programes i plans de formació i estudi de noves professions, establir un fons documental i bibliogràfic, atorgar beques en l'elaboració de programes d'innovació professional, divulgar les futures necessitats professionals i educatives, elaborar informes, seguir experiències, establir convenis amb organismes i entitats públiques i privades, tot això, tot això, senyores i senyors Diputats, bé val un Institut Català de Noves Professions. El que passa és que el que el Grup Socialista proposa, el model alternatiu, no té res a veure, en aquest cas, amb la nostra proposta d'un Institut Català de

Noves Professions, de caràcter d'estudi, assessorament i coordinació.

He de dir que a la primera part d'aquesta Llei hi ha hagut un cert enteniment, hi ha hagut un cert debat perquè, realment, eren propostes semblants, paral·leles en alguns casos, però en aquest cas és cert que no hi ha hagut massa acord amb el Grup Socialista, perquè, realment, presentem dues propostes molt diferents del que ha de ser un Institut i, per tant, en aquest tema no ens hi hem entès, això no ens ha de preocupar, jo penso que nosaltres hem estat conseqüents amb el que vam dir al seu moment i penso que vostès també ho han estat, m'imagino.

Per aconseguir els fins que s'indiquen a la Llei, els objectius, cal una organització com la que es proposa des del nostre punt de vista, uns òrgans amb unes competències delimitades com les que nosaltres proposem. Amb això també preferim el text del Projecte, que fuig de la burocratització i, en certa manera, del corporativisme com, en alguns moments jo temo que hi hagi en el Projecte alternatiu.

La creació d'aquest Institut Català de Noves Professions, vull deixar clar que suposarà la flexibilització i la superació de la desconexió actual entre ensenyament, societat i mercat del treball i crec que avui dia això és molt important. És molt important que el Parlament de Catalunya, perquè ha sabut sintonitzar amb les necessitats reals de la societat, amb les necessitats futures d'aquest país, de Catalunya.

Vull afegir que, com ja s'ha dit anteriorment, també a l'Estat francès, a nivell estrictament francès, o a la República Federal d'Alemanya, al nivell europeu, hi ha establerts mecanismes gairebé idèntics i que estan aconseguint els objectius que s'havien proposat, objectius que són els nostres, objectius que són els de l'Institut Català de Noves Professions.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena, diguem-ne encoberta a la totalitat d'aquest Institut.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Anem a posar, doncs, a votació les esmenes... suposo que pot fer-se conjuntament, aquesta votació.

Doncs els qui siguin favorables a les esmenes 60 i 61, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Les esmenes han estat refusades per 24 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per al Títol, aquest Títol V, i per al contingut dels articles 21 i 22.

Tinguin la bondat de posar-se de peu dret els qui hi siguin favorables.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen, en aquest conjunt descrit, ha estat aprovat per 66 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

I ara cal passar a l'article 23.

(El M. H. Sr. President s'absenta del Saló de sessions i l'I. Sr. Vice-president Primer el substitueix en la direcció del debat.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : La primera esmena corresponent a l'article 23, és la 62. Per defensar-la tinc el gust de donar la paraula al senyor González.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Des de l'escó, senyor President, i, primer, per dir-li al senyor Ticó que el pressupost parla

d'ensenyaments no reglats; no parla de l'Institut Català de Noves Professions, i que, a més a més, els deu milions de pessetes aquests confirmen la tesi que jo defensava abans. Jo no sé si amb deu milions de pessetes en tindrem per a alguna cosa més que per pagar-los el sou al director i al secretari.

De tota manera, el tema de l'esmena és diferent. Les esmenes jo crec que es defensen soles, amb una simple lectura. En totes elles pretenem donar noves competències a l'Institut, al que nosaltres voldríem que es digués Institut Català d'Innovació Professional perquè fins i tot en el títol ho diferenciàvem, i són competències —penso jo— bastant clares; competències com la de voler proposar al Consell Executiu per a la seva aprovació el programa nacional de formació professional, com promoure la investigació sobre mercats de treball, com coordinar les diferents ofertes públiques i privades de formació professional, com col·laborar amb les diferents administracions competents en matèria de formació ocupacional, o com elaborar plans de formació tecnològica del professorat. Crec que són competències que permetrien que l'Institut, que nosaltres voldríem que es digués Institut Català d'Innovació Professional, fos realment un instrument important, i que servís per a alguna cosa.

Evidentment, poca cosa podrà fer l'Institut Català de Noves Professions amb les competències que li dona la Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : De l'escó estant, si m'ho permet. En efecte, estem parlant de la Llei d'Ensenyaments no Reglats, i, per tant, hi ha aquesta dotació pressupostària i no cal dir que hi ha l'Institut a dins.

D'altra banda, jo vull recordar-li —i això és una cosa que s'ha dit aquí abans ja, i no pel nostre Grup, però nosaltres ho ratifiquem— que la composició, precisament, que nosaltres proposem per a la junta de govern és una junta de govern formada, bàsicament, per l'Administració; també hi ha personalitats, etcètera, però, bàsicament, per l'Administració i això el que precisament no genera és despesa. Això el que suposa és un aprofitament, però no genera despesa.

Entrant concretament en aquestes esmenes que se'ns proposen, jo vull dir que, de fet, no s'aparten gaire del text del Projecte, i, precisament per això, hi votarem en contra. Nosaltres entenem que la major part d'aquestes esmenes que es proposen estan ja contemplades en les funcions d'aquest Institut Català de Noves Professions, i altres són competències d'altres organismes, que creiem que és bo de respectar.

Jo entenc que quan es parla d'elaborar i proposar al Consell Executiu, a la seva aprovació, el programa nacional de formació professional, estem envaint —m'imagino— una competència del Consell Escolar de Catalunya, creat per Llei d'aquest Parlament.

A l'esmena 63 : «Promoure la investigació sobre el mercat de treball.» Jo entenc que això suposa una interferència en la Conselleria de Treball, Conselleria que està representada, però, en la junta de govern i que a través d'aquesta junta de govern, i a través, per tant, d'aquest Institut Català de Noves Professions, podrà coordinar tots aquests temes.

Esmena 64 : «Coordinar les diferents ofertes públiques i

privades de formació professional.» Bé, una de les funcions més importants d'aquest Institut de nova creació és coordinar, precisament, com es veu en les lletres a), c), h), i), etcètera; per tant, em sembla que no fa falta arribar a aquest extrem de puntualització.

Esmena 65, crec que és l'última que ha defensat... perdó, no; hi ha la 67. Esmena 65 : «Col·laborar amb les diferents Administracions...», això ja es veu clarament a la lletra i) del Projecte, per tant, no és necessari tampoc de fer-ho constar.

Esmena 67 : «Elaborar plans de formació tecnològica del professorat.» Jo crec que això ho han de fer els ICE, és a dir, Madrid, amb la col·laboració dels gabinets d'orientació educativa, però, en tot cas, ho han de fer els ICE, i no seria correcte de fer-ho constar en el text del Projecte de Llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Il·lustre senyor Diputat; aquesta Presidència no ha entès si les defensava conjuntament. Pel debat, intueix que possiblement vostè les estava defensant conjuntament. M'agradaria que ho aclarís, si us plau; si defensava totes les esmenes de l'article conjuntament, o si només defensava l'esmena 62.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS (*de l'escó estant*) : Em penso... no sé si he citat...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : No ha citat la relació.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Doncs, serien la 62, 63, 64, 65, 67, 69 i 70.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Moltes gràcies, senyor Diputat.

Passem, per tant, ja, fet aquest aclariment, a l'esmena 66, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula la Il·lustre Diputada, senyora Eulàlia Vintró.

La Sra. VINTRÓ (*de l'escó estant*) : Gràcies, senyor President. En l'última intervenció de les esmenes del nostre Grup a aquesta Llei, hi defensaré conjuntament l'esmena 66, la 68, la 71 i la 77.

Les tres primeres fan referència totes tres a l'article 23, i la veritat és que després de les dues últimes intervencions, cada vegada entenc menys com treballarà l'Institut aquest Català de Noves Professions, perquè si ha de fer tot el que diuen aquestes lletres, i ho ha de fer amb un pressupost de deu milions i amb la composició de la junta de govern que es proposa en aquesta Llei, senyor Ticó, per molta fe que vostè tingui en la capacitat de treball, en l'energia, en la il·lusió de tots els directors generals aquí esmentats, una de dues : o aquests directors generals, en les conselleries en les quals treballen, no hi fan res —cosa que seria greu—, o si realment hi treballen —cosa que imagino—, no els queda temps per fer tot això que vostè els vol fer fer.

Em sembla que estem fent un servei molt flac al futur d'aquest Institut Català de Noves Professions, d'Innovació Professional o com s'acabi dient —em sembla que es diu de Noves Professions—, però és impossible, absolutament impossible, senyor Ticó, per poc coneixement que vostè tingui de l'Administració, pensar que la junta de govern, que es reunirà em sembla que és dos cops l'any —és el mínim que és previst aquí— podrà fer feines tan absolutament esplèndides com estudiar i analitzar les mutacions que es produeixen en el món professional, i assenyalar la petició i el desenvolupament de

noves professions. A més a més, ha de coordinar les actuacions del Consell Executiu en aquesta matèria. A més a més, ha d'elaborar, visar o aprovar programes i plans de formació i d'estudi per a noves professions, i programes de reconversió professional o educativa. Ha d'establir un fons documental; ha d'atorgar beques i elaborar programes pilot; ha de divulgar les futures necessitats professionals... És a dir, no segueixo, senyores i senyors Diputats, però pensar que una junta de govern constituïda per persones que tenen al seu càrrec funcions importantíssimes com direccions generals de ramaderia i pesca, de cultura, de treball, etcètera, tindran el temps i el lleure suficient per dedicar-se a això, és clar, és absolutament inútil. Si el pressupost de l'Institut són deu milions, com a màxim podran contractar cinc secretàries a dos milions l'any, que no crec que siguin capaces de fer tota aquesta feina. Llavors, també pot passar una altra cosa, que és que hi hagi un sobrant de personal en les diferents conselleries i que aquest sobrant de personal l'adrecin a nodrir els efectius d'aquest Institut. Però, és clar, llavors entrarem en un altre tema que quan arribem als pressupostos segur que la majoria en dirà que i ara!, que tota la gent que hi ha treballa moltíssim, que els en falta molta més, que les conselleries no donen l'abast, que tothom està a ple rendiment... És clar, vull dir, siguem seriosos : o poden fer tota aquesta feina, o no la poden fer. Si la poden fer, vol dir que hi ha d'haver un pressupost més alt, que era un dels arguments que nosaltres donàvem per objectar com a increment de despesa pública la creació de l'Institut. Si resulta que ens posen una xifra fula, llavors ens estem enganyant tots plegats.

Jo, per si un cas, i tots sabem que no m'ho acceptaran, proposo que li treguin una mica de feina, a aquest Institut; proposo que no hagi d'elaborar, ni visar, ni aprovar plans d'estudis perquè crec que aquesta és una competència de l'Administració, no d'un Institut autònom. Proposo que no atorgui beques ni ajut per a l'elaboració de programes pilot d'informació professional, perquè això també és una competència de l'Administració, i proposo que el seguiment d'aquests plans d'estudis nous que s'innovin no el faci tampoc aquest Institut, que ja tindrà molta feina i la gent que hi estarà també en tindrà molta més, sinó que ho faci la mateixa Administració.

Aquest és el sentit, senyor President, de les tres primeres esmenes.

La darrera —i acabo amb les intervencions— és la composició de la junta. Nosaltres, la veritat, és que hem fet poques esmenes. Creiem que les que fa el Partit Socialista en aquest sentit millorarien bastant el text de la Llei, però hi ha una qüestió que ens preocupa, i és que aquest Institut de Noves Professions no tingui present el món de l'empresa i el món dels sindicats, i només deixi al bon criteri —que no el posem en dubte— del senyor Conseller d'Ensenyament la tria de les sis personalitats que han de representar la societat en aquest consell, ens sembla que aquesta Llei —que ja en diu prou, de coses de detall— que digui que en aquesta representació hi figurarien aquests estaments, no seria cap error.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyora Diputada. Per fer un torn en contra a aquestes esmenes, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ticó.

El Sr. TICÓ : Gràcies; des de l'escó estant. Bé, jo he de dir que la meua fe en els directors generals de la Conselleria d'En-

senyament no és una fe teològica, sinó pràctica, havent vist la feina que ells van fent dia a dia i, per tant, en aquest sentit sí que en tinc, de fe.

Vull dir també que crec que el Departament és prou realista per saber fins on pot arribar, i que tots nosaltres també ho som i, per tant, en aquest sentit penso que no cal acceptar les esmenes del Grup del PSUC, en aquest sentit de supressió d'aquestes tasques. Són tasques que formen part del conjunt de tasques d'aquest Institut, i, a més a més, el que hem de fer, senyora Vintró, és intentar sempre evitar de confondre la junta de govern de l'Institut amb l'Institut pròpiament, amb la tasca que aquest Institut hagi de fer. Aquest pressupost que abans dèiem és per als mesos que queden; espero, doncs, que l'any que ve també tingui un pressupost més generós, i, en tot cas, també demanaria que no se li rebaixés en la discussió del pressupost precisament —com sembla que algú pretén— les quantitats que se li assignen per iniciar la seva gestió.

Quant a la darrera esmena defensada per la Diputada, nosaltres tampoc posem en dubte, naturalment, la capacitat del Conseller per nomenar aquests sis vocals de l'Institut, de la junta. Ara, vull dir que aquests sis vocals han de ser nomenats precisament per haver demostrat la seva professionalitat.

Jo crec que aquesta és l'única condició que cal posar al Conseller : que aquestes persones hagin demostrat la seva professionalitat. En certa manera, en aquesta esmena del PSUC el que es diu és que s'han de nomenar sis vocals, dos en representació de centrals sindicals, i la resta de persones que hagin demostrat la seva professionalitat. Em penso que això no és correcte; penso que si el Conseller creu que dins de les centrals sindicals —que ben segur que n'hi ha, com de molts altres llocs— hi ha gent amb professionalitat, que pot col·laborar en les tasques d'aquest Institut, doncs ell, utilitzant les prerrogatives que li confereix aquesta Llei, els designarà.

Per això mateix, nosaltres, doncs, votarem en contra també d'aquesta esmena 77.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Havent estat defensades totes les esmenes, si no s'indica el contrari, sotmetriem primer a votació les esmenes del Grup parlamentari Socialista, 62, 63, 64, 65, 67, 69 i 70.

Els Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets, si us plau.

Els Diputats que hi estiguin en contra?

Els senyors Diputats que s'abstinguin?

Aquest grup d'esmenes ha estat rebutjat per 24 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Les tres esmenes del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya també les sotmetem a votació tot seguit, si no s'indica el contrari.

Els Diputats que estiguin a favor d'aquestes tres esmenes, que es posin drets, si us plau.

Els Diputats que hi estiguin en contra?

Els Diputats que s'abstinguin?

Aquestes tres esmenes, la 66, la 68 i la 71, han estat rebutjades per 24 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Sotmetem a la consideració de les senyores i els senyors Diputats el text del Dictamen de l'article 23.

Els Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen de l'article 23, que es posin drets, si us plau.

Els Diputats que hi estiguin en contra?

Els Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen de l'article 23 ha estat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Passem, ja, a l'esmena corresponent a l'article 24, l'esmena 70, del Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la... —perdó, la 72— tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor González.

El Sr. GONÁLEZ NAVAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, per defensar les esmenes 72, 73, 74, 75, 76, 78, 79, 80, 81 i 82.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat.

El Sr. GONÁLEZ NAVAS : I per anunciar la retirada de la 83. Senyores i senyors Diputats, com que nosaltres no volem posar el Conseller en un compromís a l'hora de triar els membres del Consell, el que pretenem, amb les nostres esmenes, és canviar l'estructura de l'Institut i donar entrada al sector afectat per la problemàtica de les noves professions.

Nosaltres proposem una nova estructura per a l'Institut, que estigui composta, primer, per un consell assessor, format per un president que serà el Conseller d'Ensenyament, dos representants del Consell de Treball, dos representants del Consell d'Ensenyament, cinc de l'Administració, quatre de les corporacions locals, quatre dels sindicats més representatius de Catalunya, quatre representants de les organitzacions empresarials, un del Consell Nacional de la Joventut, un altre de la CIRIT, tres de les universitats i el director de l'Institut.

Proposem, al mateix temps, una junta de govern que és molt més reduïda, ja que el consell dóna molta representativitat; és més reduïda que la que proposa el Projecte del Govern, ja que es limita a nou membres i, a més a més del president, que seria també el Conseller d'Ensenyament, estaria formada per quatre vocals elegits entre els representants de sindicats, patronals i ajuntaments, tres membres de l'Administració de la Generalitat, i un, que seria el director de l'Institut.

Evidentment, proposem —i això ja es deduïa de la nostra defensa anterior a la totalitat— suprimir la figura del secretari i donaríem les seves escasses funcions al director de l'Institut, que ja se'n podria fer càrrec, tenint en compte quines són les seves.

Crec amb tota sinceritat que no es pot demanar menys... (Ll. Sr. Tico adreça uns mots a l'I. Sr. González Navas) Senyor Tico, res de corporativisme; l'estructura que proposem és molt més representativa, eh?, molt més funcional, ja que és més petita i, a més a més, és més barata, perquè ens estalviem el sou d'un alt càrrec.

Jo crec que és difícilment comprensible la no acceptació, per part de les senyores i els senyors Diputats de la majoria, d'una fórmula que funcionaria tan bé.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat. Per fer el torn en contra a tot aquest grup d'esmenes, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Tico.

El Sr. TICO : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, aquesta, de fet, és una esmena de totalitat als òrgans de l'Institut Català de Noves Professions. Nosaltres, com es veu en el Projecte, establim tres òrgans amb funcions delimitades : la junta de govern, presidida pel Conseller d'Ensenya-

ment, amb una composició interdepartamental, com aquí s'ha dit, més uns vocals nomenats entre professionals en la matèria i les universitats de Catalunya, i que té com a funcions bàsiques aprovar els plans generals, els programes d'activitats, els convenis, la col·laboració amb organismes, etcètera.

El director d'aquest Institut és una figura important, que fa complir i executa els acords de la junta, i després hi ha un secretari general que exerceix la direcció, diguem-ne, administrativa, de l'Institut Català de Noves Professions. Em sembla important aquesta diferenciació, ja que són dues tasques diferents i dues tasques que es complementen, però que és bo que les realitzin dues persones diferents.

Per contra, se'ns proposa, d'una banda, la creació d'un consell assessor que jo he qualificat, en certa manera, de corporativista, i que continuo mantenint que és en bona part corporativista; em recorda altres tipus d'òrgans corporativistes que, realment, doncs, no han aconseguit aprofundir en els temes d'una manera clara i d'una manera més oberta. Es rebaixa, penso, claríssimament, l'esperit interdepartamental de la junta de govern, se suprimeix la figura del secretari general, amb la qual cosa totes les qüestions d'administració recauen en aquest cas sobre el director, el qual queda absolutament lligat de peus i mans amb totes aquestes qüestions.

Aquest Institut que se'ns proposa sí que significaria, des del meu punt de vista, un important augment de la despesa, en la línia esmentada pel Grup del PSUC en la seva esmena a la totalitat. Augment de despesa, ja que la junta de govern, formada per directors generals, són persones que tenen un càrrec públic, un sou públic, i, per tant, no hi ha lloc als dubtes manifestats pel Diputat socialista.

La resta d'esmenes estan en la mateixa línia; desenvolupen aquestes qüestions i, per tant, nosaltres també ens hi oposarem. Val a dir que demanem votació separada per a l'esmena 79, del Grup Socialista, que nosaltres votarem a favor d'aquesta esmena perquè creiem que, realment, el que sí que cal fer és un esforç en aquest sentit i, per tant, votarem a favor de l'esmena 79.

La resta d'esmenes són totes relatives a les funcions, en aquest cas, del director o del secretari general i, per tant, nosaltres no hi farem més esment que el que ja hi he fet fins ara.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre Diputat. Sotmetem a votació l'esmena 72, corresponent a l'article 24.

Vots a favor de l'esmena 72, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 23 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 24.

Vots a favor del text del Dictamen, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen per a l'article 24 ha estat aprovat per 64 vots a favor, 24 en contra i cap abstenció.

Sotmetrem tot seguit a la consideració dels senyors Diputats les esmenes 73, 74 i 75, d'addició de nous articles.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Senyors Diputats que s'abstinguin?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 25 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Sotmetem tot seguit a la consideració dels senyors Diputats l'esmena 76, del Grup Socialista, corresponent a l'article 25, que ha estat ja defensada.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem ja a l'esmena 77, que posem a votació dels senyors Diputats.

Diputats que estiguin a favor de l'esmena 77, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que es vulguin abstenir?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen de l'article 25.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen de l'article 25, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que vulguin abstenir-se?

El text del Dictamen de l'article 25 ha estat aprovat per 59 vots a favor, 26 en contra i 6 abstencions.

Passem ja a sotmetre a votació l'esmena 78, corresponent a l'article 26.

Diputats que estiguin a favor de l'esmena 78, del Grup Socialista, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

L'esmena 78 ha estat rebutjada per 26 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

El text del Dictamen de l'article 26 és el que posem a consideració dels senyors Diputats.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen de l'article 26 ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Passem a l'article 27, l'esmena 79, del Grup Socialista, que posem a la consideració dels senyors Diputats.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquesta esmena ha estat aprovada per unanimitat dels presents.

Text del Dictamen de l'article 27, llevat d'allò que ha estat modificat.

Diputats que estiguin a favor de l'article 27 en allò que no ha estat modificat, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que es vulguin abstenir?

El text del Dictamen de l'article 27 ha quedat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Passem ja a l'article 28; les dues esmenes corresponents ja han estat defensades i, per tant, sotmetrem a votació les dues esmenes conjuntament, 80 i 81.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes dues esmenes, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que es vulguin abstenir?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen, ara, de l'article 28.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que es vulguin abstenir?

El text del Dictamen de l'article 28 ha estat aprovat per 65 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Passem ja a l'article 29, amb l'esmena 82, del Grup Socialista, defensada ja. Per tant, la sotmetem a votació i a la consideració dels senyors Diputats.

Diputats que estiguin a favor d'aquesta esmena, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

L'esmena 82 ha estat rebutjada per 27 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Text del Dictamen, ara, de l'article 29.

Diputats que estiguin a favor del text del Dictamen, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

El text del Dictamen de l'article 29 ha estat aprovat per 65 vots a favor, 27 en contra i cap abstenció.

Sotmetrem a la consideració dels senyors Diputats, si no hi ha inconvenient, l'article 30, la Disposició addicional, ja que l'esmena corresponent ha estat retirada, i res més.

Diputats que estiguin a favor de l'article 30 i la Disposició addicional, es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Per tant, el text del Dictamen de l'article 30 i la Disposició addicional han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Passem ja a les esmenes corresponents a l'addició de noves disposicions. L'esmena 84, corresponent, en principi, al Grup parlamentari Socialista. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor González.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, defensaríem conjuntament les esmenes 84, 85 i 86.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, senyor Diputat.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Totes tres tenen un contingut específic, crec que molt important, encara que són d'un significat diferent totes tres. Les esmenes 84 i 85, després del poc èxit de les nostres esmenes anteriors sobre l'Institut Català de Noves Professions, la veritat és que queden una mica desplaçades i fins i tot una hipotètica aprovació les faria estar no gaire còmodes en la resta de la futura Llei. Malgrat tot, crec que hem

de córrer el risc i posar-les a votació, perquè si el fruit d'aquesta incomoditat arribés a promoure acords sobre la formació ocupacional o es fes el pla de formació professional, podríem donar aquesta Llei com un intent no massa inútil.

Diferent és el contingut de l'esmena 85, que és absolutament i plenament coherent, fins i tot, amb el text del Projecte tal com queda. En el primer article del Projecte de Llei es plantejava com a objectiu : « conèixer les iniciatives que es produeixen en aquest camp », que no deixa de ser una certa manifestació d'impotència. El Consell Executiu, després de sis anys, sembla que no sap quina és la situació dels ensenyaments no reglats.

Com que nosaltres estem convençuts que alguna informació sí que deu tenir, és per això que creiem que en sis mesos estan capacitats per presentar al Parlament un llibre blanc sobre la situació d'aquests ensenyaments.

Senyor President, si em permet, i per no cansar més les senyores i els senyors Diputats amb noves intervencions, anuncio la retirada, si no estan decaigudes ja, de les esmenes 87, 88, 89, 90 i 91, que el que pretenien era fer coherent l'Exposició de Motius amb les nostres esmenes. Només fer una referència al contingut de l'esmena 90, que pretenia suprimir un paràgraf, en el qual es parla « d'estreta col·laboració dels estaments sociò-econòmics i educatius del país ».

Jo crec, realment, que, després de veure el paper que la Llei dona als sindicats, a la patronal i als ajuntaments, els paràgrafs en qüestió no deixen de tenir una certa ironia.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra en relació amb aquestes esmenes, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Enric Ticó.

El Sr. TICÓ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en efecte, jo estic absolutament d'acord amb el Diputat que m'ha precedit en la paraula, que aquestes esmenes que ara es posaran a votació queden realment desplaçades, i, per tant, penso que no és correcte posar-les, és a dir, votar a favor d'elles, i nosaltres hi votarem en contra.

Vull dir que, l'esmena 84, jo entenc que queda contemplada o subsumida en l'article 83 del Projecte, i ja queda, en certa manera, recollida, i, per tant, és innecessària.

En l'esmena 85, jo crec que no es pot assumir el compromís que se'ns proposa, que es proposa per al Govern. Una vegada aprovada la Llei es tindran les eines, els mecanismes, els estris necessaris a l'abast per entrar directament en aquest camp dels no reglats amb molta més seguretat, i serà el moment, aleshores, de plantejar-se aquestes qüestions, però no ara, tot just quan la Llei està en tràmit d'aprovació.

Tampoc votarem a favor de l'esmena 86, pel que abans he comentat, i, a més a més, jo crec que això entra dins del pla general establert pel Departament...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Perdoni, senyor Diputat. Prego silenci, per favor.

El Sr. TICÓ : Moltes gràcies, senyor President. Com deia, això entra dins el pla del Departament d'Ensenyament, pla que és la mateixa actuació de la Direcció General de Formació Professional, i tenint en compte que s'està introduint en aquests moments el sistema de renovació, la renovació en els ensenyaments mitjans, em sembla que no tenen raó de ser els plantejaments que en aquests moments se'ns proposen pel

Grup Socialista.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquestes tres esmenes.

Gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Sotmetrem a la consideració dels senyors Diputats, per tant, aquestes tres esmenes.

Diputats que estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 26 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Ara votariem la Disposició Transitòria i la Disposició Final; després votariem l'Exposició de Motius i, finalment, els Títols no sotmesos a votació i el títol.

Per tant, en primera votació, la Disposició Transitòria i la Disposició Final.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

La Disposició Transitòria i la Disposició Final han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Sotmetem, tot seguit, a consideració dels senyors Diputats l'Exposició de Motius.

Diputats que estiguin a favor de l'Exposició de Motius, que es posin drets, si us plau.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que s'abstinguin?

L'Exposició de Motius ha estat aprovada per 61 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Ara sotmetem a la consideració dels senyors Diputats els Títols no aprovats anteriorment i el títol de la Llei.

Diputats que hi estiguin a favor, que es posin drets.

Diputats que hi estiguin en contra?

Diputats que desitgin abstenir-se?

Els Títols i títol pendents d'aprovació han quedat aprovats per 61 vots a favor, cap en contra i 33 abstencions.

Correspon ja ara, havent estat ja debatuda la Llei, l'explicació de vot corresponent. Per fer-ho, tinc el gust de donar la paraula, en primer lloc, a l'Il·lustre Diputat senyor Marçal Casanovas.

(Remor de veus.)

El Sr. CASANOVAS : Moltes gràcies...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Prego als Il·lustres Diputats, si us plau, que s'asseguin i que estiguin en silenci. Senyor Diputat, pot fer ús de la paraula.

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, senyories, el nostre Grup es felicita de l'aprovació d'aquest Projecte, ara ja Llei, que ens permetrà posar un xic d'ordre i donar un dinamisme adequat en un sector, com l'ensenyament no reglat, que tan necessitat n'estava.

No repetiré ara els arguments que ens fan creure en la necessitat i amb la utilitat de la Llei que ara acabem d'aprovar; ja ho he fet quan he parlat aquest matí, en el torn de posicionament en contra de l'esmena a la totalitat, i no crec que ho hagi de repetir ara. Em limito a l'estricta explicació del nostre vot : el nostre Grup ha votat favorablement tot el Dictamen de la Co-

missió, perquè en ell s'ha recollit la totalitat de les nostres esmenes, ja sigui literalment, ja sigui per mitjà de transacció. Esmenes que creiem que han estat útils per clarificar la classificació de les diferents situacions de l'ensenyament no reglat en centres públics, en centres privats, en llocs on només s'imparteixen ensenyaments no reglats, en altres que es fan conjuntament amb ensenyaments reglats, etcètera, i també la concreció de les condicions exigides per a l'atorgament del diploma oficial.

Com que l'admissió d'aquestes esmenes, conjuntament amb altres transaccionades, ha millorat notablement la claredat de la Llei, força confusa inicialment, i n'ha fet un instrument, que si és ben aplicat podrà ser de força utilitat, ens permetem de congratular-nos del resultat obtingut.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Algun altre Grup desitja fer explicació de vot? *(Ll. Sr. Casals i Parral demana per parlar.)* El senyor Emili Casals té la paraula.

El Sr. CASALS I PARRAL : Gràcies, senyor President. El nostre Grup, com tota la Cambra ha pogut observar, ha votat abstenint-se en tota la primera part de la Llei, pel que fa referència als ensenyaments no reglats, crec que els motius els he deixat exposats quan he defensat l'esmena a la totalitat, per tant, no cal que els repeteixi.

En la segona part de l'Institut, hem votat favorablement, amb una sola excepció, que ens hem abstenut, que és en l'article 25, en la composició de la Junta de Govern.

El sentit del nostre vot d'abstenció s'ha d'entendre com un sentit que no creiem en la Llei, com hem dit primerament, però tampoc no volem impedir-la i no tenim motius suficients per fer-hi un vot rotundament en contra. Per aquest motiu, hem decidit votar per abstenció.

Bé, moltes gràcies, President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER : Gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Algun altre Grup desitja fer explicació de vot? *(Ll. Sr. González Navas demana per parlar.)* El representant del Grup Socialista, el senyor González, té la paraula.

El Sr. GONZÁLEZ NAVAS : Gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, molt ràpidament, perquè poques coses més es poden dir d'una Llei que, quan es va presentar, era un Projecte molt dolent i que ara, després del seu pas per Ponència, per Comissió i pel Ple, no hem pogut arreglar; potser és que no té adob.

Al Projecte es va presentar més de cent cinquanta esmenes, tres d'elles a la totalitat, gairebé quaranta d'elles eren dels Grups que donaven o que donen suport al Govern, el Socialista en va presentar vuitanta, de les quals se n'han acceptat molt poques, i sempre sobre aspectes formals i poc significatius. Això vol dir que la nostra disconformitat, doncs, amb el text final és total i, especialment, en el tema de l'Institut Català de Noves Professions, tal com ha quedat configurat.

Per aquesta raó, nosaltres a la Llei i a l'Institut els desitgem una curta vida, i crec que el Consell Executiu no deu pensar massa diferent, pel pressupost que li té promès en el Pressupost de l'any que ve. Si la previsió d'eleccions és al 88, i tenim en compte la diligència i els diners que dedica al tema el Consell Executiu, amb una mica de sort, aquest Institut no arribarà a constituir-se.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats.

(*El M. H. Sr. President es reincorpora al seu lloc.*)

El Sr. PRESIDENT : Algun altre Grup vol fer ús de l'explicació de vot? (*L'I. Sr. Ticó demana per parlar.*) L'Illustre Diputat senyor Ticó té la paraula.

El Sr. TICÓ : Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors Diputats, com del debat d'aquesta Llei en el Ple es pot deduir, la discussió del Projecte no ha estat fàcil, han calgut moltes reunions de Ponència, discutir —com ara comentaven— gairebé dues-centes esmenes, una bona part de les quals, d'una manera o altra, han estat incorporades al text final, i dedicar-hi moltes hores de treball per arribar, en el dia d'avui, a aprovar la Llei que ens ocupa, i això ho celebrem.

Això, aquesta dificultat té una explicació rotunda, una explicació clara. El Parlament de Catalunya ha legislat sobre una matèria candent, on les comparacions i els exemples de l'exterior són també recents i, a més, és un camp que, com el seu propi nom indica —com el nom de la Llei indica—, no es troba reglat.

Tots plegats ens trobem davant, ens trobàvem davant, fa uns mesos, d'un gran repte : intentar posar ordre a l'allau d'ensenyaments no reglats a Catalunya, camp en el qual hi ha alguns que juguen amb les dificultats d'aquells que no poden accedir a d'altres tipus d'ensenyaments reglats, fora del seu abast, per diferents circumstàncies socials, econòmiques, del tipus que sigui, en molts casos aquests ensenyaments reglats absolutament dissociats de la demanda social i de la demanda laboral.

Calia trobar la manera de salvar dos tipus d'interessos convergents : els de qui es dediquen a impartir aquests ensenyaments d'una manera correcta, útil, seriosa i, d'altra banda, els dels alumnes, els dels ciutadans en general.

Crec que amb l'aprovació d'aquesta Llei s'aconseguiran els dos objectius que s'indiquen en el seu text articulat, donar un marc legal, tenir un coneixement puntual, garantir els drets dels alumnes, impulsar les iniciatives socials, quant a noves tecnologies, recuperació de vells oficis artesanals mitjançant la introducció de noves metodologies, idea moderna de l'escola, que suposa més que una acció amb la societat i les seves necessitats reals d'avui dia i del futur, a la vegada que es pretenia, i crec que s'aconseguirà incrementar el nivell cultural i professional dels ciutadans de Catalunya.

S'estableix un diploma de la Generalitat que qualifica en el camp professional els millors d'aquests ensenyaments, a la vegada que s'assenten les bases per clarificar, ordenar, promocionar i flexibilitzar el sector.

Amb l'aprovació d'aquesta Llei, coherent com és amb la reforma dels ensenyaments secundaris que s'han pres, es prestigiarà el camp dels no reglats, a la vegada que s'obre el sector públic, que fins ara, com se sap, només podia fer FP reglada. Quants ensenyants, quants mestres, a aquest nivell, havien intentat iniciar noves experiències que no havien pogut continuar d'una manera legal, d'una manera clara? Per tot això, també, suposarà l'aprovació d'aquesta Llei un més òptim aprofitament dels centres, tant públics com privats, centres que adquiriran una nova dinàmica, ben segur, a partir d'ara.

Es parla molt de noves professions, de noves tecnologies, però en aquest camp s'hi barregen moltes valoracions a vegades errònies, corporativistes i d'altres tipus. Amb la creació d'a-

quest Institut Català de Noves Professions el que es pretén és flexibilitzar el sistema educatiu, tot salvant, superant la desconexió entre ensenyament, societat i mercat de treball —com abans havíem dit—, i estic segur que aquest és un dels temes importants d'aquesta Llei, i aquest és un dels temes dels que ens podem sentir més orgullosos. La superació d'aquesta desconexió, tants anys arrossegada, entre l'ensenyament que un rep i la societat i el mercat de treball, allà on un ha de desenvolupar la seva feina.

És precisament de la tasca i de l'estudi que farà aquest Institut Català de Noves Professions que es podran enfocar d'una manera correcta, decidida, moderna, els recursos personals, materials i d'infraestructura que s'esmercen en el camp de l'ensenyament no reglat públic, de la innovació professional aplicada i de la connexió —avui dia en podríem dir desconexió— entre, com deia, aquest món de l'ensenyament i les necessitats reals de la societat de la Catalunya i l'Europa del segle XXI.

Per definir allò que la Llei pretén, és a dir, avançar-se en el temps i perdre de vista l'obsessió immediatista que de vegades a tots plegats ens té garratibats, vull recordar uns versos de Valerià Pujol : «Si dic el nom dels objectes els creo, els dono identitat i en construeixo un mapa. Cadascun té un nom i el seu lloc i els senyorejo, malgrat la rebel fragilitat dels diccionaris». Així, la Llei crea, des del nostre punt de vista, uns diplomes, és a dir, dona un nom, una identitat, des de la Generalitat; crea també un espai reglat, construeix un mapa, com deia, propi, d'acord amb les nostres necessitats; crea un institut, és a dir, senyoreja, en el bon sentit de la paraula, orienta i ajuda. Això enfront de l'ordre-desordre establert en aquests moments, que és, ni més ni menys, aquesta rebel fragilitat dels diccionaris.

Senyores i senyors Diputats, la qualitat de l'ensenyament i el recolzament de les iniciatives valuoses de la societat civil i el diploma de la Generalitat bé valien una llei. La investigació sistemàtica dels canvis en el món professional, l'ajut a aquesta societat, ajut tècnic, econòmic, informatiu, el control, els convenis, bé valien un institut. Només amb la visió global d'aquests dos aspectes i amb la seva interrelació podrem anticipar-nos a allò que la societat ens demana constantment : l'adequació entre les noves tecnologies i l'aprenentatge, l'adequació entre l'ensenyament i el treball, i això bé valia un consens. Nosaltres hem fet la tasca que ens pertocava.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

Modificació de l'ordre del dia

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? (*Pausa.*) No hi ha més explicacions de vot? Bé, aleshores, havent acabat aquest punt de l'ordre del dia, abans de passar ara al següent, aquesta Presidència ha de proposar al Ple, d'acord amb l'article 61.4 del Reglament, l'alteració de l'ordre del dia, amb la supressió dels punts 5, 6, 7 i 8, tot acollint la petició dels Il·lustres senyors Diputats interpellants i dels Honorables Consellers interpellats.

Així mateix, proposa, a sol·licitud del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya i del Grup parlamentari de Convergència i Unió, la supressió del punt 10 de l'ordre del dia. Si no se suscita cap objecció, la proposta es considerarà adoptada per assentiment. (*Pausa.*) Bé, doncs, queda adoptat.

Presa en consideració de la Proposició de Llei sobre la Comissió de Ports de Catalunya

Aleshores, passem al segon punt de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposició de Llei sobre la Comissió de Ports de Catalunya, presentada pel Grup Socialista.

D'acord amb l'article 105 del Reglament, es passa directament al debat. Hi ha un torn a favor —que suposo que farà el Grup que ha presentat la Proposició— i la possibilitat d'un torn en contra. Per al torn a favor, tinc l'honor de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Esteve Tomàs.

El Sr. TOMÀS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, prenc la paraula per exposar els criteris i els continguts que recull la Proposició de Llei sobre la Comissió de Ports de Catalunya, que el Grup parlamentari Socialista presenta a la Cambra per a la seva presa en consideració.

Senyores i senyors Diputats, en el decurs de l'anterior legislatura aquest Parlament va aprovar diverses lleis de política territorial, gairebé totes elles...

El Sr. PRESIDENT : Perdoni l'Il·lustre orador, permeti'm que reclami l'atenció i el silenci de la Cambra. Pot continuar.

El Sr. TOMÀS : Moltes gràcies, senyor President. Deia que en el decurs de l'anterior legislatura aquest Parlament va aprovar diverses lleis de política territorial, gairebé totes elles conseqüència dels traspassos de competències a la Generalitat. A totes aquelles lleis, el meu Grup parlamentari hi va aportar els criteris i els continguts que considerava més adients, però també, en totes les explicacions de vot, manifestàrem que efectuariem el corresponent seguiment, un seguiment no només per efectuar-ne el legítim control, com ens correspon, sinó, a més, perquè érem conscients que l'absència en la gestió de la competència podria comportar, en totes aquelles iniciatives legislatives, mancances que, a curt termini, requerissin ésser superades amb noves iniciatives legislatives.

La nostra condició de partit present arreu del país i amb responsabilitats de govern ens ha permès efectuar un acurat coneixement dels efectes causats pel seu desplegament, i, per tant, detectar les millores, les modificacions i els nous continguts que totes elles hauran de contemplar. Precisament, amb aquesta Proposició de Llei, abordem, des d'una òptica absolutament constructiva, la necessitat de dotar el nostre país d'una Comissió de Ports que respongui a la urgent necessitat d'ordenar i racionalitzar l'administració portuària, per col·locar els nostres ports sota el model portuari vigent en els països que formen part, conjuntament amb el nostre, de la Comunitat Econòmica Europea.

La legislació vigent en aquesta matèria, aprovada el 24 de març de 1982, pràcticament només va regular la creació d'una Comissió de Ports de Catalunya recollint l'estructura i el funcionament de l'anterior Comissió perifèrica de ports, pertanyent a la Comissió administrativa del grup de ports. Els quatre anys transcorreguts des de la seva aprovació han estat suficients per constatar que és un instrument legal inadequat a la realitat portuària catalana, o tal vegada seria millor dir que, per canviar la difícil situació, els nostres ports no troben les respostes adequades en aquella Llei. Així, s'ha pogut constatar que l'activitat de l'actual Comissió queda reduïda a ésser un simple òrgan de gestió administrativa : per atorgar determinades concessions, adequar tarifes o per resoldre qüestions de poca rellevànci-

a. El fet que l'actual Comissió de Ports no actua com l'òrgan autònom de l'Administració de la Generalitat regulador de l'activitat portuària, ni com un instrument dinamitzador d'iniciatives, queda patent i demostrat quan les qüestions més rellevants es tracten al marge d'ella, bé sigui directament a través de la Direcció General de Ports i Costes, bé sigui creant plataformes al marge de la Comissió, com les que a tall d'exemple podríem enumerar, les del Pla dels quatre ports, per tractar de resoldre la problemàtica dels quatre ports que tenen una activitat equivalent, o, per exemple, la creació de la Comissió mixta entre la Direcció General i l'Ajuntament de Sant Feliu de Guíxols, per tractar el problema específic del port d'aquella ciutat.

Repeteix, doncs, que disposem d'una Comissió de ports travada per les mancances de la legislació vigent, la qual, malgrat tenir la consideració d'organisme autònom de l'Administració de la Generalitat, només realitza funcions administratives i està incapacitada per a impulsar la política portuària que ha de culminar en l'organització i la consolidació del front portuari català.

L'absència d'una estructura gerencial en l'actual Comissió i el manteniment d'un disseny decimonònic per als ports —que són considerats més com un conjunt d'obra, de molls, de dàrsenes, d'espigons, etcètera, que no pas com a empreses de servei públic—, està col·lapsant els nostres ports, especialment els que acullen diverses activitats i que, per tant, han de disposar de diferents equipaments. Un concepte decimonònic que es reflecteix en l'absència de representants de Departaments de l'Administració de la Generalitat en el si de la Comissió, avui més vinculats a l'activitat i als serveis portuaris que d'altres, com és el cas del Departament d'Indústria i Energia o del Departament de Treball. Absències que reflecteixen el concepte que sembla que l'activitat portuària catalana només se centri en el comerç de mercaderies, en general, i en l'exportació o importació de productes agraris, tal com succeïa en el nostre país a finals de segle o a primers d'aquest segle.

La reduïda presència de municipis marítims en el si de l'actual Comissió no ha permès generar l'estreta col·laboració entre ells i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Una relació que, al nostre entendre, havia d'anar més enllà de l'afer particular i ésser útil per accelerar el procés que Catalunya deixés, d'una vegada per sempre, de viure d'esquena al mar. L'objectiu d'obrir-nos al mar, senyores i senyors Diputats, no s'ha produït.

Amb la Proposició de Llei que presentem per a la seva presa en consideració, intenta, el Grup parlamentari Socialista, tot recollint les mancances explicitades i també els criteris i opinions emesos per institucions o entitats vinculades al sector, oferir l'adequada resposta al repte del futur del nostre front portuari.

De la Proposició de Llei voldria fer esment de les següents qüestions. En primer lloc, plantejem l'ordenació de les zones marítimes, per tal de facilitar la racionalització administrativa i la desconcentració de la gestió portuària, organitzant el front portuari català en dues zones coherents, per les característiques del litoral i l'activitat.

En segon lloc, establim un règim de gerència; com correspon a un organisme autònom de caràcter comercial, industrial i financer, la Comissió de Ports ha de disposar d'un règim de ge-

rència que impulsi la condició d'empresa de serveis que és un port marítim. Així mateix, aquells ports que acullin tràfics marítims i comercials i activitats pesqueres i esportives podran disposar d'un règim especial de gerència per a cadascun d'ells. Amb la creació d'aquestes figures gerencials els ports podran dur a terme, i amb el concert del sector socio-econòmic de llurs poblacions, una política de promoció, d'expansió i adequació de les seves activitats, d'acord amb el disseny de la mateixa Comissió i de la seva pròpia capacitat.

En tercer lloc, regulem els òrgans de la Comissió de Ports, que estan sustentats en el seu ple i en el gerent : com a òrgans de direcció i impuls el primer i com de gestió el segon, restant sota d'ells la ponència tècnica, les qüestions de preparació dels afers que hagin d'estar sotmesos al debat i aprovació del ple. En el sentit d'adequar el ple de la Comissió de Ports a la realitat territorial, econòmica, social i administrativa, vinculada a l'activitat portuària, s'estableix la representació dels Departaments d'Indústria i de Treball, i, així mateix, es duplica la representació municipal. D'altra banda, considerem imprescindible que, de la Comissió de Ports de Catalunya, en formin part un representant del port de Barcelona i un representant del port de Tarragona. Aquestes incorporacions, al nostre entendre, són transcendents, perquè la presència dels dos ports més importants de Catalunya en el si de la Comissió vehicularà la constitució de l'anhelat, l'esperat front portuari català o de Catalunya.

I, en quart lloc, voldria fer ressaltar que establim la participació dels sectors socio-econòmics en aquells ports amb règim de gerència, amb la constitució de consells assessors, de caràcter consultiu, en els quals, a més del gerent i de la representació municipal, seran presents els representants dels pescadors, dels armadors, dels consignataris i dels treballadors portuaris. Un consell assessor que va més enllà del simple assessorament i que genera la vinculació entre el port i la ciutat que l'acull.

Senyores i senyors Diputats, com vostès hauran constatat per la lectura de la Proposició i per les meves paraules, aquesta Proposició de Llei té com a objectiu primordial la millora i la racionalització de la nostra estructura portuària, sota un articulat coherent i que respon a la demanda dels mateixos ports. No creiem que hi hagi elements significatius que justifiquin un vot negatiu a la seva presa en consideració, ben convençuts, a més, que les esmenes que podran presentar els Grups parlamentaris encara la poden perfeccionar. Un vot negatiu, especialment del Grup parlamentari de la majoria, el que dóna suport al Govern, només es podrà entendre per raons de caràcter polític, de justificació de no haver pres la iniciativa, el mateix Consell Executiu, de presentar aquesta Proposició de Llei en forma de llei.

De totes maneres, un vot negatiu no impedirà que el procés de la reforma portuària es posi en marxa, àdhuc amb l'oposició del mateix Departament, perquè els objectius que recull la Proposició de Llei són, senyores i senyors Diputats, els que sustenten avui dia els mateixos ports, i que, per resumir, diria que és concebre el port com una empresa de serveis, organitzar cada port amb la funcionalitat necessària, i vincular el port amb la ciutat que l'acull.

Senyores i senyors Diputats, els mateixos ports i els municipis ja han manifestat quina és la seva actitud. Ara cal que el Parlament els faciliti una legislació adequada que els permeti de

dur a terme la seva feina en la seva màxima plenitud.

Res més. Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun Il·lustre membre de la Cambra vol consumir el torn en contra? (*Pausa.*) Si és que no, doncs, caldrà que hi intervinguin els altres Grups que fins ara no han intervingut, per l'ordre consuetudinari i reglamentari. Per tant, tinc el gust de donar la paraula, perquè parli en nom del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'Il·lustre Diputat senyor Vila.

El Sr. VILA I COMAPOSADA : Molt Honorable President, Il·lustres senyores Diputades i senyors Diputats, ens trobem en una posició no del tot còmoda davant la Proposició de Llei que ha presentat a consideració d'aquest Ple el Grup Socialista.

Com hem vist, tracta de la creació i organització de la Comissió de Ports de Catalunya, i això ens porta a considerar —i ja s'ha dit aquí, ara fa un moment— que ja existeix una llei que tracta de la mateixa matèria, la Llei 4/1982, del 5 d'abril d'aquell any, o sigui, de només fa quatre anys.

Potser caldria, a priori, conèixer suficientment quin ha estat el grau d'aplicació de l'esmentada Llei; els efectes pràctics que ha produït i aquells altres ignorats per nosaltres, i que potser són de la coneixença del Grup Socialista, fins al punt d'impulsar aquest Grup a la preparació i la presentació d'aquesta nova Llei —o Projecte de Llei— sobre la Comissió de Ports de Catalunya.

De sempre, Catalunya ha estat un país estretament relacionat amb la mar i amb tot allò que representa el tràfic marítim, la pesca i les activitats esportives marítimes.

Consegüentment, tot el que es refereix a la política portuària, una política certament complexa, ens ha de portar a extreure els coneixements sobre la matèria que ara ens preocupa. Considerant l'existència de la Llei que hem esmentat del 1982 —tan recent, repeteixo—, no veiem la necessitat d'entrar a discutir-ne una de nova. Potser allò que caldria —i ho assenyallem únicament com a hipòtesi— és modificar aquells articles que correspongués d'aquella Llei, i àdhuc potser afegir-ne o suprimir-ne alguns.

Diria més encara, potser també s'haurien de preveure els aspectes d'ordre financer que podrien incidir sobre els pressupostos de la Generalitat, car les dues coses no es poden deslligar.

Si s'aproves en aquesta Cambra la tramitació de la nova Llei sobre la Comissió de Ports de Catalunya, la nostra intervenció futura, potser, possiblement estaria orientada a reduir-ne l'articulat, o sigui, el nombre d'articles. Potser per un afany que tenim que les lleis no han d'ésser massa llargues, a l'ensens que precisariem determinats objectius que planteja el Projecte i que s'haurien de discutir molt a fons en el cas, que nosaltres hem assenyalat, que s'aproves la tramitació.

El nostre Grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, d'acord amb ço que hem exposat, s'abstindrà en la votació.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per parlar ara en nom del Partit Socialista Unificat de Catalunya, tinc el gust de donar la paraula a l'Honorable Diputat Doctor Espasa.

El Sr. ESPASA : Gràcies, senyor President, des de l'escó; el Grup parlamentari del PSUC sempre ha donat suport a totes les iniciatives legislatives que, des del mateix Parlament, és a

dir, des dels Grups que no formen el Govern, des de l'oposició, s'han presentat en aquest hemicicle.

Avui estem davant una Proposició de Llei sobre la Comissió de Ports de Catalunya, que nosaltres considerem positiva, realista, renovadora i que actualitza la problemàtica dels ports a Catalunya. Creiem, doncs, que és una bona Proposició de Llei; creiem que podem perfeccionar-la amb les nostres aportacions i amb les nostres esmenes i, per això mateix, estem disposats a donar-li suport, amb el nostre vot, en la seva presa en consideració.

En definitiva, compartim els criteris amb els quals resumia i finalitzava la seva intervenció el Diputat senyor Tomàs, d'entendre que, bàsicament, els ports han de concebre's, d'ara endavant, com una empresa de serveis, com una empresa amb la funcionalitat i l'operativitat necessària, i que han de concebre's també, com una empresa i una institució cada cop més vinculada a la ciutat on radiquen, on tenen les seves pròpies instal·lacions.

És per tot aquest conjunt de raons que el Grup del PSUC donarà suport a la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei.

El Sr. PRESIDENT : Perquè pugui parlar en nom del Grup Popular, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Veray.

El Sr. VERAY : Moltes gràcies, senyor President, Il·lustres senyores Diputades, Il·lustres senyors Diputats. Començo la meua intervenció fent ús d'unes paraules que no fa gaires dies, en un poble molt petit del Pirineu gironí, em deia un home ja molt gran, un d'aquests homes que quan parlen fan sentències, em deia : «noi, el poble que no segueix les seves tradicions és un poble mort.» I em diran vostès : per què diu això? Doncs dic això, perquè la tradició marítima de Catalunya ve de sempre. L'altre dia, parlant de les confraries de pescadors, vaig parlar d'un llibre antic que tinc jo a casa; doncs, bé, en aquest llibre, en les Corts del General de Catalunya de l'any 1470, hi ha una norma que diu allà on han d'atracar els vaixells en el port de Barcelona. Vostès em diran : «en el port de Barcelona, només?» Sí. En aquells moments em penso que només n'hi havia un altre, de port que funcionava a Catalunya, era el port de Palamós, però no estava concedit, ja que era un port reial. Per això, les tradicions continuen i tenim ja una Comissió de Ports a Catalunya.

Avui dia, la Proposta de Llei que presenta el Grup Socialista és per modificar.

Nosaltres creiem que, francament, amb quatre anys, un mes i dos dies, les realitats socio-econòmiques que existien en aquell moment continuen essent les mateixes. I una de les coses que no comprenem és que, si llavors el Grup Socialista va votar tots els articles d'aquella Llei —el Grup Popular no hi era en aquell Parlament—, ara vulgui canviar moltes i moltes d'aquestes coses.

Una altra de les coses que ens fa a nosaltres dubtar una mica en aquesta Proposició de Llei és la figura del Gerent, no perquè no estiguem conformes amb el Gerent, sinó perquè, tal com diu aquesta Proposició de Llei, diu : «El Gerent serà de lliure designació». Senyors, si és de lliure designació, és un càrrec polític, i nosaltres creiem que en un port, tal com ha de funcionar, ha de ser un càrrec tècnic, no un càrrec polític.

I després ens trobem també amb una altra cosa, dintre d'a-

quests diuen que no hi ha representació municipal. Jo crec que en la Comissió de Ports, que en aquests moments funcionen a Catalunya, ja hi ha representació municipal. Que potser no funciona prou bé? No vull fer un judici temerari. No ho sé. No ho he estudiat prou. Ara bé, potser el que hauríem de fer seria que la que ja existís funcioni. I per això, per fer-la funcionar, el que hem de fer, si de cas —que és una tasca d'aquest Parlament—, és intentar que ens donin cura del que està fent aquesta Comissió, a través del Conseller, o de l'Honorable Conseller de Política Territorial.

Per totes aquestes coses que els he dit, el Grup Popular s'oposarà a la presa de possessió sobre aquesta Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Perquè parli en nom del Grup de Convergència i Unió, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ramírez.

El Sr. RAMÍREZ : Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, l'any 1982 aquesta Cambra va decidir la creació de la Comissió de Ports de Catalunya, organisme autònom per a la gestió del servei públic portuari dels dinou ports no subjectes a concessió, que corresponen a la competència i titularitat de la Generalitat.

En el curs d'aquell debat en el Ple d'aquesta Cambra el Grup Socialista no va defensar ni una sola esmena, i va votar la Llei favorablement, en la seva totalitat, a excepció feta de l'apartat 3 de l'article cinquè, que, com vostès saben, és el que es refereix a la composició del ple de la Comissió, i, tal com manifestaren en l'explicació de vot, no tant pels integrants com per la funció que el Grup Socialista els atribuïa.

Avui, quatre anys després, el Grup Socialista torna a insistir en el mateix tema. Perquè suposo que no s'haurà escapat a la perspicàcia de les senyores i senyors Diputats que totes les variacions que l'articulat de la Proposició de Llei que considerem ara introdueix respecte a la Llei vigent, els afegitons o les modificacions tenen un únic origen : la modificació del Ple de la Comissió de Ports, amb la creació dels Gerents dels Ports i d'un gerent de la Comissió, amb l'augment de la representació municipal, la disminució de la representació de les confraries de pescadors, de les cambres de comerç i, inclusivament, del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, especialment de la Direcció General de Ports; amb la transparència de part —no de la totalitat, sinó de part— de les competències del Vice-president de la Comissió al Gerent, i amb el traspàs de part —no de la totalitat— de les competències dels enginyers en cap de les zones portuàries als gerents dels ports.

Tots els canvis es redueixen a això i a la proposta absolutament regressiva —al nostre entendre— de destinar el 75% dels ingressos provinents de cada port a inversions al mateix port.

En diverses manifestacions en la presentació de la Proposició de Llei, en la seva Exposició de Motius, el Grup proposant ha utilitzat diversos arguments per intentar justificar aquesta presentació. A mi m'agradaria comentar-los per separat. En primer lloc, ens diuen : «La llei, conseqüència dels traspàs de competències, és avui insuficient», de la qual cosa es podria deduir que les competències traspassades l'any 82 motivaren una Llei que el Grup Socialista trobà adequada i que traspàsos posteriors ho han fet insuficient i per això la volen canviar.

Doncs bé, les competències que tenim en matèria de ports són exactament les mateixes ara que abans, i no hi ha hagut,

per tant, cap més transferència que justifiqui o expliqui un canvi tan gran d'un Grup parlamentari, d'un vot favorable a la voluntat de canviar la Llei.

També ens diuen: «la Proposició de Llei» —l'articulat, el seu articulat— «incorpora continguts que facilitaran la desconcentració i la millora de la gestió portuària.» A nosaltres ens sembla exactament el contrari: infla en personal. Fixin-se que —com els deia abans— no substitueix el vice-president i els enginyers en cap pel gerent i els gerents de port, sinó que reparteix les competències. Això significa, més que doblar l'estructura, un augment de personal al servei d'aquests nous càrrecs, segurament més tràmits, per tant, més burocratització i, evidentment, més cost. Pensin que el gerent de la Comissió, segons la Proposició de Llei, té categoria de director general i els gerents de port de subdirector general.

En tercer lloc, pretén alliberar de tasques impròpies el Departament de Política Territorial i Obres Públiques en matèria de ports. Segons la Proposició, el Conseller del Departament de Política Territorial i Obres Públiques és, i continuaria essent, el President de la Comissió, i el Director General de Ports, el Vice-president. No veiem, doncs, l'alliberament per enlloc. Però és que, a més a més, tampoc veiem què té d'impropi que el Director General de Ports s'ocupi de ports.

També proposa el nou articulat fer dues zones portuàries en lloc de les tres que hi ha ara: al nord de Barcelona i al sud de Barcelona.

Semblava, fins ara, que era teoria acceptada que, com més petita sigui una unitat d'actuació, més fàcil serà el contacte i més àgil la gestió. No veiem, doncs, ni la conveniència, ni els pretesos avantatges de la modificació que se'ns proposa, i l'única explicació que trobem és que ajuda a realitzar la modificació de la composició del Ple de la Comissió, que —tal com els deia al començament— és l'objecte vertader del canvi proposat.

Per facilitar la coordinació del front portuari, dona entrada a un representant del port autònom de Barcelona, i un del port de Tarragona. No estem en contra de la coordinació —fins i tot ens sembla necessària—, però també creiem que hi ha moltes maneres d'aconseguir-la, entre elles la creació d'un organisme conjunt i específic per a la coordinació, o l'entrada mútua de cadascun dels ens a coordinar en els òrgans de direcció respectius dels altres. Fer-ho d'una manera unilateral, com se'ns proposa, significaria que, per a ésser efectiva la coordinació exigiria satellització de la Comissió de Ports respecte dels ports de Barcelona i Tarragona.

Ja he parlat abans de la proposta de reinvertir el 75% dels ingressos del que es recapta en inversió en el mateix port, i també he dit que ens semblava una mesura regressiva. Deixin-me afegir ara, que és regressiva perquè, d'una banda incrementaria les diferències entre cadascun dels ports i no permetria que, a través d'un organisme coordinador es seguís una política de reequilibri. Però, d'altra banda, és justament des que la Comissió de Ports es va fer càrrec de la gestió dels ports de la costa catalana traspassats, que aquests han estat considerats, realment, com una unitat d'acció, com un front portuari real, com un únic sistema i, en estudis i plantejaments d'actuació, se'ls ha tingut en compte com un tot.

Acceptar la Proposició de Llei Socialista seria fer una passa enrere i tornar a deixar que cada part s'espavili com pugui i afegir una dificultat més a les que ja tenen.

L'Illustre senyor Diputat defensant de la presa en consideració d'aquesta Proposició de Llei ha fet una referència al Mercat Comú i a la necessitat de modificar la Llei, perquè, si no, s'impossibilita d'equiparar el model portuari català al model portuari vigent en els països europeus.

No existeix un model portuari europeu; el model francès no és el mateix que l'holandès, el model belga no és igual que l'alemany ni l'italià. Entre altres raons perquè les necessitats, les costes, les profunditats del mar, l'entorn són diferents.

Però la primera condició per a no arribar a assemblear-nos a l'organització europea seria que la nostra Llei no estigués d'acord amb la legislació de la Comunitat Europea; i em permeto recordar a les senyores i senyors Diputats que, fa pocs mesos, aquest Parlament va fer una delegació al Consell Executiu per tal d'adequar les nostres lleis a la legislació comunitària, i em sembla, doncs, que caldria esperar que es pronunciés el Consell si detectava alguna incompatibilitat. No tindria cap sentit iniciar ara un procés de modificació de la Llei i com que l'única cosa que, al nostre entendre, es modifica és la composició del Ple —que no té res a veure amb la legislació comunitària— haver-la de tornar —si realment no coincidia— a canviar d'aquí uns dies.

La Proposició també diu que vol millorar la gestió. A nosaltres ens sembla francament difícil, i deixin-me exposar algunes xifres referides als dos darrers anys per demostrar-ho: l'any 1984, el pressupost de la Comissió era de 473 milions de pessetes, dels quals quedaven disponibles —no gastats al final de l'exercici— 55 milions, i aquesta pot semblar una xifra important, i realment ho és, un 11%, però analitzem-la. Dels capítols primer i segon, és a dir, «places no cobertes» i «compres de serveis estalviades», 23 milions de pessetes. Del capítol sisè, «inversió», 32 milions de pessetes, dels quals 26 milions eren una aportació a la Ronda Piera, de Vilanova i la Geltrú, obra que no realitzava la Comissió i a la qual simplement hi aportava els diners; i 6 milions destinats a la construcció de l'escar, també de Vilanova i la Geltrú, obres, ambdues, que l'Alcalde de Vilanova, membre de la Comissió i crític públic de la Comissió, va demanar d'aturar per tal de repensar-se el desenvolupament urbanístic del parc. L'any 85, el pressupost va ser de 538 milions, dels quals van quedar disponibles, al final de l'exercici, 7 milions, i al capítol sisè, simplement, 2 milions. S'han anunciat també, i es diu a l'Exposició de Motius, una baixa de l'activitat. És parcialment cert, efectivament, però també és cert que, a part d'alguns factors concrets com pot ser la retirada d'una naviliera transportista de *containers* de Palamós per la caiguda dels nòlits a l'Orient Mitjà o el boicot de l'Organisme Autònom de Treballadors, de l'OTP —organisme autònom del Ministeri de Treball, que ara el mateix Govern central vol dissoldre—, el boicot, deia, de l'OTP, els ports on no és present i on, per llei, no pot ser-hi present perquè són d'interès general, que ha afectat d'una manera especial el port de Vilanova i la Geltrú, els ports catalans han seguit la tendència del tràfic marítim mundial, que encara no s'ha recuperat del tot, després de la crisi dels anys setanta.

Per acabar, simplement els evitaré, perquè el temps se m'ha escolat, el llistat dels diners recaptats per tots els ports catalans, però, simplement significar que l'any 85 tots els ports de Catalunya, sobretot els quatre ports importants, han superat —excepte el de Sant Feliu de Guíxols— el que havien recaptat

l'any 81 i tots superen els ingressos que van tenir l'any 82, ingressos que varien entre 10 milions, el de Sant Feliu, i 117 milions, Sant Carles de la Ràpita, amb 40 per a Palamós i 44 per a Vilanova i la Geltrú. Vostès creuen que amb aquests nivells d'ingressos es pot plantejar seriosament la dotació de places de gerent, gerents de ports i personal auxiliar complementari. Què quedaria per a inversió? Al nostre entendre, i com vostès poden veure, no hi ha cap raó que sigui vàlida per canviar l'actual Comissió de Ports, no per una de nova, sinó per introduir-hi unes modificacions que em semblen negatives. Les lleis no haurien de ser modificades si no hi ha raons de pes, i ara per ara, aquestes raons no hi són.

Per tot això, senyores i senyors Diputats, nosaltres votarem en contra de la presa en consideració d'aquesta Llei, d'aquesta Proposició.

Moltes gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Havent intervingut tots els Grups es passa a la votació. La Cambra ha de decidir si pren o no en consideració la Proposició.

Els senyors Diputats que estiguin a favor de la presa en consideració, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

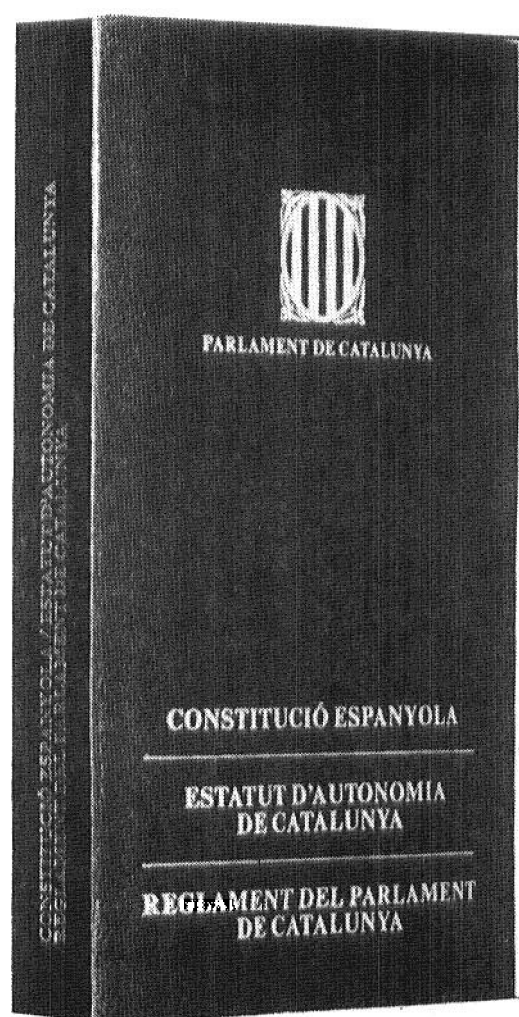
Els qui s'abstenen?

La presa en consideració ha quedat refusada per 27 vots a favor, 57 en contra i 2 abstencions. Ara, sembla que és aconsellable de suspendre aquesta sessió per a reprendre-la demà a les deu.

Se suspèn la sessió.

(Són les set del vespre i set minuts.)

Publicacions del Parlament de Catalunya

CONSTITUCIÓ ESPANYOLA

**ESTATUT D'AUTONOMIA DE
CATALUNYA**

**REGLAMENT DEL
PARLAMENT DE
CATALUNYA**

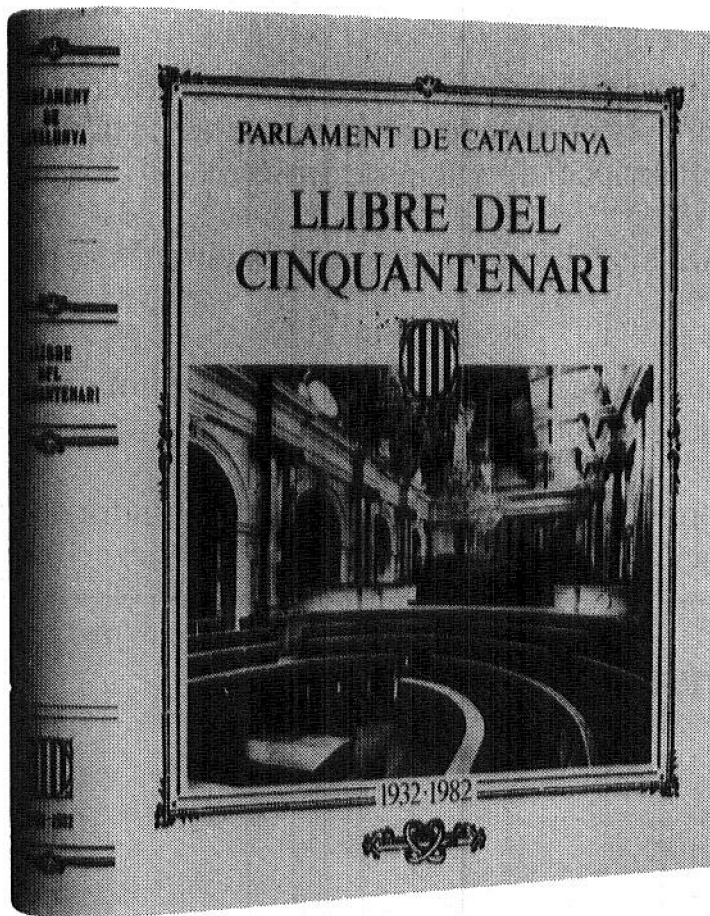
Edició dels textos oficials, amb índexs temàtics i sistemàtics, preparada pels lletrats del Parlament de Catalunya.

Format 88 x 152 mm.

Preu de venda: 600 pessetes.

Comandes: Publicacions del Parlament, Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, Barcelona -3.

Parlament de Catalunya
LLIBRE DEL CINQUANTENARI

CONTINGUT:

A cura d'Ismael E. Pitarch

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

Publicacions del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1984.

432 pàgines.

ISBN 84-500-9786-X

Preu: 5.000 PTA

Llibre editat en commemoració del cinquantè aniversari de la restauració de la institució parlamentària a Catalunya. Cada capítol conté una extensa part documental (intervencions parlamentàries, lleis aprovades, etc.).

Més de 200 fotografies d'esdeveniments històrics i de l'interior del Palau del Parlament en aquella època. Per primera vegada, la foto i la biografia de cadascun dels 83 Diputats del Parlament elegit el 1932.

El llibre acaba amb la transcripció de diversos parlaments pronunciats en la sessió extraordinària que el Ple tingué el dia 14 de desembre de 1982 per commemorar aquest cinquentenari.

Prefaci del M. H. Sr. President del Parlament de Catalunya

CAPÍTOL I

LES ELECCIONS PER A CONSTITUIR EL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. El període provisional de la Generalitat.
2. Les eleccions del 20 de novembre de 1932.
3. El sistema electoral.

CAPÍTOL II

ELS DIPUTATS

1. L'Estatut dels Diputats del Parlament.
2. Vuitanta-tres Diputats.

CAPÍTOL III

LA CONSTITUCIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

1. La Junta preparatòria.
2. La constitució provisional i la constitució definitiva del Parlament.
3. La durada i la dissolució del Parlament.

CAPÍTOL IV

ELS ÒRGANS DEL PARLAMENT

1. La Presidència i la Mesa del Parlament.
2. La Diputació Permanent.
3. Les Comissions.

CAPÍTOL V

EL FUNCIONAMENT DEL PARLAMENT

1. El Reglament Interior del Parlament.
2. Les sessions i els períodes de sessions.
3. Els quòrums i els sistemes de decisió.
4. Les fraccions o Grups parlamentaris.

CAPÍTOL VI

LA FUNCIÓ LEGISLATIVA

1. Les competències legislatives del Parlament de Catalunya.
2. El procediment legislatiu en el Parlament de Catalunya.
3. L'obra legislativa.
4. Algunes de les lleis més importants del Parlament de Catalunya: l'Estatut Interior de Catalunya, la Llei Municipal de Catalunya, la Llei del Tribunal de Cassació de Catalunya.

CAPÍTOL VII

CREACIÓ, MANTENIMENT I CONTROL DEL GOVERN

1. El president de la Generalitat.
2. La delegació de les funcions executives i el Conseller Primer.
3. El Consell Executiu.
4. La responsabilitat política del President de la Generalitat i del Consell Executiu.

5. La Presidència de Francesc Macià i els governs monocolors de l'Esquerra.

6. La Presidència de Lluís Companys i els governs de coalició.

7. L'existència d'una majoria parlamentària i governamental.

CAPÍTOL VIII

LA SUSPENSIO DEL PARLAMENT

1. Els Fets dels Sis d'Octubre.
2. La Llei de la República del 2 de gener de 1935.
3. La represa de l'activitat del Parlament de Catalunya.

CAPÍTOL IX

EL PARLAMENT DURANT LA GUERRA

1. La voluntat de mantenir un sistema democràtic.
2. Les relacions amb el Govern.

CAPÍTOL X

EL PARLAMENT EN LA MEMÒRIA DELS PROTAGONISTES

1. L'organització de la Justícia i el Tribunal de Cassació de Catalunya. *Josep Andreu i Abelló.*
2. La federació de municipis i la Llei Municipal de Catalunya. *Francesc Arnau i Cortina.*
3. La legislació sobre la cultura. *Xavier Casademunt i Arimany.*
4. La figura del Conseller Primer. *Joan Casanellas i Ibarz.*
5. El Parlament català durant la República. *Antoni Dot i Arxer.*
6. La legislació agrària. *Josep Folch i Folch.*
7. La voluntat d'Antoni Rovira i Virgili i el tacte de Joan Casanovas. *Miquel Guinart i Castellà.*
8. Els Governos de la Catalunya Autònoma. *Carles Pi i Sunyer.*
9. El successor de Francesc Macià. *Joan Sauret i Garcia.*
10. El Parlament i les comarques. *Francesc Viadiu i Vendrell.*
11. La legislació civil. *Gonçal Ivars i Meseguer.*

CAPÍTOL XI

COMMEMORACIÓ DEL CINQUANTENARI DE LA INSTAURACIÓ DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sessió extraordinària del Ple del Parlament del dia 14 de desembre de 1982. *Intervencions del M. H. Sr. Heribert Barrera, President del Parlament; del M. H. Sr. Jordi Pujol, President de la Generalitat; de l'I. Sr. Anton Cañellas, en nom del G. p. de Centristes; de l'I. Sr. Victor Torres, en nom del G. p. d'Esquerra Republicana; de l'I. Sr. Rafael Ribó, en nom del G. p. del PSUC; de l'H. Sr. Joan Reventós, en nom del G. Socialista i de l'I. Sr. Josep M. Ainaud, en nom del G. p. de Convergència i Unió. Lectura de la proposta de declaració del Parlament, amb motiu d'aquesta commemoració, a càrrec de l'I. Sr. Josep Andreu i Abelló.*

TAULA D'ABREVIATURES

BIBLIOGRAFIA

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA
(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del dia de de
fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 198 envia
per (gir / troló al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, 1 Barcelona-3